چي څۀ ليکم، د محمد (ص) پکي خبره راشي
ګرځم په کاڼو کي په لاس مي ملغلره راشي
زما پر زړۀ باندي ستا نوم لکه وربمه ولګي
زما پر ژبه ستا درود لکه شکره راشي
[درويش دراني]

اَلمُزّمِل

﴿حمدونه او نعتونه﴾

ترتيب او ټولونه:

محمد نعيم "افغان"

Download from:aghalibrary.cm

د چاپ ټول حقوق په خپرندويه ټولنه اړه لري!

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: .... المزمل (حمدونه او نعتونه)
ليکوال : .... بېلابېل شاعران
ترتيب او ټولونه : .... محمد نعيم افغان
خپرندوی: .... د سپيني ادبي کلتوري ټولنه- هرات
کمپوز: .... تېمورشاه يوسفزی
بيا کتنه: .... عادل اڅکزی او وصيل پېروز
د چاپ کال: .... ۱۳۸۹ ش- ۲۰۱۱ ع
د چاپ شمېر: .... (۱۰۰۰) زر ټوکه
د خپرونو لړ: .... ﴿۱﴾
بيه : .... (۱۲۰)افغانۍ

چاپ چاري، صفحه آرايي، اهتمام او د ټايټل طرحه صحاف نشراتي مؤسسه

اړيکي
Naeem_afghan۲۰۰۲@yahoo.com
morchal@msn.com
ويب پاڼه
www.hariwa.com
ګرځنده شمېري
۰۰۹۳-۷۰۳۰۴۷۲۰۳
۰۰۹۲-۳۰۰۳۸۴۷۵۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

ډالۍ:

له رسول الله ﷺ سره هر رشتیني مینه درلودونکي
مسلمان ته!

سرليکونه

مخ	سرليک	شمېره
۱۱	ثو مقدماتي خبري....................................	❖
	﴿الف﴾	
۱۷	اجمل "اند"...	۱.
۲۱	اجمل "جماليار"	۲.
۲۲	احمد سعيد "وصال"	۳.
۲٦	احمد گل "ريان"	۴.
۲۷	احمد "فاني".......................................	۵.
۳۰	اخترمحمد "خادم"	٦.
۳۴	استاد حبيب الله "رفيع"	۷.
۳٦	امان الله" امان"	۸.
۳۷	"اندړ"	۹.
	﴿ب﴾	
۳۹	بشرمل "ناصر"	۱۰.
۴۰	بهايي جان آغا	۱۱.

﴿پ﴾

۱۲. پیرمحمد "کاروان" ۴۴

﴿ح﴾

۱۳. حاجي غلام نبي "سعید" ۵۲

۱۴. حاجي محمد امین ۵۵

۱۵. حاجي محمد "اواب" ۵٦

۱٦. حافظ رحمت "نیازی" ۵۷

۱۷. حافظ میرک "افکاري" ۵۹

۱۸. حبیب الرحمٰن "تاثیر" ٦۱

۱۹. حبیب الله "قلم مل" ٦۲

۲۰. حضرت علي "اڅکزی" ٦۴

۲۱. حیات الله "لاروی" ٦۵

۲۲. حیات الله "ثرک" ٦٦

﴿خ﴾

۲۳. خالد "هادي" ٦۸

﴿د﴾

۲۴. درویش "خوندی" ۷۰

۲۵. درویش "درانی" ۷٦

۲٦. دلاور "پردېس" ۷۹

۲۷. دلاورخان "دلاور" ۸۰

﴿ر﴾

۲۸. رحیمه "پښتونجار" ۸۳

۲۹. رفیع الله "روښن" ۸۴

۳۰. روح الامین "امیني" ۸۵

﴿س﴾

۳۱. سراج الحق "سراج" ۸۶
۳۲. سرفراز ۸۷
۳۳. سلیمان شاه "صوفي زاده" ۸۹
۳۴. سمیره "کوچۍ" ۹۱
۳۵. سمیع الله "ساپی" ۹۴
۳۶. سید احسان الله" الهام" ۹۶
۳۷. سید محمد "محمودي" ۱۰۰
۳۸. سید مسعود آغا "هاشمي" ۱۰۲
۳۹. سید نادر شاه آغا "شهیدي" ۱۰۳

﴿ش﴾

۴۰. شهید عبد البصیر "عبرت" ۱۰۵
۴۱. "شهیم" کاکړ او رحمت "زلمی" ۱۰۶
۴۲. شفیق العالم "معذوریار" ۱۱۰
۴۳. شیرین آغا " جهانګیر" ۱۱۲

﴿ص﴾

۴۴. صاحبزاده خپلواک "وطنیار" ۱۱۳

﴿ط﴾

۴۵. طالب "منګل" ۱۱۵

﴿ع﴾

۴۶. عادل "اڅکزی" ۱۱۷
۴۷. عبدالاحد "حماد" ۱۲۱
۴۸. عبدالباري "جهاني" ۱۲۵

۴۹. عبدالباسط "وارث زوی" ۱۳۴
۵۰. عبدالرازق "حقيار" ۱۳۵
۵۱. عبدالرحيم "مسلم دوست" ۱۳۶
۵۲. عبدالرشيد "مخلص" ۱۴۳
۵۳. عبدالغفار "مظلوم جان" ۱۴۵
۵۴. عبدالغفور "لېوال" ۱۴۸
۵۵. عبدالقادر "مفتون" ۱۵۱
۵۶. عبدالقيوم "مينه وال" ۱۵۴
۵۷. عبدالله "ستوری" ۱۵۶
۵۸. عبدالمالک "عاطف" ۱۶۳
۵۹. عبدالنافع "ثنا" ۱۶۷
۶۰. عبدالهادي "عمري" ۱۶۸
۶۱. عبدالوکيل "متين" ۱۷۶
۶۲. عزت الله "اکبري" ۱۷۹
۶۳. عنايت الله "خاکيار" ۱۸۰

﴿ف﴾

۶۴. فضل هادي "فضليار" ۱۸۱

﴿ق﴾

۶۵. قاري جمال الدين "مسافر" ۱۸۳
۶۶. قاري عبدالستار "سعيد" ۱۸۶
۶۷. قاري فضل الدين "سراجي" ۱۹۴
۶۸. قاسم "ابدال" ۱۹۶
۶۹. قدرت الله "لېوال" ۱۹۷

﴿ګ﴾

۷۰. ګل آغا "احمدي" وردګ ۱۹۹

﴿ل﴾

۷۱. لطف الله "مشعل" ۲۰۳

﴿م﴾

۷۲. محمد آصف "فدایي" ۲۰۵
۷۳. محمد داؤد "فیصل" ۲۰۷
۷۴. محمد شفیق "حقپال" ۲۰۸
۷۵. محمد عزیز "تحریک" ۲۱۰
۷٦. محمدعیسٰی "غریب" ۲۱٦
۷۷. محمداسماعیل "شریعت یار" ۲۲۲
۷۸. محمدالدین "همدرد" ۲۲۴
۷۹. محمدالله "کمال" ۲۲۵
۸۰. محمد ایاز "ملنګیار" ۲۲۹
۸۱. محمدتمیم "عزیزي" ۲۳۱
۸۲. محمدحسن "حقیار" ۲۳۳
۸۳. محمدکریم "امین" ۲۳۷
۸۴. محمدنایب "احمدي" ۲۳۸
۸۵. محمدنبي "اُمید" ۲۳۹
۸٦. محمدنعیم "افغان" ۲۴۱
۸۷. ملاعبدالصمد "بېوس" ۲۴۲
۸۸. مولوي احمدشاه "حقوقي" ۲۴۴
۸۹. مولوي خالص "نبي خېل" ۲۵۰

۹۰. میرویس "ملګری" ۲۵۸
۹۱. مینه "انتظار" ۲۶۱

﴿ن﴾

۹۲. نذیراحمد "سهار" ۲۶۲
۹۳. نقیب الله "دلسوز، حقاني" ۲۶۳
۹۴. نقیب الله "حقمل" ۲۶۵
۹۵. ننګیالی "بڅرکی" ۲۶۸
۹۶. نوراجان "بهیر" ۲۷۰
۹۷. نوراحمد "فطرت" ۲۷۳
۹۸. نورالباري "افغانمل" ۲۷۸

﴿و﴾

۹۹. واصل "حسنیار" ۲۷۹

۞ ۞ ۞

څو مقدماتي خبري

وړاندي تر دې چي د کتاب د ټولولو پر جريان، د دې کار د کولو پر انګېزه او نورو تفصيلاتو خبري وکړو ښه به داوي چي لومړی حمد او نعت وپېژنو.

حمد: يوه عربي کلمه ده چي لفظي ترجمه يې ده ثنا، صفت او ستاينه، په اصطلاح کي زموږ د سيمه ييز شعري دود له مخي هغه شعر ته حمد ويل کېږي چي د الله ﷻ د ذات، صفاتو او بېلابېلو فعلي ځانګړتياوو په ستاينه کي ويل سوی وي.

نعت: هم يو عربي لفظ دی چي د لغت له مخي د ستايني، صفت او مدحي په معنا دی او زموږ په شعري اصطلاح کي هغو اشعارو ته ويل کېږي چي د رسول الله ﷺ مدحه او صفت پکي سوی وي .

د حمد د کره تاريخ په اړه سړی څه نه سي ويلای خو دومره څرګنده ده چي د حمد ويلو او ليکلو تاريخ خورا لرغونی دی چي د شعر د نورو ډولونو په څېر به يې د زمانې په پراخه غېږ کي له هر عصر سره سمه وده کړې وي، بدلون به پکښي راغلی وي، نوښتونه به پکښي سوي وي او دا بهير لا هم دوام لري.

پاته سو نعت :نو د دې شعري ډول تاريخ هم د اسلام د پيل زمانې ته رسېږي که نبوي احاديث، سيرت او اسلامي تاريخ مطالعه کړو نو راته څرګنده به سي چي د رسول الله ﷺ په ستاينه کي د شعر ويلو دود د اسلام له بېخي ابتداء سره تړاو لري د بيلګي په ډول کله چي رسول الله ﷺ

له مکې څخه مدينې ته د هجرت په تکل ووت هلته په رسېدو د مدينې ورو نجونو او ماشومانو رسول اللهﷺ د دې ورکې ښارګوټي په کوڅو کې په دې شعرونو بدرګه کړ:

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا　　مِنْ ثَنِيَّاتِ الْوِدَاع
وَجَبَ الشُّكْرُ عَلَيْنَا　　مَا دَعَا لِلّٰهِ دَاع
اَيُّهَا الْمَبْعُوْثُ فِيْنَا　　جِئْتَ بِالْاَمْرِ الْمُطَاع

ژباړه: د جنوب له غرونو (ثنيات الوداع) څخه پر موږ د څورلسم سپوږمۍ را وختله، پر موږ تر هغو د الله ﷻ شکر واجب دی څو بلونکی د الله ﷻ لور ته بلنه کوي، ای موږ ته را لېږل سوي! ستا د حکم اطاعت فرض دی.

له کومه وخته چې ما د شعر، شاعرۍ او شاعر له نومونو سره آشنايي پيدا کړې او د اوسنۍ نړۍ له پرمختلليو مطبوعاتي وسائلو سره بلد سوی يم نو زما څه ناڅه مطالعه او بوختيا په همدې شعر کې ده کله يو ګوډ مات شعر ليکم او کله مې د بېلابېلو شاعرانو مجموعې په لاس کې وي او په کتلو يې بوخت يم. له ماسره د ګڼو شاعرانو ټولګې سته چې يا مې بشپړې او يا ډېرې مطالعه کړې دي . پردې مهال چې د پښتو شاعرۍ په بڼ کې ما د کوم څه شي تشه احساس کړه هغه د حمديه او نعتيه ګلبوټو د خوږو وږمو زړه وړونکې خوشبويي وه له همدې ځايه دا شعور راسره پيدا سو چې بايد په دې اړه هم ګامونه واخيستل سي، پښتو شاعري چې اوس مهال د شعري اقسامو په بېلابېلو څانګو کې ځومره پرمختګ کړی دا د خوښۍ ځای دی خو د حمد او نعت ذکر يې په هر لحاظ خورا وروسته پاته دی.

که د پښتو شاعرانو مجموعې وګورئ نو په ډېرو کې خو به حمد او نعت

یا نه وي او که وي هم نو د یو نېک پال یا تبرک په توګه به یې په سرکې یو حمد او یو نعت راوړی وي نه پوهېږم چې د شعر له دې قسم سره خلک ولې مینه نه لري؟ له حمد او نعت سره د پښتنو شاعرانو دا یو اړخیز سلوک ښیي چې د شعر دې دوو څانګو ته خپل حق نه دی ورکول سوی، داسې ښکاري چې زموږ شاعران د شعر په دې ډولونو کې هغه وړتیا نهویني چې د یو شاعر د مشاعرو احساس، د عواطفو تلوسه، د خیال هنري انځورونه او شعري ښکلا تحمل کړي له همدې کبله یې ارزښت او اهمیت هم کم دی بلکه د دوی له تعامله سړی داسې احساسوي چې ګواکې دا دوه اقسام له سره د شعر له فن سره اړیکې نه لري.

بل لور ته که د عربي، فارسي او اردو شاعري مطالعه کړو نو هلته د نورو پر مختګونو او نوښتونو سره جوخت حمد او نعت هم خورا پرمختګ کړی، د دې ژبو شاعرانو هغو ته د شعر د څانګو په توګه کتلي په هماغه ډول یې پاللي او په دې لار کې یې هغومره خواري کښلې څومره چې یې په نورو څانګو کې کښلې ده.

همدې حالت، خپلې شخصي تلوسې او د ملګرو تشویق باعث سو چې د حمد او نعت دیوې ټولګې ترتیب او ټولولو ته ملاوتړم او هوډ مې وکړ چې د لوی الله ﷻ په مرسته به د یو ښه پیل په توګه لومړی په خپله ګام اخلم هیله مې درلوده چې د خپلو مسلمانو پښتنو شاعرانو په مټ به ډېر ژر وتوانېږم چې پر حمدونو او نعتونو مشتمله یوه منتخبه ټولګه په لږ وخت کې چمتو کړم خو خبر نه وم چې دا لاره خورا لوی ګړنګونه، کږلېچونه او پېچومې لري.

کله چې د ارادې له نړۍ د عمل ډګر ته راغلم نو لومړی مې په ګڼو

انټرنيټ پاڼو کي د حمدونو او نعتيه شعرونو غوښتنه وکړه، له ملګرو مي وغوښتل چي د اسلامي او ملي خدمت له مخې په دې فرهنګي جهاد کي راسره ونډه واخلي خو دې مورچل سرتېري نه درلودل او تر ډېره وخته له څو کسانو پرته هيچا د قرباني ډګر ته راونه دانګل له ګڼو ملګرو سره مي په مختلفو وسيلو اړيکي ونيوې د مرستي غوښتنه مي ترې وکړه او ډېرو يې ژمني هم راسره وکړې خو د وخت په تېرېدو به يې خبره نن سبا ته ټالوله بالآخره به يې په يوه پلمه ځان راڅخه خلاص کړ آن داسي هم سوي چي په ساعتو ساعتونو مي له يو شاعر سره د ټليفون پر ليکه خبري کړي او له هغه مي صرف د يو، دوه شعرونو غوښتنه کړې خو هغه بيا هم راسره همکاري کړې نه ده . د مالي زيان تر څنګ مي ژور رواني خپګان هم احساس کړی کله کله به مي هوډ متزلزل سو او له ځان سره به مي ويل ياره له دې کاره نور پر شا سه په دې ټولنه کي په هيڅ شي کي له هيچا د همکارۍ تمه نه سي کېدای مګر له دې ټولو ناخوالو سره سره مي بيا هم په نه زړه پيل کړی کار جاري وساته چي د شاوخوا شپږو مياشتو په ترڅ کي وتوانېدم څو له مختلفو ملګرو څخه شعرونه راټول کړم او ستاسو لاس ته د دې (المزمل) ټولګې په رسولو بريالی سوم.

له ستونزو سره سره داسي ملګري هم ول چي د ناخوالو په دې بهير کي يې په ورين تندي راسره ملګرتيا کړې، زما هره غوښتنه يې د زړه له تله منلې او زما تاند ارمان يې د ناهيليو په سمندرکي لاهو کېدو ته خوشي نه کړ د دې قربانۍ اتلان ډېر دي خو د ښاغلي عبدالله ستوري او عبدالهادي عمري تر څنګ د هغو ټولو ملګرو څخه د زړه له تله مننه کوم چي په دې کارکي يې په خلاص مټ راسره مرسته وکړه زه يې و هڅولم او زما لوېدلې

حوصله يې په خپله مخلصه همکارۍ نوره هم لوړه کړه کور يې ودان، قلم يې تاند او ژوند يې له بريو او برکتونو ډک.

موږ له سره داسي پتېلې وه چي د حمدونو او نعتونو ټولول به يو بهير وي چي اوسنۍ (المزمل) ټولګه يې صرف يوه لومړنۍ ازمويښتي برخه ده که الله ﷻ راسره مل وو او موږ معنوي او مادي توان درلود اِن شاءالله په راتلونکي کي به هم دې کار ته دوام ورکوو او کوشش به کوو چي پيل کړی کار مو لا فني، علمي او پياوړی سي. څرنګه چي اوسنۍ ټولګه صرف ازمويښتي بڼه لري، له همدې امله به ممکن تېروتني او کمزورۍ ډېري وي چي د بخښني ترڅنګ له درنو لوستونکو څخه هيله لرو چي د مرستي په توګه يې موږ ته په ګوته کړي څو يې د امکان په صورت کي د مخنيوي هڅه وکړو. او له هغو شاعرانو څخه بخښنه غواړو چي موږ يې د حمديه کلامونو په را اخيستلو کي پاته راغلي يو او يا يې موږ ته کلامونه رالېږلي وه خو د نشر څخه پاته سوي دي. همدا راز مو له درنو پوهانو هيله داده چي په راتلونکي کي له موږ سره خپل نظرونه شريک کړي، وړانديزونه را ته وکړي او معقول و سالم نقد وکړي.

محمدنعيم "افغان"

د سپيني ادې ادبي او کلتوري ټولنه

هرات – افغانستان

۱۵ / مرغومی / ۱۳۸۹لمريز کال

اجمل ”اند“

د نور جلوه

چې د ظلم او وحشت تیاره اوږده شوه
د یو نور جلوه مکې نه راخوره شوه

چې انسان د هوسونو تیارو ډوب کړ
نو روښانه د رحمت، یوه ډېوه شوه

تا د مینې پیغام راوړو بشریت ته
او د کرکې پر ماڼیو زلزله شوه

برتري د رنګ او نسل شوله ورکه
چې د تور بلال رضي الله عنه د خوږ غږ انګازه شوه

چې د مینې پیغمبر ﷺ مې په کې ځای کړ
د زړګي ښار مې یثرب و مدینه شوه

۞ ۞ ۞

اجمل "اند"

پيغمبره ﷺ

ژوند مې ستا ترنامه زار دی پيغمبره! ﷺ
خو يو درد مې پر زړه بار دی پيغمبره! ﷺ

چې نه ستا نه د مولا ﷻ رضا پکې ده
قام روان پر داسې لار دی پيغمبره! ﷺ

سيپارې د ماشومانو له لاس اخلي
يو بدرنګ دلته سردار دی پيغمبره! ﷺ

منارې د جوماتونو را نړيږي
د هر چا په زړه کې ډار دی پيغمبره! ﷺ

څوک يې ستا، څوک يې د کفر په نوم وژني
د قام ژوند مې خوار او زار دی پيغمبره! ﷺ

هــر پرهــر مــې د خپــل ورور د خنجــر نــښه
هر ګـوزار مـې خپـل ګـوزار دی پیغمبره! ﷺ

د رڼـــا لارې لـــه ټولـــو ځینـــو ورکـــې
لـــه تیـــارو ســـره مـــو کـــار دی پیغمبـــره! ﷺ

خپـــل لاســـونه مـــې پـــه خپلـــو وینـــو ســـره دي
عجیبـــه زمـــا روزګـــار دی پیغمبـــره! ﷺ

د پردیـــــو د لـــــښکرو کوربانـــــه دي
کـــه مـــې کلـــی کـــه مـــې ښـــار دی پیغمبره! ﷺ

د جـــزا پـــه ورځ مـــې تـــه شـــفاعت وکـــړې
«*انډ*» خو ډېر زیات ګناهکار دی پیغمبره! ﷺ

۞ ۞ ۞

اجمل "اند"

مناجات

خدایه! ﷻ ژوند، د شنې چینې په شان راته را وبښه
زړه، دا ستا په عشق باندې ودان راته راوبښه

تولې وسوسې زما له ذهن ځنې پاکې کړه
ای خاونده! ﷻ ډاډ او اطمینان راته را وبښه

دومره ډېرې وېرې مې د زړه له خونې وباسه
د ې سینه کې نور د ټینګ ایمان راته را وبښه

داسې یو امید چې مې دې ستړي ژوند ته رنګ ورکړي
خدایه! ﷻ یو سپېڅلی شان ارمان راته را وبښه

ستا د رحمتونو په دربار کې دا دعا کوم
ډېر یمه ناتوانه خدایه! ﷻ توان راته را وبښه

دا د غربت شپې مې ای خالقه! ﷻ ته رالنډې کړه
ژوند پرېږو ودان افغانستان راته را وبښه

۞ ۞ ۞

اجمل "جماليار"

نعت شريف

زړه کې مې تا ته د رتللو تلوسه نښېږي
د خيال ځپه مې ستا پر دنګه مناره نښېږي

کاروان د ژوند مې د ګناه په کړليچونو سر دی
د شفاعت مې تل پر شونډو زمزمه نښېږي

لکه شبنم اوري مې تل د زړه د ګل پر پاڼو
د ياد لمن کې مې ګُنبده زرغونه نښېږي

توبه به د روړم چې درځم ستا د خاطر لپه کې
مدينې! سوچ کې مې د استاهره کوځه نښېږي

دګناه بحرکې اوس نور رانه ساحل ورک شوی
حبيبه(ص)! ستاد نظرکوم ځای جزيره نښېږي

مدينې! خيرکه «***جماليار***» درځني ليري اوسم
مينه دي زما د تن پر هره کناره نښېږي

۞ ۞ ۞

احمد سعید "وصال"

حمدشریف

اللہ لاالـــــــــه الااللہ لـــــــــوی دی اللہ
مالِک المُلک مالِک الروح، مالِک الکُل دی مولا

هم دی احد، هم دی صمد، هم دی الحی او واحد
هم دی عالم، هم دی عادل، هم دی حاکم د هر ساه

ســما ســما کــرم ســامع دی، د هــردرد او هــر آه
کـــور د آدم کـــور د حـــوا لـــره دئ کـــور د عطـــا

هـــره مـــاده او هـــره ســـاه و لحـــد و لـــره ده
مګــر دی حــی دئ، دی لــومړی دی، معمرالهُــدا

لـــوړ دی لـــه ســـده، لـــوړ لـــه درکـــه د آدم د اولاد
لوړ دی له درکه، لوړ له سده، د مَلَک او هر ساه

اووه سماوو اوو مځکو او ګرو د سما
سرواک دئ دی د هر مهال او هر موسم د هوا

دا ګرم اور، دا سړه واوره، لوړ هلال او دا لمر
لی د ګرو داکلک مدار هم اراده دلِله

کله سِوا له لوی سرواکه اداره د ګرو
کله سِوا له هسک سرواکه داد عمر معما

سِوا له هسکه کله لاره کله سوده د روح
اِسم الهُدا، اِسم الله سوده د دل او اورا

«*وصاله!*» سرځوره، کوګل او هره ساه ځوره که
طمع د رحم وره لمحه لمحه د عمر صدا

۞ ۞ ۞

احمد سعید "وصال"

سلام سلام

سلام سلام دی، محمد رسول الله سلام دی
مرسل د حی، لمر د سهار او د ځلا سلام دی

لوی معلم دی د ګمراهو د سالارو دلدار
کور د اصلاح دی د هر دور او هر عصر سردار
سما د حلم او د مِهر کوګل ډک له اِسرار

رحم او کرم د لوی مولا، صدا صدا سلام دی
مرسل د حی، لمر د سهار او د ځلا سلام دی

کلامُ الله عطا عطا و محمد (ص) لره دی
لولاک لولاک سرود سرا و محمد (ص) لره دی
له سده لوړ حال د اسریٰ و محمد (ص) لره دی

د سرلوړی ځای دآدم او د حوا سلام دی
مرسل د حی، لمر د سهار او د ځلا سلام دی

عالمه وګورئ احوال د محمد مکرم!
اوو م سماء هم ځوره لوړ ګام د سردارِ عالم
سلام سلام و د ملکو او سلام د آدم

له سد او درکه لوړ واصل، د اِلاالله سلام دی
مرسل د حی، لمر د سهار او د ځلا سلام دی

د مهال درد او کړاوو له دارو او درمل
سرسام، هوس و سرو ګرو له د واورو ساحل
و ورکو ورکو کوګلو له ده لار د محل

«***وصاله***!» درود وکړه محمد (ص) له اعلی سلام دی
مرسل د حی، لمر د سهار او د ځلا سلام دی

۞ ۞ ۞

احمدګل "ريان"

نعت شريف

پــه ټولو مرســلانو کي دلبر څــه ښــه ښــکاريږي
عاشق زړه څه ښه ښکاري هغه در څه ښه ښکاريږي

کــه لاړم مــديني تــه نــا څــاپي مــرګ راتــه راغــی
پــه پــښو کي د سردار بــه زماسر څــه ښــه ښــکاريږي

يوه شپه راته خوبونو کي حضور که تشريف راوړي
نــو بيــا بــه زمــا ګنهکار ځګر څــه ښــه ښــکاريږي

څو شپې چې په روضه کې د رحمت باران ته ناست يم
ټول ژوند کي به مي دا ښکلی سفر څه ښه ښکاريږي

ملنګ چې د روضې شي درود سلام يې وظيفه وي
«ريان» تـه بـه دي لـر څـه ښـه او بـر څـه ښـه ښـکاريږي

۞ ۞ ۞

احمد"فاني"

د ټول جهان رڼا

چي د نړۍ و روښنايي ته ضرورت سو پيدا
هر پیغمبر به لکه ستوری په نوبت سو پیدا

«**احمد فاني**» ستوري د ټول جهان رڼا ته نه وه
د ټول جهان رڼا ته لمر غوندي حضرتﷺ سو پيدا

۞ ۞ ۞

احمد"فاني"

نعتیه کلام

چې ښه او بد مې پکښې وینمه هنداره لرم
و مخ ته زه د محمد ﷺ د اسپینه لاره لرم

په دې تیاره کې ستا خبرې دي د ستورو په شان
په دې تیاره کې دا رڼاوي تر سهاره لرم

دا د شیطان د وجود برخه ده نفرت ترې کوم
په دې خاطر وېره له اور او له انګاره لرم

ستا په نامه له دې بلا وو څخه ځان خلاصوم
په کومه ورځ چې زه غمونه بې شماره لرم

چې محمد ﷺ سره پېیلي د تسپو په ډول
«***احمد فاني***» د زړه دانه له دغه هاره لرم

۞ ۞ ۞

احمد"فاني"

مناجات

ژوند پـه محبـت کـې ربـه ج وشـمېره
هر څـه پـه جنـت کـې ربـه ج وشـمېره

دوی خـو یـې ګنـاه بـولي د مینـې ژونـد
تـې پـه عبـادت کـې ربـه ج وشـمېره

بـد و تـه هـم نـه ګـورو پـه سـپک نظـر
دا هـم پـه طاعـت کـې ربـه ج وشـمېره

نـوم یـو د آدم اولاد ګنـاه کـوو
ټـول پـه معـذرت کـې ربـه ج وشـمېره

زړه د سـوځېدو لـري «**احمـد فاني**»
تـې پـه شـفاعت کـې ربـه ج وشـمېره

۞ ۞ ۞

اختر محمد "خادم"

نعت شريف

عجب د ماتم ورځ ده چي جانان مي له مکې ځي
تول غرونه پسي ژاړي قدردان له خپل کوټې ځي

جانان مي ځورولی د قريشو سردارانو
ظلمونه ستمونه وه پرده د مشرکانو
له ظلم او ستم نه مي سلطان له قريې ځي

و مرګ ته د حبيب ﷺ يې وه جوړ کړي ډېر پلانونه
بدبختو بت پرستو سره کړي وه لوظونه
په امر د الله ﷻ ماه تابان د رومي د شپې ځي

راوړی جبرايل (ع) د رب ج له لوري دا پيغامه
چي ووځه له مکې نه اې نبي (ص) آخر زمانه

لــه ډېــره فراقتــه يــې خمــاري ســترګي ســرې ځــي
خبــر يــې پــه کيــسه کــړ اول يار حــضرت صــديقه رضي الله عنه
چــي وځــو لــه مکــې نــه ځــان تيــار کــه اې رفيقــه
له خولې نه د حبيب ﷺ مي د فراق فراق نارې ځي

لـــه دې غمـــه ژړېـــږي ربـــه ځمکـــه اســـمانونه
احــساس د بېلتانــه کــړي د حــرم غرونــه دښــتونه
«***خادمه***» دی مــاتم رســول الله ﷺ تــر مــدينې ځــي

۞ ۞ ۞

اختر محمد "خادم"

نعت شريف

په انبياوو کي سردار دی د رب ج محبوب دی نازولی نبي (ص)
و تورو شپو ته سپين سهار دی په دواړو کونو کي ښاغلی نبي (ص)

دغه سردار د مرسلانو نازنين پيغمبر (ص)
شفيع د خپلو امتيانو بهترين پيغمبر (ص)
ټوله جهان يې کړی ښکلا ښومره حسين پيغمبر (ص)
کمال ورکړی کردګار ج دی طٰهٰ يٰسين سره ستايلي نبي (ص)

د ده په نور سره جهان کي تورتمونه ورک سول
د بربريت او قوميت په نوم جنګونه ورک سول
د وحدت لمر راغی دنيا ته نفاقونه ورک سول
شکېدلی نور د کفر تار دی د رب ج له لوري نه راغلی نبي (ص)

ذره ذره یـــې کـــړل بتـــان د لات، منـــات او عـــزا
د هــدایت پیغــام یــې راوړی ګــران نبــي تــر دنیــا
نــور بــه ســجدې کیــږي پــه نــوم د لایــزال لا فنــا
وحشت خوړلی سخت ګزار دی د کبر جام دی نړولی نبي (ص)

راوړی مــوږ تــه یــې قــرآن د پــاک الله ﷻ لــه لــوري
راغلی رحمت پر "انس" و "جن" د لوی مولا له لوري
وحــي راتلــې ورتــه مــدام پــاس د ســما لــه لــوري
«خادم» ته ګران د زړه قرار دی ټولو نبیانو کي منلی نبي (ص)

۞ ۞ ۞

استاد حبيب الله "رفيع"

نعت شريف

نور د شپې عمر و پای ته رسېدلی
د تيارې په زړه خنجر د رڼا خښ ؤ
هغه لمر په راختو ؤ په جهان کې
چې د ټول کون و مکان د مولا خوښ ؤ

د باطل د ژوند دانه په ختمېدو وه
د حق نور به ځلېده په هره خوا کې
د ظلمونو د ظلمت په خاتمه کې
وه دنيا، و د نظام زيری په دنيا کې

جهالت به محمول لوري ته و په تېښته
علم ځلنده رڼا را خورولـه
د تقدير فيصله شوې وه محکمه
دا نشان د ژوند صحنه يې رونېوله

چې انسان، انسانیت پرې سلامت شي
د سلام او د اسلام د دین آغاز وه
چې شکونه او وهمونه ټول مغلوب کړي
آنرې کې د یو پوخ یقین آغاز وه

چې وراوري برابري انسان ته ورکړي
د یوه داسې پاک آیین مقدمه وه
د ایمان داسې وسله په راوتو وه
چې په ټولو قوتو یې غلبه وه

محمد رسول الله ځکه پیدا شو
چې اوبه ورکړي دې نوي قیادت ته
دی بشیر شو، دی نذیر شو ټول بشر ته
د بشر مخه یې وکړه هدایت ته

درودونه دې پرده د ده پر آل وي
سلامونه استوم د ده امت ته
ژوند یې موږ ته عقیده او هم جهاد کړ
مسلمان ځکه خوښېږي شهادت ته

۞ ۞ ۞

اما ن الله" اما ن"

حمد شريف

اې خـــا لـــق د ګُـــل جهانـــه
تـــه عـــالي يـــې علـــي شـــانه

ســـتا كـــرم تـــه ټـــول محتـــا ج يـــو
تـــه رحـــيم يـــې پـــاک ســـبحانه

هـــر څـــه ســـتا پـــه امـــر كېـــږي
كـــه ښـــكاره دي كـــه پنهانـــه

د بحرونـــو مالـــک تـــه يـــې
چلـــوې تـــه بـــاد بـــې شـــانه

تـــه عـــالم يـــې تـــل پـــه غيبـــو
اې زمـــونږ غنـــي ســـلطانه

تـــه ســـميع يـــې تـــه بـــصير يـــې
هـــم جميـــل يـــې مهربانـــه

لَـــمْ يَلِـــدْ وَلَـــمْ يُوْلَـــدْ يـــې
پيـــدا نـــه دي څـــوک لـــه تـــا نـــه

۞ ۞ ۞

"اندړ"

نعت شريف

نسيمه! د سحر روضې ته د سرور (ص)
چي ځې سلام مي وايه پر نبي خيرالبشر (ص)

ورځې چي مدينې ته د ګران حبيب (ص) روضې ته
بيان مي خدای د پاره کړه د خوږ زړګي حالونه
کوم درته سوالونه
په ډېر زيات احترام
بيان کړه دا کلام
درغواړه مي خپل ځان ته کړم هجران د کور کر
په ډېر زارۍ منت
کړم سوال د شفاعت
اخته په ګناهونو يم له ژونده نور بيزار يم

د مـــرګ پـــه انتظـــاريم
اختـــه پـــه ګنـــاهو يـــم
پـــه رنګارنـــګ غمـــو يـــم
اې ختـم المرسـلينه(ص) پـه مـا وكـړه لـږ نظـر
بـــې حـــده ګنهکـــاريـــم
د عفـــوي طلبګـــاريم
د صـبر انتهاده نـور مـي ختمـه حوصـله ده
بـــس دامـــي فيـــصله ده
مـولا تـه كـوم سـوال چي خلاص شـوم لـه جنجـال
واصـل چـي د روضـې شـم د نبـي(ص) نورالبـصر
د شنې روضې و خوا ته کړه سوال غني مولا ته
د عفـوي طلبګـاريـم زمـا ډېـر دي ګناهونـه
بيـــان مـــي كـــړه حالونـــه
درود ســـلام آقـــا تـــه
نبـــي(ص) خيرالـــورٰی تـــه
«**انـــدړ**» دي ديـدن غـواړم د ښايـسته ښـكلي بـشر

۞ ۞ ۞

بشرمل "ناصر"

نعت شریف

پـه کـاڼو بوټـو او ګـلاب کـې د جانـا ن ښـکلا وي
دې مقدس ښکلي محراب کې د جانان ښـکلا وي

د اسـما ن سـتوري يـې ديدا رتـه بدرګـه ولاړ وو
وخته! آفتاب او په مهتاب کې د جانان ښـکلا وي

يـوه پيغمبر (ع) هـم دوعـا کړې وه لـه ښـکلي ربـه ج
چې پـه عُقبا مې پـه حساب کې د جانان ښـکلا وي

د کاينـات حسينه غېږه کې يې رنګ ښـکارېږي
لعـل او ګـوهر او پـه دريـاب کـې د جانـان ښـکلا وي

لـه عقيـدې يـې «**بـشـرمله**» پـه رښـتيا ښـکلوم
زما ايما ني ښکلي کتاب کې د جا نان ښکلا وي

۞ ۞ ۞

بهايي جان آغا

نعت شريف

محمـــد ﷺ لـــه دنيـــا درومـــي جهـــان ژاړي
ځمكـــه ژاړي، غرونـــه ژاړي آســـمان ژاړي

ژړوي مرغـــان د ونـــو پـــه ښـــاخو كـــي
خانـــدان د نبـــوت پـــه ارمـــان ژاړي

د حـضرت علـي رض لـه حالـه خبـر مـه شـې
صديق رض ژاړي، عمر رض ژاړي، عثمان رض ژاړي

عايـشه رض چـي معـشوقه د پـاك رسـول ﷺ ده
صـــبر نـــه لـــري پـــه آه و فغـــان ژاړي

تنهـا نــه دی داســتم پــر اهــل بيتــو
کلــی کــور د مــديني پــه ســوزان ژاړي

خـوراک نـه کـوي او ښـان لـه هـسې غمـه
مـخ وهـي پـه دواړو لاسـو بـدوان ژاړي

جبرائيــل^(ع)^ وخــوت لــه درده و اســمان تــه
عزرائيــل^(ع)^ چــي هــم راوړی فرمــان ژاړي

داهمـــه واړه مـــاتم د هاشـــمي^(ص)^ دی
چـــي تـــر اوســـه د چمـــن بلـــبلان ژاړي

دا فـــراق دی و هرچـــا تـــه رســـېدلی
عـــرب ژاړي، عجـــم ژاړي افغـــان ژاړي

ولـــي نـــه کـــوې ژړا «***بهـــايي جانـــه!***»
مـــديني تـــر خـــاورو لانـــدي يـــاران ژاړي

۞ ۞ ۞

بهايي جان آغا

نعت شريف

سـنګرېزې د حـرم وايـي محمـد رسـول الله دی
پـه کعبـه کـې صـنم وايـي محمـد رسـول الله دی

عصا وايي ستا په لاس چې خدای ﷻ يو دی ته رسول يې
پورتـه عـرش اعظـم وايـي محمـد رسـول الله دی

ناقه وايي تر تالاندي حضرت سپور دی پر ما باندي
دواړه لـوح قلـم وايـي محمـد رسـول الله دی

کلمـه پـه زوره وايـي د رضـوان د ثمـر پـاڼي
دلتـه مـار و لـړم وايـي محمـد رسـول الله دی

پېريـان وايـي، انـسان وايـي تـه بېـشکه پيغمبـر يـې
عـرب وايـي، عجـم وايـي، محمـد رسـول الله دی

په حرم کي ستنه ژاړي، ستا وصال له خدایه غواړي
کـــال د فــــتح زم زم وایـــــي محمـــــد رســــول الله دی

سپوږمۍ راغله سرګردانه، ستا ګرېوان ته له آسمانه
ســتا پــه وړانــدي هــردم وایــي محمــد رســول الله دی

ستا اولاد «***بهایي جان***» دی، غزل وایي بلبل خوان دی
ســپېرو ســترګو پــرنم وایــي محمــد رســول الله دی

۞ ۞ ۞

پیر محمد ”کاروان“

حمدیه ترانه

پــــه آوازیـــــې لاروي ســــــتوري روان دي
د ســــهار مرغـــان پـــه ذکـــر د رحمـــان دي

زړونــــه زړونــــه ګلابونـــه دي غــــورېږي
ازانګـــــــــې را وربېـــــــدلې د اذان دي

بـــس پـــه غـــاړه یـــې د رب ج د مینـــې لاس دی
نـــه پـــه کـــاریـــې مرغلـــرې نـــه مرجـــان دي

پـــه دیـــدن د ښـــکلي هېڅـــوک نـــه مړېـــږي
د کانونـــــه د آینــــو ورتــــه حیــــران دي

دغــه ونــې چــې ثنــا وايــي، پــه دوی کــې
پــــه لکونــــو رحيلونــــه د قــــرآن دي

ســـتا لمنـــه ده د مـــور لـــه مينـــې ډکـــه
مـــا ليـــدلي موســـيدلي يتيمـــان دي

د «***کــاروان***» د غــزل تــوري بــه ګــل ګــل شــي
لمبـــولي يـــې د اوښـــکو پـــه بـــاران دي

۞ ۞ ۞

پیر محمد "کاروان"

حمدیه

د ستورو تنې تويې د سحرخيري ګرېوان
خوره په غرورغوكې ازانګه ده د اذان

قاري! په لوغړن ترنم وايه الرحمٰن ج
چې زړونه لمبوزن شي په څپوکې د ايمان

آخر به په لاس درشي رڼه توره لکه لمر
د ستورو په نېزو وهه تياري د كفرستان

له صدقه يوه اوښکه بې بها ده بې بها
تر دُر ترمرغلرو تر ياقوتو تر مرجان

بيمار يمه بيمار يمه بيمار د بېلتانه
کړه جوړه ذايقه مې په النخل والرمان

الٰهي ج را اهدا کړې د بلبل بلالي غږ
ماهم يو لاروی کړې د حمدونو د «کاروان»

۞ ۞ ۞

پیر محمد "کاروان"

د اسلام د پیغمبر محمد ﷺ

د نېکمرغه مېلاد ډالۍ

ترعرشه تله پر شونډو یې دعا نه ځایېده
په زړه د آمِنې کې نن مسکا نه ځایېده

میلاد یې مبارک شه محمد ﷺ هغه نامه
په درسته دُنیاګۍ کې یې معنٰی نه ځایېده

د ستورو یې دیدن ته سترګې سپینې تبنتېدې
سپوږمۍ هم په جامو کې د رڼا نه ځایېده

له ترهې رېږدېدل لات و منات و که عزٰی
په زړونو د بتانو کې درزا نه ځایېده

ګلونــه لــه درانــه خــوب نــه بلبلــو ویــښول
وزرونـــو د بلبلـــو کـــې نڅـــا نـــه ځایېـــده

لـــه بـــار د برکتـــه یـــې اوړې خـــوږې درنـــې
پـــه څـــانګو د خُرمـــاوو کـــې خرمـــا نـــه ځایېـــده

د نـــشت خواتـــه پـــه منـــډه وه روانـــه ورک کېـــده
پـــه غـــره کـــې هـــم د جهـــل اژدهـــا نـــه ځایېـــده

ماشـــومې جینکـــۍ دې او نـــانځکې ودوې
شرنګ شرنګ وو په بنګړو کې یې شرنګا نه ځایېده

ډالۍ مې درته او ښکې کړې د ټول افغانستان
پـــه سـترګو د «***کـــاروان***» کـــې نـــور ژړا نـــه ځایېـــده

۞ ۞ ۞

پیر محمد "کاروان"

په حرم شریف کې
د ابابیلو دلیدو پر مهال

مستې مې نغمې چې د توحید په زیر و بم کې وای
کاشکې ابابیل وای چې مې ځاله په حرم کې وای

تل دې وای د ربﷻ د مینانو د رمل طواف
ما ورته زړه ایښی په قدم قدم قدم کې وای

ډکې مې ځولۍ ځولۍ په ټولو مې شیندلې وای
ستا مینه خوره مې په عرب او په عجم کې وای

زړه کې مات اغزی به مې په څانګه ؤ د ګل بدل
ورو به ژړېدلی په لمن د "ملتزم" کې وای

سترې مې ژوندون د هاجرې﵂ تر او و منډو دی
ښې د اسمٰعیل﵇ ارمان مې تاندې په زمزم کې وای

لاس به د بلبل د ترانو رارسېدلی ؤ
ستا «*کاروان*» به ناست په منځ د ګل او د شبنم کې وای

۞ ۞ ۞

پیر محمد "کاروان"

د پیغمبر ﷺ د روضې مبارکې د دیدن په یاد

بختــــور تـــر بختـــور و مـــه شــــو ورځـــې
کلیـــوال د پیغمبـــر (ص) و مـــه شـــو ورځـــې

زمـــا زړه یـــو بـــې اغزیـــه ســـور ګـــلاب ؤ
زه نـــه زخـــم نـــه خنجـــر و مـــه شـــو ورځـــې

لـــه کـــوثر او لـــه زمـــزم ســـره پخـــلا وم
بـــس لـــه تنـــدې مـــرور و مـــه شـــو ورځـــې

پـــه اذان د مـــدینې مـــې زړه روښـــان ؤ
زه لـــه ســـتوریو نـــه هـــم بـــر و مـــه شـــو ورځـــې

د دُنیـــا لـــه پاچهـــانو بـــې پـــروا وم
یـــو فقیـــر او قلنـــدر ومـــه څـــو ورځـــې

د خپـــل ژونـــد پـــه وچـــه للمـــه کـــې روان وم
پـــه څپـــو وم ســـمندر ومـــه څـــو ورځـــې

مـا د ښـمن پـه غـشو نـه، پـه ګـلاب ویـشتو
د خـــوږې مینـــې ســـنګر ومـــه څـــو ورځـــې

لـــه تیـــارو نـــه پـــه «***کـــاروان***» کـــې وم راوتـــی
لاروی د ښـــکلي لمـــر ومـــه څـــو ورځـــې

۞ ۞ ۞

حاجي غلام نبي "سعيد"

حمدشريف

کـه آغـاز دی کـه انجـام سـتاپه نامـه
زمانـــه لـــري دوام ســـتاپه نامـــه

نـــه وم نـــه يـــم مـــستحق د نعمتونـــو
را رســـېږي هـــر انعـــام ســـتاپه نامـــه

پـــردې هـــسي نـــاارام دوراو ګـــردون
زړګـــی ومـــومي ارام ســـتاپه نامـــه

پرځـــولي يـــې د وخـــت پهلوانـــان
چـا چـي کـړی دی قيـام سـتاپه نامـه

پـه هـر سـعیَ د شـاعرۍ کـي يـم «**سـعيد**»
چـــي غـــزل وايـــم مـــدام ســـتاپه نامـــه

۞ ۞ ۞

حاجي غلام نبي "سعيد"

حمدشريف

کــــه نظـــر پـــردې دنيـــا کوم تـــا ويـــنم
زه چـــي مينـــه د ښـــکلا کـــوم تـــا ويـــنم

د حيـــرت پـــه ســـترګو ګـــورم عالمونـــه
ننـــداره لـــه هـــري خـــوا کـــوم تـــا ويـــنم

د فـــراق د ســـرو لمبـــو، لـــه تونـــده اوره
کـــه بـــې تـــاب يـــم کـــه ژړا کـــوم تـــا ويـــنم

پـــه تيـــارو کـــي د رڼا پـــه تمـــه تمـــه
ســـتا يادونـــه چـــي تنهـــا کـــوم تـــا ويـــنم

نهـــا م نـــه يـــې د زړګـــي پـــه محلـــو کـــي
کـــه روا کـــه نـــاروا کـــوم تـــا ويـــنم

د اُميـــد پـــه قـــدمونو در روان يـــم
د اســـرې پـــه لاس دعـــا کـــوم تـــا ويـــنم

۞ ۞ ۞

حاجي غلام نبي "سعید"

نعت شریف

ستا لـه راتگـه سـره ولاړې تـور خـزان رسـوله(ص)!
سپېرو صحراؤ کي را شنه سوله ګلان رسوله(ص)!

د نـور پـه وړانګو دي تيـارې د کفـر ورکـي سـولې
جلوه د حُسن دي روښانه کړ جهان رسوله(ص)!

معصومو نجونو ته دي حق د ژوندانه وبخښی
د شرک له بنده تـا آزاد کړل انسانان رسوله(ص)!

پـه قرآنـي شـفا راوکـړه د دردونـو عـلاج
د بې دينۍ رنځ کي پراته يو رنځوران رسوله(ص)!

نـه هغـه بـرم، نـه عـزت، نـه خپلـوا کي را پاتـه
د هر غليم په مقابل کي سوو ناتوان رسوله(ص)!

زمـوږ پـه حق کـي د الله ج پـاک نـه غوښتنه وکړه
غوا ړو د تېري زماني شوکت او شان رسوله(ص)!

۞ ۞ ۞

حاجي محمد امين

نعت شریف

کــه لــه مــا وشــي پرســان محمــدي یمــه
زه همــــدا لــــرم بیــــان محمــــدي یمــــه

چــي پــه لــوی سـفر لــه دې سـرایه روان شــمه
کــړم صــدا بــه پــه دا شــان محمــدي یمــه

د محــــشر پــــه ســــخته ورځ چــــي عــــالم ژاړي
زه بــــه ګرځمــــه شــــادان محمــــدي یمــــه

وبــــه وایمــــه ملــــک تــــه خبــــردار شــــه
لاس نــــه راوړې پــــه امــــان محمــــدي یمــــه

ای رضـــــوانه! د جنـــــت جـــــامې زر راوړه
خبــر نــه یــې چــي نعــت خــوان محمــدي یمــه

زه «***محمــــد امــــین***» پــــروا د بلبــــل نــــه کړمــــه
چــــي مــــداح شــــیرین زبــــان محمــــدي یمــــه

۞ ۞ ۞

حاجي محمد "اواب"

نعت شریف

د اخلاقو پسرلي دي لکه ګل خویونه راوړل
تا و بنړ د دې نړۍ ته څه سمبل خویونه راوړل

پرې زریني وړانګې اوري ستا هرکار د رڼا څلی
تا په تورو تاریکو کې ځل او بل خویونه راوړل

تا په زړه کې د ظلمونو سپینکی توغ د عدل جک کړ
دا دي څو مره ښه سپېڅلي او اتل خویونه راوړل

تا لمبې د نِفاق مړې کړې د اخوت په باران باندي
تا عجیب او په زړه پوري زړه تسل خویونه راوړل

شاهنشا یې ته د امن ای د درست جهان رحمته
تا د علم، حِلم، عطوِ څه مشل خویونه راوړل

ته د سترو کمالاتو خزانه یې پاک رسوله(ص)!
ما عاجز «اواب» دي دلته ډېر اقل خویونه راوړل

۞ ۞ ۞

حافظ رحمت "نیازی"

نعت شریف

هم یې مخ لکه هینداره، هم زړګی لکه هینداره
ما ته ښکاري سرتر پایه دا سړی لکه هینداره

موږ په ورځ د سر په سترګو کله لمر هم مشتبه کړو
دی په شپه د زړۀ په سترګو وینې شی لکه هینداره

دۀ له ډېرې عاجزۍ جوړ او کور لکه جونګړه
موږ له ډېرې مغرورۍ جوړ وو سرای لکه هینداره

په معنا کښې متصف دیٔ په همه وو صفتونو
په صورت کښې محمد (ص) لکه غمی لکه هینداره

له یوسفه تر یوسفه زۀ «حافظ» په دلیل وایم
نۀ شته څوک لکه هینداره ؤ یو دی لکه هینداره

۞ ۞ ۞

حافظ رحمت "نیازی"

نعت شریف

محمـده ﷺ ! منتظـریـم، لـه سـهاره تـر مابنـامه
بـدل شـوی پـه تـصویریـم، لـه سـهاره تـر مابنـامه

ستا په روئ باندې ولاړ دئ، ما ته ستا لويي را ښيي
کايينات دئ ورتـه ځیریـم، لـه سـهاره تـر مابنـامه

پـه جنت کښې درجې دي، زۀ بـه چيرې تـۀ بـه چيرې
بس پـه دې فکر کښې ګيريم، لـه سهاره تر مابنـامه

لـه جهانه سره اوسم، خو دا ستا پـه نسبت باندې
لـه جهانـه بې نظيـريـم، لـه سـهاره تـر مابنـامه

عجيبه پـه اضطراب کښې، اطمينان تـه «حافظ» رسم
چې پـه تـا پـسې زهيـريـم، لـه سـهاره تـر مابنـامه

۞ ۞ ۞

حافظ میرک "افکاري"

نعت شریف

وغوښتئ معراج له پاک سبحان ج رسول الله
ایښی دئ قدم پر لامکان رسول الله

د "اسرا" زیری پر وکړو جبرائیل (ع)
والصلوٰة والسلام تیارکړه ځان رسول الله

په تسبیح او په سلام وې ملائیکې
چې ستا د راتلو بڼغ شو پر آسمان رسول الله

په "سدرالمنتهیٰ" کې جبرائیل (ع) وکړو تمکین
ویل نه شم تیریدای تردې مکان رسول الله

لامکان ته نیمه شپه له مکې ولاړئ
وبالـه مولا ج په خپل احسان رسول الله

وويـل الله ﷻ چـي اې حبيبـه(ص)! کـوه سـوال
د امـت لپـاره وغوښـتئ غفـران رسـول الله

پټـې کيـسې د نـازخبرې سـره وکـړې
لـه رازه واپـس راغـئ پـر اجنـان رسـول الله

غـواړم شـفاعت پـه هغـه ورځ کـې د حـساب
«**ميـرک**» بـه وار خطـا وي پـر ميـزان رسـول الله

۞ ۞ ۞

حبیب الرحمٰن "تاثیر"

نعت شریف

چي ځان ته يې معراج ته ؤ بللی محمد ﷺ
ؤ ځو مره په الله جل جلاله بيا نازولی محمد ﷺ

چي مځکي اسمانونه خدای ج د دهٔ په روی پيدا کړو
نو ځکه دی عرب، عجم منلی محمد ﷺ

آرزو مي ده باداره تلوسه مي ده په زړهٔ کي
په خوب چي وای يو ځلي ما ليدلی محمد ﷺ

هزار ځله مي خدايه ج! زندګي ترېنه واري کړي
هغه چي تا په خپل قرآن ستايلی محمد ﷺ

اويا زره کلونه تر آدم (ع) مخکي «***تاثيره!***»
يو ستوری په اسمانؤ ځليدلی محمد ﷺ

۞ ۞ ۞

حبیب الله ”قلم مل“

نعت شریف

ډېر مي ستا ښکلا ته، انتخاب د تورو خام دی
ستا ښایست بادار دی، زما کلام لکه غلام دی

نن چي دي په ښکلو لفظو یاد کوم د ښکلي نوم
دا هنر په ما کي که کمال مي د الهام دی؟

تل به دي د حق په سترګو خپل او پردي پېژندل
نه دي ویل دا چي دا پردی، دا مي د قام دی

ټول اوصاف یې لوستي په تورات او په انجیل کي وه
ځکه دي قایل پر نبوت زوی د ”سلام“ دی

۞ ۞ ۞

حبیب الله "قلم مل"

نعت شریف

پـه تخیـل کـي مـي ده ښـکلې آینـه سـاتلې
دې آینــې راتــه جانانــه ســتا ځېـره ســاتلې

نـه مـي هېرېږي کـه سي تېـر پېړۍ پېړۍ کلونـه
مـا پـه خپـل ذهـن کـي ديـار د کـور کوڅـه ساتلې

ډېـرو سـاتلي دي پـه زړو کـي رنګارنـګ کلمـې
خـو مـا محبوبـه! سـتا د نـوم ښـه کلمـه سـاتلې

دزړه پـه جـام کـي خـو د مينـي د ښـکلا اوبـه وي
تـا پکـښي ولـي د چينـې اوبـه لمبـه سـاتلې؟

چي کـوم رهزن يې «*قلم مله*» نـه کړي چور او تـالان
د زړه پــه ښــار کــي مــي د هيلـو قافلـه سـاتلې

۞ ۞ ۞

حضرت علي "اڅکزی"

نعت شریف

طاقت چي کله ستاد محبت پکښي پیدا سو
د مینې سمندر سو او دولت پکښي پیدا سو

چي تاهغه غمی د خپل رحمت په او بو پرېولی
نو ځکه دومره لوړ قدر و قیمت پکښي پیدا سو

وحشیانو د جهان پر مخ د میني تاریخ جوړ کړی
سمبول چي د وفا او شرافت پکښي پیدا سو

چي کله مي په خوله د یار د میني اقرار وکړی
د زهرو کندولی و، خو لذت پکښي پیدا سو

پر هغه ښار دي وسي د انوارو بارانونه
محسن چي د تمام انسانیت پکښي پیدا سو

دې کلي ته یې را وړله ګنجونه د سیرت
«حضرته!» چي د پاک نبي (ص) صورت پکښي پیدا سو

۞ ۞ ۞

حيات الله ''لاروی''

نعت شريف

دا جهان خو څه کړې پر هغه به لا قبضه وکړو
واورئ! که ريشتيا د محمد رسول ^(ص) په خوله وکړو

زما د يار له رويه ښائسته يې چې غره نه سې
راسه اې جنته! پر باداربه فيصله وکړو

ښکل کړم د شبنم په څېر ګلونه دي لاسونه ستا
دغه هم ثواب ګڼم چې داسې اراده وکړو

در به سو جانانه په اميد د شفاعت باندې
خدای ج خبر چې دلته به شپه وکړو او که نه وکړو

غواړم «لاروی» درسه د خوب تعبير په خوب نن شپه
وايه مبارکه په دا اوس وخت کې موږ څه وکړو

۞ ۞ ۞

حيات الله ''ځرک''

نعت شريف

چې يې ليدلې ستا چشمان مصطفیٰ ﷺ
ډېر بختور وه ستا ياران مصطفیٰ ﷺ

هغه چې ستا سره يې مينه نه وي
زه ور ته نه وايم انسان مصطفیٰ ﷺ

هغه چې ستا سپېڅلی نوم يادوي
تر داسې ژبې سم قربان مصطفیٰ ﷺ

چې تا لرم په آخرت کې غمخور
نه يمه زه ډېر سرګردان مصطفیٰ ﷺ

يـــم بختـــور چـــي امتـــي دي يمـــه
تهولـــو نبيـــانو كـــي ســـلطان مـــصطفیٰ ﷺ

هغـــه ورځ دېـــر ځـــان ګنهكـــاره بـــولم
چـي يـاد دي نـه كـړم پـه جانـان مـصطفیٰ ﷺ

دا ســتا ښايــست او ښــكلا زياتــه تــر لمــر
تهولــه جهــان يــې كــړ روښــان مــصطفیٰ ﷺ

ســتا پــر ســپېڅلي نــوم درودونــه وايــم
چـــي ملايـــان كـــوي آذان مـــصطفیٰ ﷺ

تــر تــا مــي ســر تــر تــا مــي مــال صــدقه
پــر مــا تــر مــور او پــلار ګــران مــصطفیٰ ﷺ

زه بــه دي كــوم صــفت غــزل كــي لــيكم
چـي سـتا صـفت كـړی سـبحان ج مـصطفیٰ ﷺ

۞ ۞ ۞

خالد ”هادي“

نعت شريف

يــم شــيدا ، زه پرتــا ، يــا نبــي مــصطفٰی (ص)
مُقتـــدا ، مجتبٰـــی ، يـــې محبـــوب د اللّٰه ج

عربـــي، قريـــشي دي القـــاب ســـتا څرګند
هـــم ياســـين، هـــم طٰـــهٰ دی، هـــم نورالهـــدا

يـــې اشـــرف د مخلـــوق، هـــم يـــې شـــاه حـــرم
تـــه يـــې بحرالعطـــا ، يـــا زمـــوږ پيـــشوا

تـــه خـــاتم د نبيـــانو د رب ج يـــې ارســـل
تـــه يـــې بدرالـــدجٰی، هـــم يـــې صـــدرالعلٰی

ستا افضل د اُمت دی صدیق اکبر رض
چې ایمان یې پر تا دی راوړی اولا

ورپسې دی عمر رض هم دریم دی عثمان رض
څلورم مرتضیٰ رض له یارانو څه ستا

«حیدري» امتي ستا د دریم غلام
لږ نظر کړه پر ما د کونینو پاچا

۞ ۞ ۞

درویش "خوندی"

درود او سلام

درود او سلام په اخلاص وایم پر جانان مدني
سر او مال دواړه مي قربان سه تر سلطان مدني

سلام سلام دی پر اصحابو، اهل بیتو باندي
ستا پر څنګ زېب کوي څلور ښکلي یاران مدني

پروردګار ربوبیت کړ ستا له رویه اظهار
بیا یې پیدا کړه کاینات مځکه آسمان مدني

پر رسالت یې د مکې بتان قایل سوه ټوله
چي اشاره ورله وکړه هغه آن مدني

د ابوجهـــل د ازلـــه بـــد بختي وه نـــصيب
پـر معجـزه دي سـراقه[1] راوړی ايمـان مـدني

په کوم الفاظو دي توصيف وکم عاجزيم ورته
خدای دي په خپله صفت کړی په قرآن مدني

ستا و درګاه لره ولاړ دی ګنهکاره «*درويش*»
شفاعت غواړم په محشر او په مېزان مدني

۞ ۞ ۞

(۱) سراقه (د ميم په پېښن) بن مالک او ابو جهل د قريشو سرداران وو، ابوجهل له ايمان څخه انکار وکړ خو سراقه ايمان راوړ.

درویش "خوندی"

غوښتنه

قـادره خدایـه! پـه هـر آن کـي سـتا رضـا غواړمـه
لکـه حـضرت خلیـل پـه تـا سـره پنـا غواړمـه

د دې جهـان پـه تـاریکو مـي پـروا نـسته ربـه
پـه تورلحـد کـي زه د لمـر غونـدي رڼـا غواړمـه

د لـوی دښـمنه نجـات راکـه زه بنـده مانـده یـم
نــه تــصرف پرځـای د نفـس و د هــوا غواړمــه

د شفقت او رحمـه ډک زړه مي سینه کـي جوړ کـه
نـه داسـي تـور زړه لکـه کـاڼی د صـحرا غواړمـه

تـــوزنې هيلـــه مـــې و هيچـــا لـــره نـــه ده كـــړې
ستا لـه دربـاره حـلال رزق سـهار بېگـا غـوارمـه

د فقيرۍ ژوند مې دی خوښ د اورنګزېب تر شاهۍ
نـــه بـــاداري پـــر غريبـــانو د دنيـــا غـوارمـــه

ستا د حبيب (ص) د نـازنين امـت لپـاره «درويش»
جام د كـوثر، فـردوس جنت پـه حشرگاه غـوارمـه

۞ ۞ ۞

درویش "خوندی"

نعت شریف

نیــسمه ګــذر وکــه پــر بوســتان د مــدينې
زمــا ســلام پــر وایــه پــر جانــان د مــدينې

څلــور ښــکلي يــاران يــې د جنــت د بــاغ ګــلان
بيــشکه نــازولي دي پــه درګـــي د ســبحان
ځليــږي لکــه ســتوري اصــحابان د مــدينې

اول يــار د سيد المرسـلين (ص) حـضرت صـديق (رض)
تــر هــر چــا يــې د مخــه د اســلام وکــی تــصديق
دوهم حضرت عمر (رض) صاحب سلطان د مدينې

دريـيم يــار يــې جــامع د قــرآن دی عثمـان غنــي (رض)
د حـــق د لـــوري ســـوې ده پـــرده مهربـــاني
زمـــا کلـــه هيريـــږي شـــهيدان د مـــدينې

حضرت علي رضه حیدر څلورم یار د مصطفیٰ (ص)
غزا لره په ډېر شوق تلی غازي اسدالله
همېش دي وي تازه واړه غازیان د مدینې

درود سلام پر وایم په اخلاص او صداقت
مولا ج حوض کوثر کی ور عطا د خپل رحمت
«**درویش**» یم ننګ و نام مي سه قربان د مدینې

۞ ۞ ۞

درویش "درانی"

حمد شريف

د محمد (ص) پر قدم ما ايښود قدم راغلمه
خدايه ج! وم تا ته را روان او دا يم سم راغلمه

له خوشحاليو سره زۀ له تا ډېر لري لاړم
خو بيا چي بېرته را په مخه کړمه، غم راغلمه

په خپل همت ما د ښو هيڅ يو کار هم نۀ دی کړی
چي تا ته راغلم نو دا هم ستا په کرم راغلمه

کله به خپل زړۀ ته په تا پسي درننوتم
کله به زۀ در پسې خوا ته د حرم راغلمه

ستا د رحمت له برکته په پوره حساب شوم
کنې هر وار به زۀ «درویش» په تالۀ کم راغلمه

۞ ۞ ۞

درویش "درانی"

نعت شریف

تالمنـــه د خـــزان ګـــلاب ګـــلاب کـــړه
مـــوږ لاســـونه د بهـــار کـــړل زخـــم زخـــم

تـــا د ښـــمن هـــم پـــه امـــان رســـاوه کـــور تـــه
مـــوږ ملګـــري خپـــل، پـــر لار کـــړل زخـــم زخـــم

پـــر تـــا بانـــدي د غلـــیم اولاد هـــم ګـــران وو
مـــوږ بچـــي د مـــور او پـــلار کـــړل زخـــم زخـــم

مګـــر بیـــا مـــو هـــم پـــر خولـــه د غـــه دعـــوه ده
چـــي مـــوږ ســـتا پـــر لار روان یـــو محمـــده! ﷺ

۞ ۞ ۞

درویش "درانی"

نعت شريف

د مـدينې و خـوا تـه ځـي او تـر مطلبـه رسـي
پـر دغـه لار بانـدي مـؤمن تـر خپلـه ربـه ؐ رسـي

هـر يـو تـاوان چـي رارسـيږي وي لـه خپلـه لاسـه
خـو ماتــه ګټــه همېــشه ســتاله ســوبه رســي

تـر هغـو پـښو لاندي مي زړه لکه تنها که مات شـه
چـي سـتا د مينـي پـه سـفر کـي تـر عربـه رسـي

پـه سپينو سـتورو يـې بدل شي د زړه تـور داغونـه
کلـه چـي سـتا روښـانه نـوم د چـا تـر لبـه رسـي

د اوېره نشته چي لمن به شي خالي د «***درويش***»
سـتا پېرزوينـه داسـي ده چـي همېـشه بـه رسـي

۞ ۞ ۞

دلاور "پردېس"

حمد شريف

ساتلي يې په غرونو كې مرغان په خپل قدرت
خالق ﷻ دی ودان كړی ټول جهان په خپل قدرت

لويي ورسره ښه ده رحمېدلی پر هر چا دی
راپورته چې يې لمر كړ پر آسمان په خپل قدرت

د خوار بنده پر ژبه لا راغلی شكر نه دی
ژوندۍ پرورته اسان كړ پاک سبحان ﷻ په خپل قدرت

له چا څخه دُنيا واخلي، څوک واخلي له دُنيا نه
څوک ور ولي مزار ته د جانان په خپل قدرت

دا ژوند هم موږ په خپله خوښه نه تېروو دلته
پر مځكه باندي هم نه يو روان په خپل قدرت

را اوروي د شنه آسمان له خوا نه كله كله
پر موږ د رحمتونو ډک باران په خپل قدرت

اُمېد لرم «**پردېس**» چې د منزل خوا ته روان وي
كړي خدای ﷻ به ځكندن ور ته اسان په خپل قدرت

۞ ۞ ۞

دلاورخان "دلاور"

په خیر راغلې

د زخمـــي زړونـــو درمانـــه! پخیـــر راغلـــې
د عـــرب عجـــم ســـلطانه! پخیـــر راغلـــې

لـــوی واړه د مـــدینې پـــه انتظـــاریـــو
د مکـــې ام القرانـــه! پخیـــر راغلـــې

پـــه بنهـــو مـــو درتـــه لاړ ده جـــارو کـــړې
ږده قـــدم پـــرې خرامانـــه! پخیـــر راغلـــې

دا جلـــوې دي د رخـــسار دي کـــه صـــبا شـــو؟
ای زیبـــا! جبـــین روښـــانه! پخیـــر راغلـــې

لـــه مـــودو وو د وصـــال پـــه تمـــه تمـــه
ای زمـــونږ نور چـــشمانه! پخیـــر راغلـــې

د خپـــل خـــوږ او د نـــازیین امـــت لپـــاره
څـــه دي راوړه، لـــه ســـبحانه پخیـــر راغلـــې

د وصـــال قاصـــد نـــسیم دي زېـــری راووړ
د ګلونـــو ډک کاروانـــه! پخیـــر راغلـــې

انـــصار ټـــول پـــه دې ګویـــا وو «***دلاوره!***»
زمـــونږ دل او دلبرجانـــه! پخیـــر راغلـــې

۞ ۞ ۞

دلاورخان "دلاور"

نعت شریف

چي انس او جن پرې افتخار کا بشر چا راکړی
همه خوبان چي يې وقار کا دلبر چا راکړی

چي په راتلو يې خوشالۍ يو بل ته غاړي وتې
چي مي پرې روح زړه کرار مومي اختر چا راکړی

چي د الفت په زرين تال يې بشر وزنګاوه
د اخوت پيغام يې غبرګ کي سحر چا راکړی

چي د ظلمت په فلک پورته لکه لمر شو عيان
چي اين او آن شو پرې روښانه قمر چا راکړی

چي د خالق د کايناتو د تخليق شو سبب
د ستر کاروان سپه سالار او رهبر چا راکړی

زه د احساس ستر ګي لرم څه نابينا خو نه يم
ما ته نايابه بېش قيمته ګوهر چا راکړی

د هر باطل چي په ميدان مقابله کوي تل
ما «***احمدزي***» لره قلم «***دلاور***» چا راکړی

۞ ۞ ۞

رحیمه "پښتونجار"

نعت شريف

ولولــــه کتــــاب زه ســــتا د ديــــن يمــــه
ښــکل مــي کــړه خطــاب ســتا د آئــين يمــه

زړه کــــي د قــــرآن د مينــــي زور يمــــه
داســــي د رحمــــت زغــــره ياســــين يمــــه

ښــــيم پــــه دنيــــا دي د عقبــــا تــــصوير
ټينــــګ لــــوظ د رب العــــالمين يمــــه

ننــــګ يــــم د اســــلام د زړه ګــــوهر يمــــه
لــــوی حــــديث د رب ج د پــــاک امــــين يمــــه

نــــښه د الله ج د لــــوړ فرمــــان يمــــه
زه اِنِّي لَمِــــــنَ الْمُرْسَــــــلِيْنَ يمــــه

رب کــــړه عنايــــت د فــــاتحي ځــــولۍ
ثــــم د هــــر مــــؤمن پــــه زړه آمــــين يمــــه

۞ ۞ ۞

رفيع الله ''روشن''

دُعا

ستا په مینه کې توفیق د ثنا راکړې
الهي راته همت د وفا راکړې

ستا په مینه چې پرې ځان ستې کړم
د پتنګ غوندې په شمعې سزا راکړې

پاکه ربه ستا په عشق کې چې بیمار وي
رنځورانو ته مجال د دعا راکړې

چې دښمن باندې یرغل وکړو او مات شي
دې بري ته د ایمان ښه سلا راکړې

چې هر کار ته اتفاق باندې راټول شو
په هر کار کې له نفاقه پناه راکړې

ستا دربار کې به هیڅ کم نه شي خالقه
چې وطن ته مو د سولې فضا راکړې

سترګې تل وي د «روښن» له اوښکو ډکې
دغو اوښکو ته سکون انتها راکړې

۞ ۞ ۞

روح الامین "امیني"

نعت شریف

مـخ دي د ګـلاب ګـلاب ښـکلی مـي جانـان دی
ټولـو خوبرویـانو کـي ښـکلی پـه مـا ګـران دی

ستا حسین، جبین رخسار څومره جلوه دار دی
سـتا لـه رویـه شـو پیـدا دا زمـین او آسـمان دی

توري تیارې ورکې شوې ستا له دې راتلو سره
دوسـت ئـې د الله، الله څـومره قـدردان دی

دوست د عـالمین ئـې تـه ختم الانبـین ئـې تـه
تـا بانـدي نـازل، نـازل دا ښـکلی قـرآن دی

ټـول صـفت صـفت ئـې وجـه د رحمـت ئـې تـه
ارض و سـماوات همـه سـتا پـه روی عیـان دي

زه «امـین» څـه غـم لـرم چـي محتـرم لـرم
دی پـه ګناهکـار امـت څـومره مهربـان دی

۞ ۞ ۞

سراج الحق "سراج"

نعت شریف

ښکته پورته په اسمان عظمت د چا دی
رَفَعۡنَا لَكَ ذِكۡرَكَ رفعت د چا دی

په اسریٰ چې اسمانونو ته شو پورته
دومره لوی او افاقي شهرت د چا دی

چې یې ونې د څنګل قدم بوسه کا
په ادب ادب رائحي عزت د چا دی

په طایف کې چې پرې کاڼي راورېږي
خپلې وینې تویوي دعوت د چا دی

چې بابا ادم خپل رب ته وسیله کا
رب ازاد که دغه مخ مروت د چا دی

په خلیل الله چې اور ګل ګلزار شو
په تندي کې یې د نور برکت د چا دی

زه «***سراج الحق سراج***» هغه څوک ستایم
چې بعد از خدا بزرګ صفت د چا دی

۞ ۞ ۞

سرفراز

نعت شریف

زریــــن تـــاج ښـــکلی جبـــین د محمــــد ﷺ دی
سـینګار جـوړ پـه طٰـهٰ یاسـین د محمـد ﷺ دی

جبرائیـــــل(ع) فرمــــان راوړی پــــر حبیـــب(ص) دی
د امــــت پـــه غـــم غمګـــین د زړو طبیـــب دی
هــــم رکـــاب روح الامـــین د محمــــد ﷺ دی

د معــراج پــه شــپه چــي تلــی ولامکــان تــه
تجلــي د نــور یــې پورتــه ســوې اســمان تــه
هـــر بیـــان ښـــه نـــازنین د محمــــد ﷺ دی

د زیبــا جمـــال پـــه نـــور نـــوراني ځوانـــه
تـــه شـــفیع د خپـــل امـــت یـــې پـــر مېزانـــه
ښــه ســپېڅلی ښــکلی دیــن د محمـد ﷺ دی

مـــصطفٰی دی ســـتر پيــشوا دی پــر دارينـــو
مقتـــــدا دی پـــــېش امـــــام د ثقلينـــــو
خپـــل امـــت پـــر زړه يقـــين د محمـــد ﷺ دی

پـــه نـــازېږي ټـــول عـــرب و عجـــم دواړه
«***ســــــرفرازه***» درود وايـــه پـــر بـــاداره
ښــکلی حُـــسن ګلـــورين د محمـــد ﷺ دی

۞ ۞ ۞

سلیمان شاه ”صوفي زاده“

نعت شریف

محمـــد ﷺ هاشـــمي فـــضل د ســـبحان دی
هـــدا یـــت لـــره د نـــسل د انـــسان دی

برکـــت او رحمـــت خپـــور دی پـــه دنیـــا کـــښې
د کـــوم وخـــت نـــه چـــې راوړی یـــې قـــرآن دی

بـــشریت تـــه یـــې اخـــلاص او صـــفا راوړه
ښـــه مـــصدر د صـــداقت او د ایمـــان دی

تـــور او سـپین، عـــرب، عجـــم لـــره پیـشوا شـــو
خـــالق ښـــه کـــس غـــوره کـــړی قـــدردان دی

پـــه نـــړۍ د ســـلطنت ســـاری یـــې نـــشته
ځکـــه دی د ســـلطانانو هـــم ســـلطان دی

پس له دې هم په زرګونو، مليونونو
تر قيامته د دې شمعې پتنګان دي

د حيرت خبره دا چې په محشر کښي
هم روان د ده تر شا پيغمبران دي

د ښايست مثال يې نشته په جهان کښي
ښکلي ستوري يې کونينو کښي تابان دي

داسې ډوب يې په جمال «*صوفي زاده*» چې:
لوی واړه هر يو انسان ورته حيران دي

۞ ۞ ۞

سمیره "کوچی"

جانان ته

ځـــو مره دي خـــوږ دی ښـــکلی نـــوم جانانـــه
ځـــو مره پـــه زړونـــو بانـــدي ښـــه لګېـــږي
زمـــــوږ د زړه د بـــــاغ پـــــر هـــــر ګلبـــــوټي
لکـــــه ســـــپرلی لکـــــه اوبـــــه لګېـــــږي

مـــوږ تـــشي ســـترګي يـــو نظـــر مـــو نـــشته
مـــوږ تـــه چـــي کلـــه دا احـــساس راکـــوي
چـــي پـــه رڼـــو ســـترګو جهـــان وګـــورو
دا ســـتا لـــه نـــوره انعکـــاس راکـــوي

مـــوږ چـــي لـــه ژونـــده څخـــه ســـتړي شـــو لـــږ
زمـــوږ و زړونـــو تـــه ســـکون راکـــوي
تـــول نفرتونـــه لکـــه اور لمبـــه کـــړي
پـــاس لـــه اســـمانه يـــو قـــانون راکـــوي

د خوشحالۍ او د ښادۍ ورځو کې
دا ستا په نوم هره سندره ليکو
چې ورځ د غم او د خفګان راشي بيا
ستا په نامه هره خبره ليکو

ما ښام په ستورو کې ځلېږې راته
سهار په سترګه د سبا کې راشې
کله په سترګو د تصوير راګورې
کله په سترګو د شهلا کې راشې

ستا له فرمانه څخه نه شي وتای
هره يوه ژبه په واک کې اخلې
کله چې وغواړې خبري وکړې
زموږ د زړه ژبه په واک کې اخلې

جانانه ته زموږ له زړو نه جوړيې
د يوه راز غوندې پېچلې ښکارې
د دې نړۍ د هر بشر برخه يې
د سپين قرآن غوندې ښاغلې ښکارې

پــــه تـــا ترلـــي يـــو مـــوړ تــول جانانـــه
مقــصد مــو تــه د زړه ارمــان مــو تــه يــې
پــه يــوه خولــه ســتا ښــكلى نــوم يــادوو
منــزل مــو تــه يــې او جانــان مــو تــه يــې

نــو خــود بــه ښــكلى وي ســتا نــوم جانانــه
څــومره پــه زړونــو بانــدي ښــه لګيــږي
زمـــوږ د زړه د بـــاغ پـــر هـــر ګلبـــوټي
لكـــه ســـپرلى لكـــه او بـــه لګيـــږي

۞ ۞ ۞

سمیع الله "ساپی"

حمد شریف

خدایه! څومره پر مخلوق دي مهربان یې
جوړوونکی هم د مځکې او اسمان یې

نعمتونه دي پرمونږه رنګارنګ دي
ته د ټولو مخلوقاتو لوی سلطان یې

چې بشر د ګمراهۍ په لور روان شو
پر حبیب (ص) دي را لیږونکی د قرآن یې

چې نړۍ ته دي ښُکلا ده ور بخښلې
ربه! ته څومره رحیم یې او رحمٰن یې

دواړه کونه دي جوړ کړي زمونږ لپاره
خود به ستا عبادت کړو چې ته سبحان یې

د محمـــد ﷺ پــه روی دنیــا دي را پيــدا کــړه
تــه خــو رب ﷻ د ټــول مخلــوق او د انــسان يــې

ځينــي ځينــي انــسانان بيــا شــول بــې لاري
د اِســـلام د ديـــن تـــه خپلـــه نګاهبـــان يـــې

«***ســـميع الله***» وايـــي ګنـــاه مـــي ډېـــره شـــوې
رحـــم وکـــړه تـــه ســـاتونکی د ايمـــان يـــې

۞ ۞ ۞

سید احسان الله "الهام"

نعت شریف

خـــالق را لېږلـــی محمد رســـول الله یـــې
ټولـو بنـدګانو تـه هـادي یـې ستر پېـشوا یـې

ستـا پـه روی جانانـه! دا جهـان دی پیـدا شـوی
ځمکه پیدا شوې، شین آسمان دی پیدا شوی
ستا جمال دی داچي لمر روښان دی پیدا شوی
ستـا پـه برکـت ژونـد د انـسان دی پیـدا شـوی
رحمـــة اللعـــالمین نبـــي خیرالـــوریٰ (ص) یـــې

څـومره منّـور یـې، معتبـر یـې، جهـانو کـي
ډېـري معجـزې دي ذکـر شـوي کتـابو کـي
ډېـر قـدرت قـادر درتـه درکـړی ارادو کـي
یـې سـپینه ډېـوه دجهالـت پـه تورتمـو کي
ټولـو رسـولانو هـم نبیـانو کـښي بـالا یـې

ډېـر لـه تـا فيـضونه ابـوبکر عمـر وړي
ستا د غلـيم غـشي دي عثمـان پـر ځيگـر وړي
پـه دلاورۍ کـې در نـه برخـې حيـدر وړي
واړو ډک جامونـه لـه اوبـو د کـوثر وړي
لمـر د نبـوت يـې تـوري دنيـا تـه رڼـا يـې

تـا د ديـن لپـاره دي تـل کـړي جهادونـه
اسلامي دعـوت کـښې دي زغملـي دي زخمونـه
هـم پـه دښتو غـرو کـي تنـدي لـوږې زحمتونـه
ورک دي لـه دنيـا کـړل ظالمـان هـم يـې ظلمونـه
پـاک الله سـتايلی يـې ښـاغلی راهنمـايې

تـه د ښـو اخلاقو مجموعـه يـې لـه ازلـه
د توحيـد پـر لاره انـسانو تـه مـشعله
تـل د مظلومـانو، يتيمـانو سـره ملـه
ټولـو کائينـاتو کـښې آغـا احمـد افـضله
«الهـام»: شـفاعت غـواړم منلـی پـه عقبٰـی يـې

۞ ۞ ۞

سيد احسان الله "الهام"

د نبوت لمر

غنـي بـادار بنـده ګـانو تـه ټـاکلی راهنمـا
محمد رسول الله
د جهالت تورو شپو ته رون سحر دی ستر پېشوا
محمد رسول الله
رڼګه ماڼۍ د کسرا شوه ټول بتان شولو نسکور
کړو توحید په لمبو سکور
منـافقين يـې حـلال کـړو پـه تېـز تېـغ د الا الله
محمد رسول الله
ميـدان د بـدر ګټلـی لـه کفـارو محمـد (ص)
د الله په لوړ مدد
ټولـو انـصارو پـه زړو پـوري نيـولی شاهنـشاه
محمد رسول الله

دښــه او بــد تميــز نــه و، عبوديــت و د بقــر
وه ظلمونه په بشر
د وحـدانيت زېـری راوړ دې جهـان تـه مـصطفٰی
محمد رسول الله
مينـدو بـه ټولـو ژړل د چا چي لـور بـه شـوه پيـدا
په ژوندون به ښخيدا
له ظلمه خلاص په تبليغ د پاک قرآن يې کړه دنيا
محمد رسول الله
خپله خدايي يې ظاهر کړې خدای په روی د مدني
نشته بل هسي نبي (ص)
رب ګرزولـی شـفيع و ګنهکـار تـه پـه عقبٰـی
محمد رسول الله
چا چي رسول راضي کړی پاک الله ورنه راضي
پرې رحمت وي آسماني
«الهـام» : راضـي لـه الله غواړمـه تـل خيرالـورٰی
محمد رسول الله

۞ ۞ ۞

سیدمحمد "محمودي"

نعت شریف

څومره یې سپېڅلی قدردانه هاشمي نبي (ص)
ځار سمه له تا نه عالیشانه مدني نبي (ص)

ستا په روی جانانه دا دنیا او مافیها ټوله
ځمکه اسمانونه موجودات رب ج کړه پیدا ټوله
دریې کی مقام اوچت الله ج تر هر نبي نبي (ص)

څومره په نازونو اسمانو ته رب ج بللی یې
ته ورته نژدې له هر چا ته دېر نازولی یې
تا باندي نازل یې کی قرآن دېر نوراني نبي (ص)

تــا خــو پــر اســلام بانــدي ګــاللي زحمتونــه دي
هــم دي لــه کفــارو ســره کــړي جهادونــه دي
کړې د طايف خلګو په ګذار باندي زخمي نبي (ص)

غــوارم دي د يــدن د مبــارکي شــنې روضــې يــاره
ومــي غـــواړه تـــه تـــر ګلـــوريني مـــديني يـــاره
دغه يو ارمان زما «محمودي» دی پر زړګي نبي (ص)

۞ ۞ ۞

سیدمسعود آغا "هاشمي"

نعت شریف

ستا له نوره زما بیان دی رنګ اخیستی
د دې سیمې ګلستان دی رنګ اخیستی

که څه وینم که څه اورم ټول له ستا دي
ستا له عشقه زما ایمان دی رنګ اخیستی

د نړۍ حُسن تیاره ده ستا و نور ته
ستا له رنګه هر انسان دی رنګ اخیستی

راته ښکاري ټول جهان یوه قطره کې
د دریاب لعل او مرجان دی رنګ اخیستی

چې په لاس کې مې وچ کاڼي ثنا وایي
د ښایسته کلام زبان دی رنګ اخیستی

سر او زر چې کړي قربان د یار په مینه
ډک د مینې دې داستان دی رنګ اخیستی

سمندر په "ب" او "س" کې دی کې ګورې
«*هاشمي*» د عشق کاروان دی رنګ اخیستی

۞ ۞ ۞

سیدنادر شاه آغا "شهیدي"

نعت شریف

د روښـــان یـــو حقیقـــت پـــه دې جهـــان کـــي
لــځ راغلـــي لــځ بــه ځــو پــه خپــل زمــان کــي

د محبــوب پــر قـــدم تـــګ ســـتا کامیـــابي ده
دا جـــوهر دی دا ګـــوهر دی پـــه افغـــان کـــي

د نعمـــت شـــکر پـــر وخـــت بانـــدي لازم دی
هــسي نــه چــي بیــا فنــاه شــې پــه یــو آن کــي

سلـــسلې د ژونـــد روانـــي دي پـــه بیـــره
هـــره برخـــه یـــې پـــه خیـــر د هـــر انـــسان کـــي

هـــره برخـــه هـــر تغیـــر د ژونـــد حکمـــت دی
ســـوچ کـــوه چـــي پاتـــه نـــه شـــو امتحـــان کـــي

شریعت د ژوند څراغ دی او سکون دی
قوانین خو هسې ډېر دي په جهان کې

عدالت، انصاف، د ژوند اصلي معنٰی ده
نور سوچ مه کړه په معنٰی د "این" و "آن" کې

چې تهداب يې ډبرين وي په شروع کې
باک يې نشته په باران او په طوفان کې

دا تحفه خو په ظاهره يو کاغذ دی
خو په اصل کې ګوهر دی په جهان کې

«**شهيدي**» د عاشقانو دعاګو يم
خدای دې وساتي په کون او په مکان کې

۞ ۞ ۞

شهیدعبدالبصیر "عبرت"

ښکلا

ستا د ښایست په بدرګه کې ؤ یو لمر درسره
یوه سپوږمۍ او بل دستورو غټ لښکر درسره

ستا د راتلو سره د جهل تیارې شولې رڼا
چې د تیارو په سینه ښخ شو ها خنجر درسره

رادي وړې مونږ ته د حیا له میو ډکې پیالې
چې د حیا او حلم کان ؤ هغه غر درسره

دا واړه ښکلي صفتونه دي په تا کې نغښي
جام د جمشید، بوی د خُتن، بڼغ د حیدر درسره

د حیرت ګوتي ورته غاښ باندي عقلونه نیسي
چې حکماء ورته حیران دي ها هنر درسره

ستا په دربار کې څو وګړو ښې تحفې وړاندې کړې
زما «عبرت» دي په تحفه کې وي دا سر درسره

۞ ۞ ۞

''شهيم'' كاكړ او رحمت ''زلمی''

نعت شريف

شهيم:

سپينه سپوږمۍ ورته څراغ تر سپين سهار ښايسته
ترديې هم زيات خدایج ته د دوو كونو سردار ښايسته

زلمی:

زما مدني جانان د عدن تر جنت بېش بها
زما مدني جانان د عرش تر مينار ښايسته

شهيم:

څو مره چي ستا سپېڅلی نوم په خوند په مينه اخلم
هومره مي خدایج د مخ ګونه كړي په وار، وار ښايسته

زلمی:

چي كړي اختيار ستا طريقه چي ستا پر پله ږدي قدم
د هغو خلكو وي ټول ژوند لكه بهار ښايسته

شهیم:

تـه يـې د علـم لمـر، د پـوهي. هـدايت لمـر ځکـه
تـه يې تـر نـور ډېر ښايسته يې هـم تـر نـار ښايسته

شهیم:

پر ټـول جهـان بـه يې ور نـه کـړم چې مې جوړ دی پـر زړه
دا ستا پـه عـشق کې بېش بهـا مهين پرهـار ښايسته

زلمی:

د پـاک جانـان پـه برکت «***رحمت زلمی***» او «***شهیم***»
کړې لويه خدايه! پـه ايمان باندې زرور ښايسته

۞ ۞ ۞

''شهیم'' کاکړ او رحمت ''زلمی''

نعت شریف

شهیم:

هـر تـوری مـې د شـعر کـړي سـلام د مـدینې
پـر زړه بانـدې را اوري یـا الهـام د مـدینې

زلمی:

غمجـن وي د امـت پـر حـال غمجـن بېخـي غمجـن
بېګـامې پـه خـوب ولیـدی ګلفـام د مـدینې

شهیم:

دغه محترم ځای کښې حضرت محمد ﷺ پروت دی
کـوي هـر مـؤمن ځکـه اِحتـرام د مـدینې

زلمی:

عرب او که عجم وي خدای ﷻ ته واړه دي یو شان
امـت تـه د یـو والـي دی پیغـام د مـدینې

شهیم:

وړمـې وړمـې خـورې وي پـر همـه زړونـو رُڼـا وي
د سـپین سـهار پـه رنګـه وي ماښـام د مـدینې

زلمی:

په يبلو پښو ځي ستا پر پله بالا نه ږدي قدم

اوس هم ستا مينان کړي اِحترام د مدينې

شهيم:

هر پل به مي پر پله د محمد ﷺ و ولګېدلی

ليدلی مي هر ځای وای ګام پر ګام د مدينې

زلمی:

ترڅو چې دا دنيا وي مدينه به سپين سبا وي

هيڅکله به هم رانه سي ماښام د مدينې

شهيم:

تر ځان به لوی بدبخته بيا په ژوند کښي بل نه وينم

که پاته په ديدن کښي شوم ناکام د مدينې

زلمی:

په وړاندي مو کعبه وای پلو شي مو ښکلولای

«*زلميه!*» کشکي تل وای ديدن عام د مدينې

شهيم:

زړګی به مي له غيرو وسوسو څو مره صفا وو

«**شهيمه!**» که هر وخت وای ديدن عام د مدينې

۞ ۞ ۞

شفيق العالم "معذوريار"

نعت شریف

محمـده! (ص) شـپه او ورځ مـي دا اسـرار دی
و لمحـو تـه مـي د وصـل انتظـار دی

د وصـال ډېـوې دي مـړې شـوې رانـه ولـي؟
د پتنـګ غونـدي مـي زړه پـر تـا نثـار دی

کـه ترخـه مـي د ژونـد هره ثانيـه وي
امتـي سـتا يـم پـه دې مـي افتخـار دی

پـه نبيـانو کـي تـر ټولـو اول تـه يـې
آخـر شـوی دی پـر دې نړۍ اظهـار دی

ستا د نـوم پـه روی حضرت آدم (ع) معـاف شـو
څـومره لـوړ مقـام در کـړی کردګـار دی

چــي اُمــت دي خيــر اُمــت د اُمتــو دی
پــه ســورت العمــران کــي دا ګفتــار دی

ســتا د پــاکي روضــې زه لــرم ارمــان ډېــر
دا اميــد مــي و خــالق تــه پــه وار وار دی

ســر و مــال دواړه ښــندم پــر تــا حبيبــه (ص) !
خدای شاهد دی په رښتيا مي دا اقرار دی

زمـا پـر شـونډو مبارک نـوم د محبـوب (ص) دی
ښکلول مي خپلو شونډو له په کار دی

د دربـــار دي دی ګـــدا خير البـــشره (ص) !
ستا د در په ګدايي خوښ «**معذوريار**» دی

۞ ۞ ۞

شیرین آغا "جهانګیر"

نعت شریف

په کور کې د الحاد جوړ شوی غم وو هغه ورځ
تا ایښی پردې ځمکه خپل قدم وو هغه ورځ

سندرو باندې ستړې ول مرغان د باغ او بڼ
جوړ کړی هو اګانو ترنم وو هغه ورځ

مړه شوې وه د فارس هغا زر کلنه آتشکده
پیدا د هر ابلیس سترګو کې نم وو هغه ورځ

پو هېږې په کعبه کې بتان ولې راګذار شول؟
لېږلی خالق زیری د صنم وو هغه ورځ

تو پیر د فوقیت د رنګ او ژبې شو بې قدره
بشر شو؛ که عرب وو که عجم وو هغه ورځ

قانون راغی انسان لره حساب او کتاب راغی
په تله شو که دم وو که قدم وو هغه ورځ

د علم ډیوې بلې شوې د جهل په تیارو کې
روښان د ژوند د لارې پیچ او خم وو هغه ورځ

۞ ۞ ۞

صاحبزاده خپلواک "وطنيار"

د څښتن ﷻ ستاينه

دا زما کمکی زړګی او لوی جهان څښتنه ج ستا دی
هر سا کښ چي سا او کاږي دا احسان څښتنه ج ستا دی

هره پاڼه کي رحمت دی هره کرښه د ژوند لار ده
چي انسان ته لاره ښيي ستر قرآن څښتنه ج ستا دی

سپوږمۍ ځمکي نه تاوېږي ځمکه لمر نه ګرده ګرځي
سمبال کړي وا ړه تا دي کهکشان څښتنه ج ستا دی

څوک ذليل شو په دنيا کي څوک خاوند د ډېر عزت شو
هر څه ستا له لوري کېږي دا دوران څښتنه ج ستا دی

هم رحمېږې هم قارېږې په دُنيا کي هر انسان ته
د شاهانو شاهينشاه يې څه لوړ شان څښتنه ج ستا دی

تــه خــالق د ښایــستونو ځکــه خپلــه ښایــسته یــې
د دُنیــا د ښایــستونو ګلــستان څــښتنه ستا دی

ګناه کار بـه یمـه خدایـه! خو نهیلـی ځکـه نـه یـم
زړه مې وارې ډک له میني او ایمان څښتنه ستا دی

د «خپلـواک» ورتلـل دوزخ تـه څـه سـاده خبـره نـه ده
داسې څوک یې شفاعت کړي چې جانان څښتنه ستا دی

۞ ۞ ۞

طالب "منګل"

حمدیه نعت

روانــــه زنـــدګي ده د رحمٰـــن پـــه یـــادولو
پرېمانـه شـي ثـواب مـي د جانـان پـه یـادولو

د یـار پـه سترګو ښکاري د نـور سپیني ملایکي
دُنیـا شـي پـه وصـال کـي د عمـران پـه یـادولو

عذاب یې شي په غـاړه، چي راستون شي له اشنا
دوزخ تــه بنــده لاړ شــي د جهــان پــه یــادولو

راســتون بــه عاشــق نــه شــي د دوزخ لــه کنــدو نو
کــه ســوچ د مینــي وکــړي د تــوان پــه یــادولو

زړه یې چي خالي وي بې له یاره په قیامت کي
نــو چیغــي بــه انســان کــړي د زمــان پــه یــادولو

تـه سترګي لـه نـور ډکي کړه نـوم واخلـه د جانـان
دا لمر بـه مـخ تـه لاس کـړي د روښـان پـه يـادولو

پـه زړه مـي راوريـږي څـه د کـاڼو پـه تـسپو ، شـي
تــاويږم پــه کعبــه کــي د ايمــان پــه يــادولو

کـه يـار مـي يادومـه د خلـوت پـه تـوره شـپه کـي
څـه پاتـه پـه ګـداز شـي د ګريـوان پـه يـادولو ؟

ولاړ پــه عبــادت ومــه د عــرش لانــدي دنيــا وه
جانانـه چـي تـه يـاد شـې شـم د ځـان پـه يـادولو

د يــار لــه سـپينو ګوتــو بــه زه اخلمــه شــراب
دې زړه تــه پــه دُنيـا کــي د اســمان پــه يــادولو

محـشر کـي بـه «***طالبه!***» پـه عمـل راځـي رازونـه
دُنيـا بـه يـار تـه يـاد کـړي د ارمـان پـه يـادولو

۞ ۞ ۞

عادل "اڅکزی"

نعت شریف

کوم زړه چي ستا په مینه معطر نه وي لا ربنوده؛
هغه خو په رښتیا هیڅ هم خبر نه وي لا ربنوده؛

ستا لار چي پخپل ژوند کي څوک تعقیب کړي بختور دی
بیا هلته لا لهاند به په محشر نه وي لا ربنوده؛

تا کاڼي غوندي زړونه د اوبو په څېر کړو نرم
مُنکر د رسالت به پر کوثر نه وي لا ربنوده؛

که نن لا سپینه ورځ څوک د تیارې په نامه بولي
خوا خوږی به هغه د خپل بشر نه وي لا ربنوده؛

پر کوم زړه چي وي مهر د خالق وي وهل سوی
هغه توره ډبره ده ګوهر نه وي لا ربنوده؛

«عادل» پیدا ئیشي یمه ستا میني ته لېوالـه
له دې پرته دي بل لور ته سفر نه وي لا ربنوده؛

۞ ۞ ۞

عادل "اڅکزی"

ثناخوان

ثناخوان په هره ساکي روڼي اوښکي څڅوي
و لوی خدای ته په دعا کي روڼي اوښکي څڅوي

که لوستونکی د نن ورځي حالات ولولي په ځیر
هر یؤ لفظ په معنا کي روڼي اوښکي څڅوي

له یادونو سره مل په نیمه شپه پاځي یؤ څوک
په خاموشه خانقا کي روڼي اوښکي څڅوي

د احساس خاوند چي مینه پخپل زړه کي و تراشل
اوس د پاک نیت په مُسکا کي روڼي اوښکي څڅوي

د «عادل» د ژوند کیسه د جفا غشو کړه زخمي
مرغان هم پرې په هوا کي روڼي اوښکي څڅوي

۞ ۞ ۞

عادل "اڅکزی"

حمدشريف

ته مي خالق، موږ دي تخليق يو مصوره ذاته؛
موږ څو يو هيڅ، ته يې هر څه متكبره ذاته؛

ته يې خبر چي سمندركي دي څو څاڅكي اوبه
ستا پوهونه ترحد زياته ده شمېرګره ذاته؛

ستاپه توفيق باندي خوځېږو، ستا په حكم پايو
ستا تر قدرت لاندي سا اخلو زوروره ذاته؛

ته يې اول، ته يې آخر، ته يې باقي لاثاني
د هري چاري تر شا ته يې دلاوره ذاته؛

ستا د ثنا معجزه زړه ته د نور وړانګي بخښي
«عادل» ايمان باندي لرمه منوره ذاته؛

۞ ۞ ۞

عادل "اڅکزی"

لوی ذات

اې د ګُل عالم څښتنه ج!
سر ځوړند لاس په دعا یم
ستا له بېرې مې زړه رېږدي
یم غوښتونکی ستا د فضل
ستا د زور اندازه نه سي
د یوّ چا دماغ کولای
کاینات ستا و لویي ته
د ذرې برابر نه دي
ته پخپل قدرت څښتنه ج!
په هر څه باندي قادر یې
زوروره؛ زورور یې
ته مې رب ج زه دي بنده یم
ته لایق د هر صفت یې
خو سپوا له عاجزۍ نه

عبدالاحد "حماد"

حمدشریف

ستا د میني مجنونان یو ستاپه مینه باندي پایو
یو کم سل نومه دي خدایه! په ښو د یار کي وایو

واړه ستا د لټون شوردی د رنګونو په سراب کي
څوک دي اوري له ربابه څوک دي ګوري په ګلاب کي
څوک د طورپر سر لاهو شول ستا د حُسن په ګرداب کي
منصور تا د ځان په پانه، ملا دي لولي په کتاب کي
بس د هر جانان په سترګو او د وریځو په محراب کي
ښایي ستا د نور جلوه وي په دې ښکلي شان حجاب کي
زار تري سل زره هستي شه ستا په مینه کي پنا یو

دا د کوم ښایست لټون کړي ستا خلیل په سره انګار کي
دا د کوم عشق مستي چي "خُبیب" خاندي په دار کي

دا د کوم هجر آواز دی په شپېلۍ او په سیتار کي
دا د کوم نقاش انځور دی په ګل څانګو او چنار کي
دا د کومي وږمې لاس دی د سپرلیو په سهار کي
دا موزون الهام د چا دی پاس د زاڼو په کتار کي
ستا د وصل لار راښیه ته دانا موږ نابینا یو

د ښایست په کرشموکي د ارواحو رمې پیایو
ترنم اخلو له تورو ستا عظمت وربانديي ستایو
موږ مېَن ستا پر دیدار یو لاروي د کربلا یو
د پرهر په سرکو شونډو دي په حمد او په ثنا یو
موږ له ځانه مسافر یو ستا له وجده په نڅا یو
غوځ کړې موږ د تدبیر مرانديي له رندانو سره ښایو
موږ په نور بانديي اوبه کړې مونږه تږي د رڼا یو

۞ ۞ ۞

عبدالاحد "حماد"

نعت شریف

د ښکلا بزم غوړیده چي عرش ته لاره وته
د میني تنده ماتېدله له خماره وته

جاه او جلال د پیغمبر په هسي شان وو څرګند
په تش کاته به یې سپوږمۍ هم له مداره وته

په ګلابي رخسار کې راوړه تجله د توحید
د هر بودا زړه لړزېده ساه له زناره وته

د ناز مسکا به یې زړه داسي له حجابه ویست
ته وا د لعلو خزانه وه له ښاماره وته

چي انسانیت د جهالت منګول کي ساه ورکول
هغه پیړۍ خدایږو د کرکي له انګاره وته

که رقيبان ترېنه چارپېر وه خوځلا د جبين
لا خورېده لکه ګلونه چې له خاره وته

رښتيا د وينو فوارو يې کړل رنګين شعرونه
د «حماد» کړيکه چې د خوږ زړه له پرهاره وته

۞ ۞ ۞

عبدالباري "جهاني"

حجة الوداع

په سره اهاړکي د غونډۍ پر څوکه
چيرته ولاړ و نازولی د خدای
ورته راتول وه بې حسابه خلک
چي واوري څه وايي ښاغلی د خدای
هغه د نور د دريابونو څښتن ؐ
چي ورسره وې آيينې د جانان
هغه د سولي او وروري پيغمبر
هغه د تورو د ميدان پهلوان
چي يې تندي يوه سجده منله
چي رانسکوريې کړل د خټو خدايان
چي يې د جهل پر تيارو خپره کړل
رڼا د عقل پلوشه د ايمان

هغــــه د حـــق د ســـــپینو تـــــورو ژبــــي
تنــــدر پــــه کـــور کـــي د باطــل او شــيطان
سـترګي او لاس يــې کــړل اسـمان تــه پورتــه
هغــــه د عـــــدل او انـــــصاف قهرمـــــان
ويـــل يـــې واورئ زه بـــه تـــل نـــه يمـــه
ستاســي لــه مينځــه بــل جهــان تــه ځمــه

مـــا مـــي کتـــاب درکـــړ د لاري مـــشال
پـــر هغـــه لاره خپـــل جانـــان تـــه ځمـــه
مقـــــدس وګڼـــــئ د بـــــل مالونـــــه
درتـــه حـــرام دی مـــال د هـــر مـــسلمان
پـام کـوئ وينـي چـي د چـا تـوی نـه کـئ
چـي پـه غـصه بـه سـي مالـک د جهـان
د ژونــد مالک د اســمانونو څــښتن ج
خرابــه نــه کــړي څــوک بنــا د يــزدان
پکـښي پيـدا کـئ د حـق سـپيني لاري
درتــه پــرې ايــښی مــي کتــاب دی قــرآن
پـــه امانـــت کـــي خيانـــت و نـــه کـــئ
چـي څـوک آزار نـه کـئ د خـدای بنـدګان

دا بــل وصــيت مــي دی د ښــځي پــه نــوم
دا ښايـــسته رنګــين مخلـــوق د ســـبحان
ښـــځه د کـــور ښـــځه د ژونـــد زينـــت ده
ښـــځه نـــاموس دی ښـــځه مـــور د انـــسان
ښـــځه ښايـــسته لکـــه د ګلـــو ګېـــډۍ
ورکـــړی رنـــګ د جنتونـــو باغبـــان
ښـــځي لـــه غېـــږي دي تـــر ګـــور ملګـــري
د غـــم ښـــادۍ د کـــور او اور ملګـــري

د حـــق مـــشال ويلـــه خلکـــو ! واورئ
د حـــق پـــه مـــخ کـــي انـــسانان دي يوشـــان
عـرب، عجـم کـه پـه رنـګ تـور کـه سـپين دي
پـــه تـــرازو کـــي د يـــزدان دي يوشـــان
هلتـــه عمـــل دی د هـــر چـــا ملګـــری
صـــاحب، غـــلام او ســـلطانان دي يوشـــان
ټولـــه پـــه امـــر د ســـبحان رهـــي ســـئ
نـــه چـــي پـــه لاري د شـــيطان رهـــي ســـئ
هغـــــــه د ښـــــــمن دی د آدم د اولاد
هـــم بـــه مـــو ديـــن او هـــم دنيـــا کـــي برباد

که وصیتونه مې د چا وي په یاد
په دوارو کونو به یې زړونه وي ښاد
د حق مشال وکړې ورستې خبري
چې لګیدې لکه خوږې شکري
څو ورځې وروسته خپل جانان ته ستون سو
له فاني کوره بل جهان ته ستون سو
سوه دا نړۍ په اجاره د شیطان
زړونو ته ولاړه وسوسه د شیطان
لاړې د حق سوې په تیارو کې پټې
پرو ینو وسوه غلبه د شیطان

د خلکو هېرې سوې وروستې خبري
له زړونو ولاړې د وروري خبري
له هغه دمه تر دې دمه پوري
له آسمانو د غضب کاڼي اوري
د مځکې مخ د وینو رنګ اخیستی
لا یې پخوا دې ورځې سختي نوري
هغه د عدل او انصاف قهرمان
په وروستې ورځ یو حقیقت کړ بیان

چــي زه پــر مځکــه يــم وروســتی پيغمبــر
بــل درتــه نــه راځــي لــه خدايــه رهبــر

مــا درتــه راوور لــه اســمانه کتــاب
لــه خپــل خــالق لــه خپــل جانانــه کتــاب

پکـــښي څرګنـــدي د جهـــان لاري دي
هــم د رحمــان هــم د شــيطان لاري دي

۞ ۞ ۞

عبدالباري "جهاني"

راز و نیاز

زه چې د شپې ستا د لیدو په تمه
د خوب او خیال تورونه وغوړوم
زه چې سوالګري سجدې ولمبوم
نو د سوالونو ځنځیر وشرنګوم

جانانه! زه د وصل تږی نه یم
زه درنه سترګي د لیدلو غواړم
زه مې سوالونو ته جواب لټوم
زه درنه غوږد اورېدلو غواړم

که د نسیم په قدم نه یې روان
دا د ګلونو کاروان څوک خوځوي
دا د غوټیو ګرېوان څوک څیروي
دا د رنګونو باران څوک اوروي

کــه تــه پــه تنــدر پــه توپــان کــي نــه يــې
کــه تــه پــه کــور د شــنه آســمان کــي نــه يــې
کـــه د شـــبنم پـــر اوربو نـــه الـــوزې
کــه تــه پــه څــاڅکو د بــاران کــي نــه يــې

نـــو دا د قهـــر زلزلـــې د چـــا دي
دا د رنګونـــو قـــافلې د چـــا دي
دا بـــې حـــسابه آيينـــې د چـــا دي
دې آيينـــو کـــي ننـــدارې د چـــا دي

کــه د شــيريني پــه تــصوير کــي نــه يــې
چـــا د فرهـــاد ګُلنـــګ تـــه زور ورکـــړی
کـــه د مجنـــون افـــسانې نـــه جـــوړه وې
چـــا د دښـــتونو پـــر مـــخ شـــور کرلـــی

کـــه دي منـــصور تـــه څـــه ويلـــي نـــه وه
څنګــه يــې ســتا پــه مــخ کــي ځــان وليــدی
ځکـــه يـــې چيغـــه د حـــق پورتـــه کړلـــه
چـــي آيينـــه کـــي يـــې يـــزدان وليـــدی

کــه تــه پــه خپلــه پــه صــنم کــي نــه يــې
د کـــاڼو پـــښو تـــه ســـجدې څـــوک ورولـــي
کـــه ســـتا لـــه ګوتـــو ښـــکلا نـــه را اوري
دا هنګامـــــه د مینـــــي څـــــوک پـــــاروي

ســــتا کرشــــمه ده لــــه شــــهبازه ســــره
چـــي پـــر ســـيتار بانـــدي لمبـــې بلـــوي
چـــي پـــه رګونـــو کـــي ســـکروټې اوړي
چـــي ترانـــې يـــې لېونتـــوب پـــاروي

ستا کرشـمې پـه سـور کـي سـوز راولـي
دا ســـتا آواز دی چـــي نغمـــه نغمـــه ســـي
د تـــاک پـــه وینـــه کـــي ســـتا مینـــه ګرځـــي
دا ســـتا مـــستي ده چـــي نـــشه نـــشه ســـي

نـــه د شـــيريني نـــه لـــيلا حُـــسن دی
دا ســـتا ښـــکلا ده چـــي جلـــوه جلـــوه ســـي
جنـــون لـــه تـــا دی زولنـــې لـــه تـــا دي
ســـتا هنګـــامې دي چـــي پلمـــه پلمـــه ســـي

د تـــورو شـــپو تنګـــو حجـــرو امامـــان
ســـــتا د قـــدرت ننـــداره څـــه پېژنـــي
د تـــش کتـــاب د تـــورو کربنـــو مـــين
ســـــتا د جمـــال پلوشـــه څـــه پېژنـــي

دا پـــه زړه تـــور ړانـــده کاڼـــه وګـــړي
ســـــتا د ليـــدلو اورېـــدلو نـــه دي
ســـتا د محفـــل شـــمعي تـــه نـــه دي پيـــدا
ســـــتا پـــه لمبـــه د ســـوځېدلو نـــه دي

څوک دي په جوګ څوک دي په ذکر غواړي
څوک دي په اور څوک دي اوبو کي ګوري

جانانـــه! مـــا تـــه هغـــه ســـترګي راکـــه
چـــي تـــا پـــه ټولـــو آيينـــو کـــي ګـــوري

۞ ۞ ۞

عبدالباسط "وارث زوی"

نعت شریف

سراسر خزان په تلو شو بهار راغی
په رښتیا د دواړو کونو سردار راغی

هر یو ګل و په خندا او خندېدی به
د سپرلي د ژیړو ګلو ګلزار راغی

دا قدرت او لوی نعمت د پاک الله و
چي د جهل تورو شپو کي سهار راغی

لعنتي شیطان دنیا کي په سور اور شو
چي د دین او د اسلام نګاه دار راغی

ماتم ګډ شو په کفارو زلزله شوه
نازنین او ماه جبین یو رویدار راغی

نه په پټه، نه پناه، نه په غاییه
هر یو ګوټ ته د جهان په اظهار راغی

«***عبدالباسط***» به هغه وخت شمه خوشال
که مي څنګ ته بیا د میني رویبار راغی

۞ ۞ ۞

عبدالرازق "حقيار"

نعت شریف

اې ویاړ د درست جهانه، زما دې لاس ستا دې لمن وي
نسته بل څوک ستا په شانه، زما دې لاس ستا دې لمن وي

که یاسین دی که طٰهٰ ده ستا په مدحه معطر دي
څو مره یې پر الله ګرانه، زما دې لاس ستا دې لمن وي

له آدمه(ع) را نیولې تر عیسیٰ(ع) بن مریمه
واړه ستا دي ثنا خوانه، زما دې لاس ستا دې لمن وي

لکه لمر ته په یو داسې چاپېریال کې را څرګند سوې
چې تیارې وې تر آسمانه، زما دې لاس ستا دې لمن وي

هغه قام چې کله هم چا پا چاهي پرې کوی نه سوه
تا ترې جوړ کړه اصحابانه، زما دې لاس ستا دې لمن وي

۞ ۞ ۞

عبدالرحيم "مسلم دوست"

ثنا

ځنګه وکړو ابتدا ستا د ثنا
ربه! نشته منتها ستا د ثنا

هر بنده که دي په زر ژبو ګويا شي
وبه نه شي انتها ستا د ثنا

ده نړۍ ستا په ثنا باندي ودانه
لمر سپوږمۍ کي ده رڼا ستا د ثنا

موجودات او کائنات دي ثنا وايي
لا ده لويه اقتضا ستا د ثنا

هيڅ شيبه ستا د ثنا نه خالي نه ده
ذکروي بېګا سبا ستا د ثنا

لــه تــا پرتــه ربــه ځــای د پنــا نــشته
مــوږ تــه راکــړه ښــه پنــا ســتا د ثنــا

ســتا ثنــا وايــو خالقــه! تاتــه اړيــو
مــوږ بــه تــل غــواړو اســتغنا ســتا د ثنــا

ربــه تــل تانــه توفيــق د ثنــا غــواړو
«**دوست**» تــه وركــړه اعتنــا ســتا د ثنــا

۞ ۞ ۞

عبدالرحيم "مسلم دوست"

نعت شریف

مولـود چي پـه مکـه کـي هویـدا شـو محمـد ﷺ
تیــارو د جهالــت لــره ســبا شــو محمــد ﷺ

حــرا نــه را څرګنــده شــوه ســپوږمۍ د رحمتونــو
تروږمــۍ د فــسادونو تــه رڼــا شــو محمــد ﷺ

مظلوم کره خوښي شوه د یتیم او ښکې شوې وچې
ســمون لــره بــدلون لــره پیــدا شــو محمــد ﷺ

د ظلــم غلبــې وې د ســتم تــوري پــردې وې
تــورتم د ګمراهــۍ تــه رهنمــا شــو محمــد ﷺ

رحمـت شـو بـې تـوپیره برابـر ګـردې نـړۍ تـه
انــسان لپــاره زېــری پــه ریــښتیا شــو محمــد ﷺ

سـودونه وو ظلمونـه وو نـړۍ ته ولـه بيمـاره
دې ګـردو کړاوونـو تـه دوا شـو محمـد ﷺ

وروري او همـدردي او عـدالت وو نړيـدلي
دې لـوړو ارزښـتونو تـه ځـلا شـو محمـد ﷺ

لمـسون وبـې بـاکي وه بـې لاري حـق تلفـي وه
دې ټولـو بـدرنګيو تـه ښکلا شـو محمـد ﷺ

الفـت شـو محبـت شـو لياقـت شـو صـداقت شـو
بيمـارو پرګنـو تـه مـسيحا شـو محمـد ﷺ

لـه ټولـو خطرونـو بـې پـروا عـالي جـرأت وو
پـه بـدر او اُحـد کـي بـرملا شـو محمـد ﷺ

لارښـود او پيغمبـر دى همېشه د حق پـه خـوا وو
لـه ټولـو بربـاديو نـه جـلا شـو محمـد ﷺ

هلاک بـه «***مسلم دوسته!***» مخالف د محمد وي
هـر چـالره قـدوه او مقتـدا شـو محمـد ﷺ

۞ ۞ ۞

عبدالرحيم "مسلم دوست"

مناجات

زمــوږه ربــه ج ! اې زمــوږ د امیــدونو ربــه ج !
د کائنـــاتو د پيـــدا او د رازونـــو ربـــه ج !

د مخلوقـــاتو د بقـــا او د پنـــا څـــښتنه ج
اې د نـــړۍ د هـــر زوال او ارتقـــا څـــښتنه ج
د لـويي ځمکـې اسـمانونو او خـلا څـښتنه ج
په هر يو کار د خپلې خوښې او رضا څښتنه ج

اې د اجرامـــو او ذرو او د رمزونـــو ربـــه ج
د کائنـــاتو د پيـــدا او د رازونـــو ربـــه ج

د اضـــطراب او تزلـــزل او د بـــدلون خالقـــه ج
د اطمنـــان او د قـــرار او د ســـکون خالقـــه ج
اې د جنګونـو د ورانيـو او شـبخون خالقـه ج
د روغـي جوړي او د سولي او سـمون خالقـه ج

د انبیـــاوو پرښـــتو او کتـــابونو ربـــه ج
د کائنـــاتو د پیـــدا او د رازونـــو ربـــه ج

اې په فکرونو اندېښنو زموږ په کړو خبره
پـه دې غمیـزو او زخمونـو او زګېـروو خبـره
زمـــوږ پـــه ټولـــو نـــاروا کـــړو وړو خبـــره
د هـرې پـانې پـه کېـدو او پرېوتـو خبـره

پـه حـال مـو رحـم وکـړه اې د رحمتونـو ربـه ج
د کائنـــاتو د پیـــدا او د رازونـــو ربـــه ج

موږ ګناهکاریو ته رحمان یې هم رحیم مالکه ج
موږ خطاکاریو ته غفوریې هم کریم مالکه ج
کـه موږه سر غـړوو تـه یـې هم حلیم مالکـه ج
موږ بندګان یو تـه الله ج یې اې عظیم مالکه ج

اې مهربانـه شـه راتېـر لـه ګنـاهونو ربـه ج
د کائنـــاتو د پیـــدا او د رازونـــو ربـــه ج

نېکي مو نشته خو تا یو ګڼو توحید دې منو
قـرآن منو قیامت منو وعد او وعید دې منو

ستا ټول صفات منو، تـا منو حمید دي منو
حاکمیت یو ائې ستا منو مجید دي منو

چارې مو سمې کړه د ژوند او د مرګونو ربه
د کائنـــاتو د پیـــدا او د رازونـــو ربـــه

۞ ۞ ۞

عبدالرشید "مخلص"

مناجات

تــه خــالق د کاینــاتو، تــه پاچــا د پاچاهــانو
تـه رحمٰـن یـې تـه رحیم یـې، تـه کـریم د کریمـانو

ته ساتونکی د جهان یې، ته واکمن او تـه سلطان یـې
د عـالم روزي رسـان یـې، لـه انسان نـه تـر پـېریـانو

د دې ټولــو مخلوقــاتو، کــړې ســاتنه لــه آفــاتو
متـصف یـې پـه صـفاتو، تـه یـې مـل د صـابرانو

ربه زه خو یم بې کسه، ډېر پـه تنګ یم لـه ناکسه
وتـی نـه شم لـه قفسه، تـه یې کس د بې کسانو

لاس او پښې یې را تړلي، خولـه یـې هم راتـه ګنډلي
بـس ولاړ یـم پـه انګـړ کـي، د ناترسـو قـصابانو

يم ولاړ په لويه لار کي، د مرګي په انتظار کې
ربه ستا په لوی دربار کي، په قطار د ملنګانو

د هر چا درته چي لاړم، تش راستون شوم تاته ژاړم
خدايه! خير در څخه غواړم، د بې وزلو افغانانو

ته منظور زما اخلاص کړه، پر «مخلص» دي کرم خاص کړه
زما ربه ج نور مي خلاص کړه! له سلطې د بنده ګانو

۞ ۞ ۞

عبدالغفار "مظلوم جان"

نعت شریف

وړانګي دي خورې سوې پر نړی، لکه د لمر ساقي
ډېرېږې معتبر ساقي
خدای ﷻ درته دوه ځایه پر اُفق کړله قمر ساقي
ډېرېږې معتبر ساقي
ستا پر نامه جوړه کلمه سوه ډېر عزت لرې
څومره شرافت لرې
پاک دي رسالت دی پاک رسول د پاک اکبر ساقي
ډېرېږې معتبر ساقي
دین ابراهیمي دي و هر کونج ته رسولی دی
حق دي حق منلی دی
تا اصحاب کهف کړه هم خبر خیر البشر ساقي
ډېرېږې معتبر ساقي

ستا اُمت ته پاک جلیل د خیر اُمت ویلی دی

ډېر ښه يې ستايلی دی

ستا اُمت پر ټولو اُمتو باندي بهتر ساقي

ډېر يې معتبر ساقي

زه ستا صدقه سم نازولې! «**مظلوم جان**» يمه

هر وخت په ګريان يمه

خوښ يم چي خاکروب دي سم په ژوند کي ستا د در ساقي

ډېر يې معتبر ساقي

۞ ۞ ۞

عبدالغفار "مظلوم جان"

مناجات

خدایه! ﷻ زړه کړې را روښانه لکه لمر
په تیاره کې یې مُدام کړې منور

ستا د رحم او کرم په لوی دریاب کې
را صفا یې کړې وجود لکه ګوهر

چې پر سربندي مې لمر یو ه نېزه سي
غواړم غسل په شرابو د کوثر

د جانان دیدن مې دومره په نصیب کړې
چې رقیب مې وي له قصده در په در

د محمد ﷺ په وسیله پروردګاره
ستا دیدار را په نصیب کړې په محشر

ته الله ﷻ یې ته غني یې ته غفار یې
زما عاجزه عاجزي ده پر سرسېر

ستا حضور ته لاس په لپه یم څښتنه ج!
«**مظلوم جان**» ستا په انوار کړې بختور

۞ ۞ ۞

عبدالغفور "لېوال"

پر فلسطین یوه بله ژړا

های!
د داؤد او سلیمان هیواده!
خاوره دې وینو سره ګډه ختېه
او هر دېوال دې د انسان له سویو چیغو نه رنګ
موږ ستا تصویر کې د پر ځه نوي وینو :
یو ماشوم څنګه په ګولۍ سوری کېږي
او یو ځوان څنګه ځنکدن کوي
پر ځمکه باندې خوله لګوي
یوه مور څنګه د اسمان لوري ته مخ اړوي، چیغې وهي
او د څلورو میاشتو ښکلی هلک
لکه ویده چې وي په خپلو راوتلیو کولمو لوبې کوي
موږ د اقصٰی له دېوالونو سره جنګ د چیغو هم ولیده

او د زلميو د سلګيو انګازې چې د شرقي دېوال

تر خښتو رسي!

هيڅ پيغمبر د دومره وينو خوب ليدلی نه و،

موسٰی!

عيسٰی!

آخر زمانه نبی!

ګورئ! انسان

لکه يو وړی لېوه

د بل انسان پر غوښو غاښ تېروي

هغه انسان چې تاسو!

د دغې ځمکې پر سر

د مخلوقاتو خليفه وټاکه

هغه انسان اوس د ماشوم پر وينو

د خپل مذهب دعا په فخر ليکي

هغه انسان د خدای رضا

د بورو ورارو په غوغا کې ګوري

هيڅ پيغمبر په خپل هيواد کې د سياست په نامه

د فاجعې حکومت نه و غوښتی

های!

د داؤد او سلیمان هیواده!

یو ځل زخمي لاسونه وخوځوه

پاس د آسمان خواته یې لپه یوسه

د ټولو سترو ارواګانو لمن وننګوه!

یو ځل پوښتنه وکړه

چې دا سې ولې کېږي

ولې د هیچا په سینه کې زړه د غوښې نشته

ولې سندره د لېوه د غاښو

او د تنکي ماشوم د غوښو لاهم

د مدني انسان په غوږ ښه لګي؟

۞ ۞ ۞

عبدالقادر "مفتون"

حمد مبارک

په قضا یم ستا رضا یا لوی څښتنه ﷻ
یم راضي بې انتها یا لوی څښتنه ﷻ

هم رحیم یې هم رحمٰن یې هم صمد یې
هم قادِر پر هره خوا یا لوی څښتنه ﷻ

موجودات او کاینات واړه له تا څه
هم زمین او هم سما یا لوی څښتنه ﷻ

منزه یې پاک دي نوم دی پاک دي شان دی
له هر عیبه تر هر چا یا لوی څښتنه ﷻ

یک تنها دی دي قدرت پر دوه جهانه
بې وزیره یې پاچا یا لوی څښتنه ﷻ

د اتلـــس زره قـــام روزي رســـان يـــي
پــر ښــارو او پــر ســارا يــا لــوی څــښتنه ﷻ

پــه خولــه شــکر پــه زړه حمــد او ثنــا وايــم
چــي احمــد لــرم پيــشوا يــا لــوی څــښتنه ﷻ

د «*قـادر مفتـون*» ځګېـروی دی ستا حـضور تـه
غــواړي امــن پــر دنيــا يــا لــوی څــښتنه ﷻ

۞ ۞ ۞

عبدالقادر ”مفتون“

نعت شریف

نـــازولی قـــدرمن پـــر پـــاک احـــد دی
محمــد (ص) دی، محمــد (ص) دی، محمــد (ص) دی

اول ســـــتوری پـــــر اســـــمان و راختلـــــی
آخـــرین پـــه انبیـــاوو کـــي احمـــد ﷺ دی

پـــه جنـــت کـــي د بـــراق پـــر تنـــدي نـــوم دی
پـــر نویـــشته کـــړی پـــاک رب الـــصمد دی

ســـرنګون چـــي پـــر اســـمان اویـــس قرنـــي دی
د الله ﷻ شخـــــه د ده دیـــــدن مقـــــصد دی

پـــر کعبـــه بانـــدي اول نـــوم د ده لیـــک ســـو
الله ﷻ هغـــه وخـــت ســـتایلی تـــر دا حـــد دی

چـــي دی ســـترګي پټـــي ســـي ***«قـــادر مفتونـــه!»***
شـــفاعت دی د حبیـــب (ص) نـــوم پـــر لحـــد دی

۞ ۞ ۞

عبدالقيوم "مينه وال"

اې محمده! ﷺ

چا چې خپل لاس ستا په ګرېوان کې اچولی نه دی
هغه سرکښ د زمانې پاک رب ج بخښلی نه دی

ستا د سپین مخ په جلوه، چا چې پاکې سترګې نه کړې
هغه محفل کې د رندانو چا ستایلی نه دی

ستا د فرقان زېرې نه، چا چې تل دی څنګ وهلی
هغه زقوم د جنت بڼ کې څوکېدلی نه دی

ستا فلسفه د رسالت چې چا منلې نه ده
هغه تورکاڼی چا لعلونو کې شمېرلی نه دی

د نور بشر تر منځ چې رب ج ستا خلقیت کړ څرګند
هغه معراج د غه مقام بل چا لیدلی نه دی

چا چې په زړه کې مینه ستا ده، تل جنت بللې
هغه مین د دوږخ اور کې سوځېدلی نه دی

هر «***مینه وال***» ستا د وره خاورې تل په سترګو وهې
وایې بل دا رنګه غمخور موږ ته راغلی نه دی

۞ ۞ ۞

عبدالقیوم "مینه وال"

نعت شریف

پــــه ژړا درتــــه ولاړیمــــه خنــــدا راولېــــږه
ارمــان مــي د زړګــي محبوبــه ســتا راولېــږه

ذرې ذرې زړګی مــي اې حَـسینه ولــي ســوځې؟
د عــشق پــه ســره مجمرکــي مرحبــا راولېــږه

قربان له شوخ نظره چي دا ستا ، پر جهان پرېووت
خجـل يـې لمـر سپوږمۍ کړل تـل همدا راولېږه

د سترګو په شب قدر دي جهان ټول برخمن سو
د زړه وحــرم ګــاه تــه مینــه ســتا راولېــږه

تحفـه د الـصلٰوة لـه «***مینـه والـه***» کـړه قبولـه
تحفــه د شــفاعت پــه حــشرګاه راولېــږه

۞ ۞ ۞

عبدالله ''ستوری''

نعت شریف

زمـا د سـر تـر سـترګو ګـران دی محمـد ﷺ
زمـــا د هـــر زخـــم درمـــان دی محمـــد ﷺ

د نـړۍ پـر ګـُره بانـدي چـي څرګنـد سـو
لـوی احسـان د پـاک سـبحان دی محمـد ﷺ

د ګـرداب څخـه يـې راوسـتو سـاحل تـه
ښـــکلی زېـــری د امـــان دی محمـــد ﷺ

د ژونـدون پانګـه مـي ټولـه تـرې واري سـه
بـــس بريـــا د هـــر تـــاوان دی محمـــد ﷺ

هره ساه دي «**ستوريه!**» درود پر محمد ﷺ سه
ســتر لارښــود دي د ايمــان دی محمــد ﷺ

۞ ۞ ۞

عبدالله ''ستوری''

نعت شريف

څــو چــي دا جهــان ودان وي محمــد ه ﷺ
پـرې بـه لمـر سـتا د احـسان وي محمـد ه ﷺ

سـتا بـې مينـي مـو د زړونـو واک پـردی دی
پــرې واکمنــه بــه شــيطان وي محمـد ه ﷺ

د وختونــو پاچاهــان چــي درلــه راســي
ســتا کوڅــو کــي ملنګــان وي محمـد ه ﷺ

شـــاعري د شـــاعرانو دي ميـــراث ســـي
پکـښي کـم چـي سـتا بيـان وي محمـد ه ﷺ

نــن د «***ســتوري***» پــر زړګــي بــل ارمــان نــسته
بــس ارمــان يــې ســتا ارمــان وي محمـد ه ﷺ

۞ ۞ ۞

عبدالله "ستوری"

د هدایت لمر

لمـــر د هـــدایت دی جهـــان ټولـــه پـــه روښـــان دی
جـــار تـــر محمـــد ﷺ ســـمه زمـــا د زړه جانـــان دی

د سپین تندي له آینې یې د یاسین وړانګې را اوریږي
وَضُـــحٰی ښـــکلی صـــفت دی او طٰـــهٰ د ده بیـــان دی

زلفي یې وَاللَّیۡلِ اِذَا یَغۡشٰی دي پاس د سپوږمۍ مخ پر هینداره
تـــاج د رســـالت یـــې پـــر ســـر یـــښی پـــاک ســـبحان دی

ځي تر جنته هغه لاره چي محمد (ص) قدم پرې یښی
څوک چي پرې روان سي ژوند یې ټوله په امان دی

د زلفو تال چي په لاس راغلی «ستوری» د ژوند په مفهوم پوه سوم
بـــې د یـــار د مینـــې ژونـــدون سراســـر تـــاوان دی

۞ ۞ ۞

عبدالله "ستوری"

ترانه

ښکلی قرآني قانون دا زموږ شعار دی
ورونو! الٰهي قانون دا زموږ شعار دی
زده کړه د قرآن کوو ګټه د ایمان کوو
فقه احادیث سیرت دا ښکلی بیان کوو
زړو ته مو رڼا راوړو ژوند ته مو ښکلا راوړو
تاسو ته د دین طلا زما ورونو وړیا راوړو
ږغ به د بلبلو وي وږم به د ګلو وي
زموږ د هر بلبل نوا رنګ به په غزلو وي
دلته د قرآن کیسې اورو د جانان کیسې
ستوری او سپوږمۍ غوندي ډکي له احسان کیسې
ستاسو پر دستار باندي ښکلي ګلابونه ږدو
تاسو ته د ژوند پر لار سپین سپین مشالونه ږدو
لمر د هدایت غواړو خدای څخه نصرت غواړو
«***ستورې!***» پر نړۍ باندي ژوند د سعادت غواړو

۞ ۞ ۞

عبدالله "ستوری"

د ښکلا جامې

زما په ژوند، زما په زړه، زما په اروا کي ته يې
زما د مينې او خيالونو په دُنيا کي ته يې

زه چي ماشوم وم مه ليدل به مې دا درې خوبونه
چي په مُغان او په مسجد او خانقا کي ته يې

تا د ښکلا جامې اغوستي دي د نور خېمه کي
د خپلو سپينو سپينو وړانګو په رڼا کي ته يې

دلته هر ګل ستا له رنګونو څخه رنګ اخيستی
د طبيعت د ښکلا ګانو په ښکلا کي ته يې

چي توري سپيني تسبيح اړوم د ژوند په تار کي
په ذکر، فکر به د «**ستوري**» هره ساکي ته يې

۞ ۞ ۞

عبدالله "ستوری"

د میني آذان

پـه هـره سـا کـي د نـوم ذکـر د جانـان کومـه
ورسـره مینـه، مینـه، مینـه پـه ایمـان کومـه

د تروږمـی خلـک رابـولم د سـپوږمی کعبـې تـه
د ژونـد ممبـر بانـدي د مینـي خـوږ آذان کومـه

د ژوند زبور، د روح تورات، د زړه انجیل مي ترې جار
چـي تـلاوت کلـه د سـترګو د قـرآن کومـه

ژوند مي دي خاوري سي ایرې سي چي د یار په ښنو کي
چـي ناشـکري یـې د کـرم او د احـسان کومـه

چي روح مي واخلي فرشتې د یار له غېږې څخه
«ستوری» شېبه شېبه د داسي ورځ ارمان کومه

۞ ۞ ۞

عبدالله "ستوری"

د ستورو ډېوې

چي ستاد میني لمونځ کومه بس قبله مي ته يې
د زړه حرم کي مي ودانه يې کعبه مي ته يې

تا د تيارو څخه راوړلې ډېوې د ستورو
د ژوند نړۍ مي رنګينه سوله ډېوه مي ته يې

زما په بربنډ بشر دي واغوستې جامې د احسان
په تاکي ځان سينګاروم د ژوند آينه مي ته يې

د تروږمۍ پر سر دي تاو کړی د سپوږمۍ پوړنی
چي د رڼا څيله کي لامبم وسيله مي ته يې

ما د ايمان «**ستوری**» تومبلی ستا په تور اوربل کي
د زړه پر سر مي نويشته يې وظيفه مي ته يې

۞ ۞ ۞

عبدالمالک "عاطف"

حمد شریف

تـه خـالق د کـل جهـان یـې پاکـه ربـه
تـه غنـي او مهربـان یـې پاکـه ربـه

ته رحیم یې، ته کریم یې ته غفور یې
تـه قـادر غنـي رحمٰـن یـې پاکـه ربـه

پـاچهي او بـاداري تـالره ښـایي
تـه د دوو کونـو سـلطان یـې پاکـه ربـه

تـه بـاري یـې تـه رازق یـې کردګـاره
د هـر چـا روزي رسـان یـې پاکـه ربـه

کاینـات تـا پیـدا کـړي دي خالقـه
پـه قـدرت کـي عالیـشان یـې پاکـه ربـه

ته قایم یې ته حاکم یې ته دایم یې
بې له شکه جاودان یې پاکه ربه ج

همیشه ته رسنده او پاینده یې
ته د هر مشکل درمان یې پاکه ربه ج

حیوانات که نباتات که جامدات دي
ته خالق د ټول جهان یې پاکه ربه ج

په بخښنه مو ته وبخښې خالقه
ته تر مور پلار مهربان یې پاکه ربه ج

زه «**عاطف**» دي مدام حمد و ثنا وایم
ته ساتونکی په هر آن یې پاکه ربه ج

۞ ۞ ۞

عبدالمالک "عاطف"

نعت شریف

تـه رسـول د پـاک سـبحان يـې محمـده ﷺ
بې لـه شکه پر مـوږ ګران يې محمده! ﷺ

تـه هم نـور يـې هم انـسان يې محمـده! ﷺ
تــه نبــي آخــر زمــان يــې محمــده ﷺ

د امـت غـم دي خـوړلی پـاک نبـي (ص) يـې
تـه غمخـور د هـر انـسان يـې محمـده! ﷺ

چـي بـشر دي لـه تـورتم څخـه راويوسـت
تـه هـادي د کـل جهـان يـې محمـده! ﷺ

رب بللــی وې معــراج تــه پــه نــازونو
نــاز بـردار د مـسلمان يـې محمـده! ﷺ

پـه مکـه کـي دي بتـان ټولـه ويجـاړ کـړل
تـه منـشأ ټـول د ايمـان يـې محمـده! ﷺ

آخـرين يـې، اولـين يـې پـه معنـا کـي
ته ځښتن د سپين قرآن يې محمده! ﷺ

ملائکـي تـل درودونـه پـر تـا وايـي
تـه سـردار د کـل جهـان يـې محمـده! ﷺ

تـه پيـشوا يـې مقتـداد بحـر او بـريـې
مقتـداد هـر زمـان يـې محمـده! ﷺ

معجـزات دي پـه قـرآن کـي ستا راغلـي
د اسـلام سـتر قهرمـان يـې محمـده! ﷺ

زه «عــاطف» دي د ديــدن پــه تمنـا يــم
تـه د هـر زړګـي درمـان يـې محمـده! ﷺ

۞ ۞ ۞

عبدالنافع "ثنا"

نعت شريف

وګوره قدر چي خالق مي د مقام کړی دی
د مرسلانو امامت زما امام کړی دی

هغه تر زړونو د اخلاقو په زور لاره وکړه
هغه په زړونو کي د بدو قتل عام کړی دی

اوس ماشومانو ته ځان درونډ ښکاري شوخي نه کوي
ورته امير د مديني لار کي سلام کړی دی

چي محمد ﷺ يې نبوت ته مقرر سو ربه
د ګنهکارو دي دا څومره احترام کړی دی

د محمد ﷺ د غلامۍ تاج چي پر سر کړ «ثنا»
په نامدارانو کي اوس نوم د غه ګمنام کړی دی

۞ ۞ ۞

عبدالهادي "عمري"

نعت شریف

دا رنګینه مدینه ده دا مې کلې د جانان دی
شنه ګنبده چې ښکارېږی پکې پروت نبي سلطان دی

دغه ښار د ښایستو دی نازولی پکې اوسي
د مولا په نور روښانه دی ښاغلی پکې اوسي
هره دښته هر یو غرېږ د الله ﷻ په نور روښان دی

ودې ښار ته ګران نبي مو له مکې نه مسافر سو
خاص په مینه د سبحان دی له قریشو مرور سو
دا وطن د هاشمي دی مکرم پر ټول جهان دی

دلته پروت صدیق اکبر دی هم فاروق حضرت عمر دی
د عثمان غني مسکن دی څو مره ښکلی منور دی
مهاجره فاطمه ده هم علي لوی پهلوان دی

د امــــدفن د اصـــحابانو د اُحـــد د شــــهیدانو
دا جنـــت الباقیـــه لـــو هـــدیره ده د غازیـــانو
دلته پروت امیر حمزه دی د اسلام ستر قهرمان دی

پـــردې خـــاوره محترمـــه جانـــان ایـــښي قدمونـــه
هر سهار او هر ماښام هم باندي اوري رحمتونه
دا محبوب د «**عمري**» دی ګران نبي (ص) مو قدردان دی

۞ ۞ ۞

عبدالهادي "عمري"

نعت شريف

يو ځل مي وغواړه نبي سروره (ص)
په ټول جهان کي نوراني سروره (ص)

شمس الضحیٰ بدر الدجیٰ مدني
عطرين صورت دي ګلابي سروره (ص)

ستا په هجران کي په اورونو سوځم
مينه دي ډېره اثري سروره (ص)

بورا د ګل په تمه شپې تېروم
د عشق په دام کي يم بندي سروره (ص)

تريخ مي دی ژوند له انتظاره سره
وکه نظر زما هاشمي سروره (ص)

دا افتخار دی چي ستا مينه لرم
د سترګو تور د «**عمري**» سروره (ص)

۞ ۞ ۞

عبدالهادي "عمري"

نعت شریف

اې مصطفٰی (ص) مدني دوست د مولا مدني
سلام سلام وايمه خيرالورا مدني

ته مي محبوب يې ګرانه ته مي مطلوب يې ګرانه
تا نه قربان سمه زه، ته مي حبيب (ص) يې ګرانه
اې مجتبٰى مدني زما آغا مدني

ستا په انوارو سره سو ټول جهان روښانه
ستا په راتلو جانانه ځمکه اسمان روښانه
اې شهنشاه مدني زمونږ پېشوا مدني

دا د مکې مشرکين دي تا په کاڼو ولي
تا د طايف سرداران په ماشومانو ولي
نور د دنيا مدني زمونږ خېرخوا مدني

مــولا بللــی جانــان، دی د خپــل ځــان پــر لــوري
ځــو مره پـه نـازو تللی د پـاک سـبحان پـر لـوري
ځــو مره ښــکلا مــدني تــر ګــل زیبــا مــدني

دا ستا مسکن تـه درځم ستا و مدفن تـه درځم
د «**عمــري**» جانانــه ســتا و دیــدن تــه درځــم
دا ســتا رضــا مــدني زمــا رضــا مــدني

۞ ۞ ۞

عبدالهادي "عمري"

نعت شریف

کړي په طايف کي ماشومانو پرې وارونه دي
جوړ د خوږ نبي (ص) پرپاک وجود باندي زخمونه دي

وړی یې وو هلته ګران رسول یو الٰهي پېغام
دا یې فریضه وه رسوی یې اسماني پېغام
دا د خدای ﷻ د لوري نازل سوي چي حکمونه دي

سپین د هدايت څراغ یې وړی و تورو شپو لره
راغی پر نړۍ باندي سهار و تاريکو لره
وړي یې پر دغه لار بېحده تکليفونه دي

سپین قانون یې راوړ رواجو د جهالت لره
راغی له اسمانه چي فرمان ودې امت لره
هر خوا ته خنثی د جاهلانو قوتونه دي

نور څه مي په وس نه دي بس مینه یې پر زړه لرم
یو دیدن یې غواړم بل ارمان پر دنیا نه لرم
دغه «**عمري**» ورته لیکلي څو بیتونه دي

۞ ۞ ۞

عبدالهادي "عمري"

نعت شريف

کلـــه چـــي راغـــی پـــر جهـــان هاشـــمي
و تـــورو شـــپو تـــه يـــې رڼـــا راوســـتل
هغـــــه رهبـــــر هغـــــه فـــــاتح مـــــدني
ټـــولي نـــړۍ تـــه يـــې ښـــکلا راوســـتل

انقلابـي جانـان مـي راوړی چـي ځـراغ د هـدا
پـــرې منـــوره ســـوله د تورتمونـــو دنيـــا
ســـوله خنثـــی بـــې ديـــن مغـــرور ســـرونه
و انـــسانيت تـــې نـــوې ســـا راوســـتل

سـوې بتکـدې نـسکوري جـوړ مـسجدونه سـوله
د بيـت الله پـه غېـږ کـي پنځـه لمونځونـه سـوله
د تکبيرونـــو چيغـــي پورتـــه ږغونـــه ســـوله
ســـمه او غـــريـــې پـــه غوغـــا راوســـتل

سـول مـشرف انـسانان پـه هـدايت د قـرآن
هـم وه مـشغوله پېريـان پـه معرفـت د قـرآن
ټولـــــه ذره ذره بتـــــان د قيـــــصر
د نـــور څپـــه يـــې پـــه كـــسرا راوســـتل

د اسـلام ديـن يـې راوړ د پـاک سـبحان د لـوري
وحـــي راتلـــې اســـماني د لامكـــان د لـــوري
هغـــه جانـــان د «**عمـــري**» جانـــان دی
لاره د حـــق يـــې پـــه رښـــتيا راوســـتل

۞ ۞ ۞

عبدالوکیل "متین"

نعت شریف

رهبـــر د جهانیـــانو محمـــد ﷺ مـــدني دی
پیـــشوا د عالمیـــانو محمـــد ﷺ مـــدني دی

پیدا چې محمد (ص) شو نسکور قصر د کسرا شو
پـه نـور د رسـالت بانـدې ئـې ټـول جهـان رڼا شو
ښایـــست د انـــسانانو محمـــد ﷺ مـــدني دی

رڼـا یـې پـه تعلـیم بانـدې تـورتم د جهالـت شـو
ثابـت یـې پـه قـرآن بانـدې اعجـاز د رسـالت شـو
محبـــوب د متقیـــانو محمـــد ﷺ مـــدني دی

شـفیع چـې نـازولی د الله ﷻ د خپـل امـت دی
«**متین**» یې په محشر کې امیدوار د شفاعت دی
غمخـــور د مؤمنـــانو محمـــد ﷺ مـــدني دی

۞ ۞ ۞

عبدالوکیل "متین"

نعت شریف

رهبر مې په دنیا کې یې، رهبره محمده! (ص)
شفیع مې شه محشر کې، پیغمبره محمده! (ص)

ایستلې مې له زړه نه هره مینه مجازي ده
لرم چې یې له تا سره دا مینه حقیقي ده
دلبر مې یې، دلبر مې یې، دلبره محمده! (ص)

جوړ کړی پاک الله جَلَّ جَلَالُهُ دا ستا له مخه ټول جهان دی
ځلاند په هر ارشاد دې لاندې ځمکه پاس اسمان دی
جوهر د ژوند د اصل یې، جوهره محمده! (ص)

په وړانګو د تعلیم دې هر تور تم دی رڼا شوی
په لمر د احادیثو دې هر رنځ دی شفا شوی
سرور د کائناتو یې، سروره محمده! (ص)

هغوی چې ستا له لارې په غیر لارې غوره کړي
ګمراه له خپل کاروان نه ټول په ورانو تللي
خبر له خپل امت یې، باخبره پیغمبره! (ص)

نیولې ما «متین» په دواړو لاسو ستا لمن ده
ګدا دې د درګاه یمه خالي زما لمن ده
رخصت مې بېنوا نه کړې، له دره پیغمبره! (ص)

۞ ۞ ۞

عزت الله "اکبري"

نعت شریف

د بشر په تخیل کي عشق عجیبه کلمه ده
بېګانه سره آشنا کړي څو مره ښکلې وسیله ده

رب خدایي خپله ښکاره کړه چي عاشق د پاک رسول شو
چي خالق زما عاشق شو د عشق لویه مرتبه ده

خپل عظیم عرش ته یې بولي، کړي د میني پټ رازونه
عرش کُرسۍ ورته سلام کړي د دوستانو مرکه ده

څنګه سوال یې چي معشوق کړ په رحمت تري قبلېدلو
هیڅ یو سوال یې رب ج رد نه کړ څو مره مینه یې خوږه ده

عرش، کُرسۍ، جنت، دوزخ، فرشتې واړه په تعظیم وي
آسمان ځمکه په سجود و څو مره پاکه دغه شپه ده

«**اکبري**» هیڅ غم و نه کړې ته عاشق د معشوقو یې
له مور پلاره ځني لویه د دوی دواړو عاطفه ده

۞ ۞ ۞

عنایت الله ”خاکیار“

نعت شریف

قــرآن کــړی دی ذکــر پــه وار وار د محمــد ﷺ
شـیرین دی هـر عمـل او هـر گفتـار د محمـد ﷺ

دا ټول انسانیت دې په دې و ویاړي چې دوی کې
زېــږون د محمــد ﷺ وکــړ بــادار د محمــد ﷺ

د لوی خدای ج اطاعت په اطاعت د محمد ﷺ شي
انکار د خدای ج د دین دی په انکار د محمد ﷺ

چې ژوند دې راکړ خدایه دا توفیق هم راته راکړې
چې لار د ژوندون پای کړمه پر لار د محمد ﷺ

تیــارو د نفـرت ځـای د محبـت رڼـا تـه ورکـړی
چې مځکې تـه را کښته شو انوار د محمد ﷺ

نـړۍ تـه یـې وروسـتۍ د هـدایت سـرچینه راوړه
نــور خــتم نبــوت شــولو پــه وار د محمــد ﷺ

دنیـا او مافیهـا کـې مـې همدغـه فخـر بـس دی
سـر لـوړی امتـي چـې یـم «***خاکیار***» د محمـد ﷺ

۞ ۞ ۞

فضل هادي "فضليار"

اِنعام زما د رب ﷻ

د جانان د مخ په وړانګو کې الهام زما د رب ﷻ دی
پکې پروت ناشکره زړه ته ستر پيغام زما د رب ﷻ دی

الوهيت نه منکرين دې لږ دا ستر جهان ته ځير شي
څه بې عيبه، منظم، ښکلی نظام زما د رب ﷻ دی

چې نړۍ ټوله د هغه له مثاله ده عاجزه
له اسرارو او قوت نه ډک کلام زما د رب ﷻ دی

اسمانونه ځمکې پرېږده فقط ځان ته فکر وکړه
د انسان بدن پخپله ستر نظام زما د رب ﷻ دی

په هر څه باندې پوهېږي، هر څه اوري، هر څه ويني
د نړۍ په هر کوچني او غټ شي پام زما د رب ﷻ دی

که بحرونه یې لیکلو ته شي رنګ او ونې کړکي
لیک به نه کړای شي صفت یې ناتمام زما د رب ﷻ دی

مخلوقات یې همه واړه اطاعت ته پیدا کړي
که بادشاه د دې نړۍ وي هم غلام زما د رب ﷻ دی

دغه توري او الفاظ یې له بیان څخه عاجز دي
په ریښتیا چې بې له حده لوړ مقام زما د رب ﷻ دی

امتیانو د خاتم الانبیا کې یې پیدا کړې
«***فضلیاره***» پر تا څومره لوی انعام زما د رب ﷻ دی

۞ ۞ ۞

قاري جمال الدين "مسافر"

نعت شريف

برايـي شـپه راسـره نـه و پـه جهـان کـې جانـان
سـهار بيـا هـر چـا يـادولی پـه اسـمان کـې جانـان

وريسې هر ځای روح نفس و تر سهاره مدهوش
پـر مځکـه نـه و دا وخت و پـه لامکـان کـې جانـان

د کاينـات د ښايسته سباوون ځرک دی پکښې
ځکه محفوظ د ټول امت دی پـه ايمـان کې جانـان

عجب سکون محسوسومه تل د زړه پـه کـور کـې
لکـه سـړی راسـره تـل وي پـه ګومـان کـې جانـان

تـر ټولـو لـوی ثبـوت يـې دا دی د آخـري پيغمبـر
خدای ﷻ بيخي ډېر دی نازولی پـه قرآن کې جانـان

د جهالــت د تــورو شــپو د هــدايت بــل څــراغ
پــاس و د ژونـد پـه هـر هـر قـدم امتحـان کې جانـان

تر دې په ژوند کې زما په خيال د ژوند خوند و نه نسته
لکه ما شوم پخلا کوي مې په امکـان کې جانـان

که مو مخ سپين کړي «***مسافره!***» بيا به هيڅ هم نه وي
په ورځ د حشر به حاضر وي په ميدان کې جانان

۞ ۞ ۞

قاري جمال الدين "مسافر"

نعت شريف

یـــا خـــادم د مـــديني و ای څـــه بـــه ښـــه وو
یـا ملنـګ ستا د روضـې و ای څـهٔ بـه ښـه وو

تـــر ســـيرت دي صـــد قه ســـم محمـــد ه ﷺ !
زمـا پـه تـا سـترګې سـرې و ای څـه بـه ښـه وو

پـــه ژړا ژړا مـــې ولګـــې د زړه پـــرې ســـوې
پـه صـلاح مـې فرشـتې و ای څـهٔ بـه ښـه وو

پـه دنيـا کـې مـې پـه ژونـد بـل ارمـان نـه سته
ګـرځ غبـار کـه د کعبـې و ای څـهٔ بـه ښـه وو

د حجـــاز پـــر لـــوري تـــل تـــر تلـــه يـــون و ای
د بخـت خلاصـې دروازې و ای څـه بـه ښـه وو

«***مـــسافر***» لـــه خپلـــه بختـــه ګيلـــه مـــن يـــم
ستا په ښنګ کې يو څو شپې و ای څه به ښه وو

۞ ۞ ۞

قاري عبدالستار "سعيد"

رحمة اللعالمين

خـدای ﷻ سـتایلی پـه طٰـهٰ او پـه یاسـین ۀ
محمـــــد ﷺ ۀ رحمــــة اللعـــــالمین ۀ

لـــه ده وړانـــدې رڼانـــه وه تـــوره شـــپه وه
د انـــسان ککـــری بـــت تـــه پـــه ســـجده وه
د ژونـــــدیو لونـــــو جـــــوړه هـــــدیره وه
د هـــر چـــاتوره د ورور پـــه وینـــو ســـره وه
هـــر وحـــشت او بربریـــت کمـــین کمـــین ۀ
محمـــــد ﷺ ۀ رحمــــة اللعـــــالمین ۀ

چـــې دنیاتـــه رابـــکاره شـــولو رڼـــا شـــوه
د تیـــارو تـــوره چرچـــه لاړه پنـــا شـــوه

د مکـــې پـــه چوپـــو لارو کـــې غوغـــا شـــوه
پـــه لـــړزه مـــاڼۍ د روم او د کـــسرا شـــوه
بـــشریت تـــه د یـــو نـــوي ژونـــد تلقین ؤ
محمـــــد ﷺ ؤ رحمـــــة اللعـــــالمین ؤ

خدای ﷻ ورکړی ستر انعـام تـاج لـولاک ؤ
تـر قـدم لانـدي یـې عـرش واړه افـلاک ؤ
لـه ظـاهر بـاطن داغونـو څخـه پـاک ؤ
نمونـــه د محبـــت ؤ مینـــه نـــاک ؤ
د مکـــې کـــافران وایـــي چـــې امـــین ؤ
محمـــــد ﷺ ؤ رحمـــــة اللعـــــالمین ؤ

سراســـــر د کمـــــالونو ســـــمندر ؤ
هـــم امیـــر ؤ هـــم مـــأمور ؤ هـــم عـــسکر ؤ
هـــم تجـــار هـــم سیاســـتوال حربـــي افـــسر ؤ
مربـــــي د جـــــامعې ؤ پیغمبـــــر ؤ
پـــه هـــر فـــن پـــه هـــر هنـــر بانـــدي حـــسین ؤ
محمـــــد ﷺ ؤ رحمـــــة اللعـــــالمین ؤ

له یوې خوا پرې عاشق بلال حبشي ؤ
بل خوا ناست به ورسره صهیب رومي ؤ
مشاورېې د غزا سلمان فارسي ؤ
ورته یو ؤ که عرب که عجمي ؤ
توري سترګې سپین یې مخ روڼ یې جبین ؤ
محمد ﷺ ؤ رحمة اللعالمین ؤ

د عظیمو شمائلو نمونه وه
وو بشر خو د الله د نور څپه وه
سراسر د ښایستونو مجموعه وه
«سعید» وایي د ګلونو ګلدسته وه
شرمېدل ترېنه ګلاب ؤ که یاسمین ؤ
محمد ﷺ ؤ رحمة اللعالمین ؤ

۞ ۞ ۞

قاري عبدالستار "سعيد"

د حُنین غزا

﴿...وَيَوۡمَ حُنَيۡنٍ إِذۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡ كَثۡرَتُكُمۡ...﴾

بيتــه د خــدای شــوه خلاصــه لــه بتــانو
نــن ځــي مــخ پــر حُنــين وهــي موجونــه
ســــتومانه غرغــــړې دي د اوښــــانو
فــــاتح كــــاروان بيــــاوتړل توغونــــه

پــه تــورو پرښــو ســپين بهيــر بهيــږي
شــرنګی دی د نــالو زركــي كتيــږي
تيــاره ده پــرې لــه ســتورو رڼــااوري
اخ ځــار تــرې نبــوي كــاروان تيپيــږي

د نيــزپــه شــان ځپــې ځپــې روان دي
لــږ نــه دي دوولــس زره اصــحابان دي
ډيــرى د مــدني كــاروان ملګــري
څــه نــور د مكــې نــوي مؤمنــان دي

بیاجوش په هوش بر شوی د ځوانانو
په سخته ورځ راوتي تش لاسونه

چي ګوري د زرګونو آسو ځغل ته
بې صبره شي د سپينو تورو ځل ته
د وېر بهير ګښوالی يې زړه يوسي
لن نُّغلَبَ اليومَ وايي يو بل ته

له وياړه په جامو کي نه ځايږي
چي غرېو وي د کاروان اسپې ششنېږي
په ويښو سترګو خوب د فتحې ويني
په نويو صفواني زغرو نازېږي

داحال دی د ځو تنو اصحابانو
کړي ريبي څه بل شاني خيالونه

تياره وه لا شپېبې وې سپيده دم ته
روان بهير زړه نه غبړاوه تم ته
بې خاره د "اوطاس" په درو سم وه
چي سم شول د "دُرَيد" د غشو دم ته

ثلــور زره ويـــشتونكي ثقيفيـــان وو
پــه څــوكې ناســت پــه تمــه د كــاروان وو
يــو شــړك و، ناڅــاپي د غــشو شــور شــو
يرغـــل نـــه و، ســـم تنـــدر د اســـمان وو

مهـــين كتـــار شـــو مـــات د كاروانيـــانو
غرېـو لـوړ شـو اوښـو پـرې كـړل مهارونـه

څپانـــد بهيـــر پـــه شـــا په تمبېـــدو دی
هــر تـــن د ځـــان او تـــن پـــه خلاصـــېدو دی
خو پـاک نبي (ص) پـه سپين دلدل لا ښكاري
بـې باكـه وړانـدې ځـي پـه غورځنګـو دی

لـــه غرېـــوه رَجزِيـــه ترانـــې وايـــي
پـــه ســـپين ډګـــر ولاړ نبـــي (ص) فرمـــايي
"عباســـه (رض)" غـــږ دې وكـــړه پـــه ملګـــرو
پــه مــخ راځــئ پــه شاتېــښته نــه ښــايي

"عبـاس (رض)" وايـي: راوګرځـئ يـارانو!
دريـاد كـړئ تـر "كيكـر" لانـدې لوظونـه

کاروان په یوه غرۍ بیرته راستون شو
د جنګ ډګر بیا سور لکه تړون شو
زلمو ښه په میړانه میدان یووړ
دا ځل د ثقیفیانو بخت زبون شو

تري پاته شول د مړیو انبارونه
ولجه شول بې شمیرې مال او سرونه
له مال او غنیمت نه يې زړه سپک دی
غمخوار نبي (ص) بیا نور وهي فکرونه

وه ربه (ج) څه لغزش د مؤمنانو
پر ځای یې چي ټینګ نه شول قدمونه

فرمان راغی چي اې د دین عسکرو
خو تاسي نازېدلئ په لښکرو
اوس پوه شئ چي نصرت د مولا نه وي
تکیه مه کړئ په تورو او په زغرو

«سعیده!» که د زړه ښیښه صفا وي
تکیه په بل څه نه وي په الله وي

روا نــه ده دښــمن چــې میــدان یوســي
کــــه هرڅــــو اولــــسونه د دُنیــــا وي
مثــــال یــــې لــــوړ تکــــل دی د بــــدریانو
پــه تــش لاس یــې رســوا کــړل عالمونــه

۞ ۞ ۞

قاري فضل الدين "سراجي"

الله جل جلاله دی الله جل جلاله

پــــه ثنــــا چـــي ښـــايېږي الله ج دی الله ج
چـــي ســـجدې ور تـــه کېـــږي الله ج دی الله ج

چـــي کـــوي د عـــزت او ذ لـــت فيـــصلې
غــوا ړو مــونږ تــرې نــه تــل د رحمــت فيــصلې
پـــر مخلـــوق چـــي رحمېـــږي الله ج دی الله ج

هم و اکمن هم ځو اکمن دی څوک نه لري سيال
سرکـــښانو يـــې وليـــد ذلـــت او زوال
ســـتر قهـــار چـــي يـــادېږي الله ج دی الله ج

نازېـــدل پـــه قـــدرت تېرايـــستل دي د ځـــان
نـــه يـــې تـــه د خپـــل ځـــان نـــه دی ستا دا جهـــان
چـــي يـــې "کـــن" تعميلېـــږي الله ج دی الله ج

لـــــه نظـــــره د خلکـــــو لوېـــــدلی بـــــشر
«**ســـــراجي**» دی پـــه ســـترګو ليـــدلی بـــشر
چـــي مظلـــوم تـــه رســـېږي الله ج دی الله ج

۞ ۞ ۞

قاري فضل الدين "سراجي"

هغه لار

اې رحمت د ټول عالمه اې نبي خیرالبشره (ص)
ستا له نوم نه قربانېږو زمونږ خوږه پیغمبره (ص)

ته پیغام د نوي ژوند يې، د هر چا زړه ته پیوند يې
په طٰهٰ يې ستايل شوی مرسلانو کې بلند يې
نوراني مخ دې ځرګند شو دې دنیا ته منوره

په حق دين يې کړېدلی، په امت يې ځورېدلی
چې سختي په تا راغلې، يې الله ته ژړېدلی
ستا ژړا وه رب ج ته ګرانه نازنینه نازپروره

اې غمخوره د امته، اې خاتم النبوة
ښکلی دين دې را عطاء کړو شم دې زار له شفقته
په قيامت شفاعت غواړې د امت له یوه سره

شکر ستا په دين روان يو، پرې خوشاله په ایمان يو
تا چې مونږ ته راښودلې، مونږ په هغه لار روان يو
«سراجي» دې په ستاينه، لاره بیا مونده رهبره

۞ ۞ ۞

قاسم ''ابدال''

نعت شریف

تـه د عـرب، تـه د عجـم، تـه د هـر چـا مـصطفیٰ !
مـولا در کـړی لـوړ مقـام تـر دا دنیـا مـصطفیٰ !

سـتا پـه راتـګ سـره د کفـر تیـارې پـورتـه سـولې
سـوله خـوره پـر هـر طـرف بانـدې رڼـا مـصطفیٰ !

منمـه دا چـې دا نـړۍ مـولا پیـدا کـړه ښـکلې
خو ستا ښکلا له دې ښکلا څخه جلا مصطفیٰ !

سـتا مرتبـه تـر هـر نبـي (ص) ځکـه او چتـه ده
چې تر قیامته به وي ستا د دین ځلا مصطفیٰ ! (ص)

وي به کامیاب هغه سړی د محشرګاه پر میدان
څوک چې عمل کوي مدام ستا په وینا مصطفیٰ ! (ص)

ته مولا ربنود، ته رهنما، ته د رحمت پیغمبر (ص)
«*قاسم ابدال*» وایي درود همېش پر تا مصطفیٰ ! (ص)

۞ ۞ ۞

قدرت الله "لېوال"

حمدشريف

د کائناتو دغه ستر ښتن ؏
د ټول نظام د پاچاهانو سردار
دغه زموږ د ارواحانو مالک
دغه سپېڅلی او د قدر لايق
دغه زموږ د بندګانو معبود
دغه د ټولو رسولانو لاربنود
دغه خدای چي يې هست کړي يو موږ
دا د پېريانو انسانانو لاربنود
دا د اسمانونو او ملکو بادار
يوازي ده ته به سجده لګوم
يوازي دی د عبادت لايق دی
يوازي ده ته به خپل سر ټيټوم

نه خوب او نه خوراک لري دی

مګر ژوندی دی دغه زموږه خالق

ده ته د مرګ خطاب کولای نه سو

د ده د ژوند حساب کولای نه سو

نه له ده نه څوک پیدا دی، نه هم دی له چا پیدا دی

خو قادره تر هر چا دی

نه نور څوک ورسره مل دي

بې وزیره یو پاچا دی

یک تنها دی یک تنها دی

۞ ۞ ۞

گل آغا "احمدي" وردګ

د ايمان مخ

کرونده د ستورو ونيو کنارو کي د آسمان مخ
د خالونو چمن ښکل کړ په نخرو کي د جانان مخ

شګوفې د بهار وا شوې د ښايست پر ځنګلونو
د فضا پر لمن خور شو د ګلونو د پېزوان مخ

د صنم پر شنه پوړني رنګارنګ ګلونه تومبي
د ګوربت غېږه کي پرېوت د غاټولو د ګرېوان مخ

د سهار له طراوته د شبنم څاڅکي پرې لوېږي
پلوشو کي د رنګونو را څرګند شو د جهان مخ

د روازې شوې ټولي خلاصي د پستو، پستو انوارو
د يوه څرک په غېږ کي راغی د خوښيو د کاروان مخ

په زرغونو کرښو لیک شوې د وصال خوږې غزلې
د شاعر خیال ته چې سم شو د پی مخو د دیوان مخ

پـه خـوږه ژبـه یـې ناسـتي د سـرو زرو مرغلـري
پیغمبر ﷺ زموږه پرانیست د ښکلاوو د ایمان مخ

۞ ۞ ۞

ګل آغا "احمدي" وردګ

درمان

کاروانونو د ښکلاوو کې جانان ته يم راغلی
زه د ژوند په هسکو، ټيټو کې آرمان ته يم راغلی

څو ډېوې د رڼاګانو د ښايست له حرم اخلم
زه د شُکر په سجدو کې پاک سبحان ته يم راغلی

زه د بخت په بُراق ناست يم د ثنا وړانګي په ژبه
زه د ميني په سفر کې بېل جهان ته يم راغلی

زه د ښکلو ښار ته راغلم په ديدار يې نه مړېږم
زه د خپل معشوق د ستورو لوړ آسمان ته يم راغلی

ما اُحد په سترګو وليد، زه د بدر خوا کې تېر شوم
زه د وړانګو په نړۍ کې يوه خوبان ته يم راغلی

دلته هر څه دي سپېڅلي واک د سپينو پلوشو دی
زه د زړونو مدينې ته زه درمان ته يم راغلی

د نصيب وږمو راوړی ستا د پاک حرم انګړ ته
محمده! ﷺ، پيغمبره ستا نښان ته يم راغلی

۞ ۞ ۞

لطف الله "مشعل"

سرور کاینات ﷺ ته

د سـلام ډالـۍ مـې مـه شـه لـه تـا دریغـه
د وقـار شـمله دې خـدای ﷻ سـاتلې نیغـه
تـه یـو نـوریـې وهمـه واړه عـالم تـه
د بـد خوا سـترګې دې ووزه بـې تیغـه

دا دُنیـا خـو سـتا لـه رویـه منـوره
دا دُنیـا خـو سـتا لـه رویـه بختـوره
سـتا پیغـام وو چـې رڼـا یـې را خـوره کـړه
کنـه هـره خـوا تیـاره وه لـړا و بـره

سـتا ژونـدون څـه د نېکیـو سـرنامه ده
سـتا احـوال د نېکبختیـو علامـه ده
تـا د ژونـد پـه معنٰی پـوه هـر یـو انسان کـړ
لاربښـووني دي د ښـه ژونـد برنامـه ده

د بېکسو او بېوزلو مددګار وې
د خاین او د ظالم د سترګو خار وې
ته ښوونکی د رڼا او د ښکلا وې
تکیه ګاه د هر مؤمن او هر دیندار وې

د ګناه پېټی په غاړه، ګنهکار یم
شفاعت ته دې محشر کې انتظار یم
تر هر چا پخپل اُمت یې مهربانه
شکر خدایه، اُمتیانو کې دې شمار یم

۞ ۞ ۞

محمد آصف "فدايي"

مناجات

لویــــه خدایــــه لـــوی ښـــښتنه ۍ
د یــــاغي زړګـــي ســـــکون را
دا د حـــــورو مـــــسته غېــــړه
زمـــا مینـــې تــــه ســــکون را
کلمــــــــه د الاالله مـــــــــې
د زړګـــي پـــه ســـر خـــوره کـــړه
د کـــوثر شـــراب پـــه خولـــه را
شـــیته زړه مـــې پـــرې تـــازه کـــړه
لااله الاالله
محمــــــــــد رســــــــــول الله
دا د دیـــن لـــومړی تهـــداب دی

د مـــشرک لپـــاره ځـــواب دی
لویـــه خدایـــه لـــوی څـــښتنه ج
زړه مـــې عـــرش دی تـــا جـــوړ کـــړی
خـــو نـــن ګـــرد دی پـــرې پرېـــوتی
ګنـــاه فـــرش دی تـــرې جـــوړ کـــړی
دا کعبـــه پـــه خپلـــه مینـــه
یـــو ځـــل و مینځـــه خالقـــه ج
کـــړه ســـپېڅلی یـــې کـــه حـــوره
دا زاری، کـــړم درتـــه ســـپینه
لویـــه خدایـــه ج لـــوی څـــښتنه ج
زمـــا ژونـــد ټـــولې ســـجدې کـــړه
«***فـــدایي***» تـــل درتـــه ژاړي
تـــه قبـــولې یـــې تـــوبې کـــړه

۞ ۞ ۞

محمد داؤد "فیصل"

نعت شریف

ګرېوان دي نیسمه دلداره یا عربي پاکه نبي (ص)
د مدینې نبي (ص) سرداره یا عربي پاکه نبي (ص)

طٰهٰ، یٰسین کي صفت، کړی دی رب العزت
ته یې معشوق د کردګاره یا عربي پاکه نبي (ص)

خالق پیدا کړه دنیا، له برکت څخه ستا
شان او شوکت لرې رویداره یا عربي پاکه نبي (ص)

یې اولین مصطفٰی، رسالت ختم پر تا
ټولو نبیانو کي سالاره یا عربي پاکه نبي (ص)

غواړمه ستا شفاعت، «***فیصل***» په ورځ د قیامت
فریاد کوم یم ګنهکاره یا عربي پاکه نبي (ص)

۞ ۞ ۞

محمد شفیق "حقپال"

نعت شریف

پیغمبـــر آخـــر زمـــان دی محمـــد ﷺ
ســتایل شـوی پـه قـرآن دی محمـد ﷺ
هـم محبـوب د پـاک سـبحان دی محمـد ﷺ
اولوالعزمـــه عالیـــشان دی محمـــد ﷺ
پـــه نبیـــانو کـــي سُـــلطان دی محمـــد ﷺ

رب پیـــدا کـــړه دا دُنیـــا د ده پـــه مـــخ
لمـــر تـــه ورکړلـــه رڼـــا د ده پـــه مـــخ
شـــفاعت بـــه شـــي عُقبـــا د ده پـــه مـــخ
امـــت ومونـــده لوړتیـــا د ده پـــه مـــخ
پـــه امـــت بانـــدي ډیـــر ګـــران دی محمـــد ﷺ

دغــه نــور چــي پــه عــرب كــي شــو پيــدا
دومــره خــور شــو چــې رڼــا يــې كــړه دُنيــا
د حــق ديــن يــې كــړ جــاري پــه ښــه وينــا
محمـــــد ﷺ و آخـــــريـــــن الانبيـــــا
ځكــه لمــر نــه ډيــر روښــان دى محمــد ﷺ

صـــــلى الله بـــه تـــل مـــدام وايمـــه زه
ډيـــر صـــفت پـــه هـــر كـــلام وايمـــه زه
محمـــــد ﷺ پـــــه احتـــــرام وايمـــــه زه
بـــــې شـــــماره درود ســـــلام وايمـــــه زه
ډيـــر زمـــا د زړه ارمـــان دى محمـــد ﷺ

مبـــــارك دا ســــتا مولـــــود وايمـــــه زه
هـــــر ذره كـــــي د وجـــــود وايمـــــه زه
تـــــل ثنـــــا دي پـــــر معبـــــود وايمـــــه زه
تــــرې قربـــان مـــي هـــست و بـــود وايمـــه زه
دا ســـردار د دوو جهـــان دى محمـــد ﷺ

۞ ۞ ۞

محمد عزیز "تحریک"

نعت شريف

پاک رسول يو اولوالعزمه پيغمبر دی
د اسلام د پتنګانو لوی رهبر دی

تر معراج پوري جبريل ورسره مل و
په نبيانو کي سرلوړی، مُعتبر دی

آخري شو په تاريخ د نبوت کي
په ډګر کي د حشر بيا سرلښکر دی

شو مبعوث په رسالت د منزلت ستر
د نړی په انسانانو کي بهتر دی

د اسلام په ژوندنامه کي مي لوستلي
محمد ﷺ، مصطفیٰ، احمد، سرور دی

ظـاهري معنـا يـې زده د هـر عـالِم ده
د قـرآن پـه بـاطني معنـا خبـر دی

د لهـب او ابو جهـل مخـالف و
د انـصارو، مهـاجرو، دوسـت، دلبـر دی

مؤمنـانو تـه هـر ځـای د سترګو تـور دی
چي يې نه مني جاهل، ړونـد، مکدر دی

هاشـمي دی، قريـشي، د عبـد الله زوی
زېږولـی امينـې، خيرالبـشر دی

کوچنيـوالي کـي کـشيش وپېژنـدلی
وربـځ پر سر يې تله، مانع يې د سفر دی

شـفاعت بـه د اُمـت کـړي کتـاب وايـي
د «**تحريک**» پـه انـد د هر مُسلمان سپر دی

۞ ۞ ۞

محمد عزیز "تحریک"

نعت شریف

پیغمبــر د پــاک مــولا دی محمــد ﷺ
وروســـتنی د انبیـــا دی محمـــد ﷺ

مُتفــق پــر نبــوت یــې عالمیــان دي
پــه تثبیــت رســول الله دی محمــد ﷺ

د الله پــه کتــابو کــي دی نــوم لــوړی
د احمــد پــه نــوم پیــشوا دی محمــد ﷺ

رونړ څــراغ دی پــه تــاریخ د بــشریت کــي
لمــر ځلانــده د معنــا دی محمــد ﷺ

اقتـــدا ورپـــسې کـــړې صـــحابه وو
تــور او ســپین تــه مُقتــدا دی محمــد ﷺ

د عربـــو، د عجمـــو غـــم خـــوږونکی
شـــافعي د هـــر هـــر چـــا دی محمـــد ﷺ

ســـمه و غـــريـــې شـــاهدان د عبـــادت دي
ذاکـــر، غـــار کـــي د حـــرا دی محمـــد ﷺ

هـــر حـــديث يـــې د آيـــت تعبيـــر، تفـــسير دی
عـــالمونو تـــه بو ميـــا دی محمـــد ﷺ

کلمـــه د محمـــد ﷺ جـــاري ده خولـــو کـــي
پـــه نـــړۍ کـــي مـــصطفیٰ دی محمـــد ﷺ

جبرائيـــــل ورتـــــه راوړي آيتونـــــه
قريـــــشي نورالهـــــدا دی محمـــــد ﷺ

زه «**تحريـــک**» يـــې اُمتـــي يمـــه تـــرپايـــه
مـــدافع مـــي د عقبٰـــی دی محمـــد ﷺ

۞ ۞ ۞

محمد عزیز "تحریک"

نعت شریف

صادق، پاک انسان د اسلام پیغمبر ﷺ
ذکي، پوه دا شان د اسلام پیغمبر ﷺ

لا رښود، مُبتکر، مُدبر، مُهاجر
هوډمن پر جهان د اسلام پیغمبر ﷺ

باطل یې ګڼل لات، منات د کعبې
محبوب د سُبحان د اسلام پیغمبر ﷺ

حق بین او حقپال بریالی شو پر جهل
زړه سواند، مهربان د اسلام پیغمبر ﷺ

خېرخوا، معتدل، و مُشفق په نصرت
موزون پر مېزان د اسلام پیغمبر ﷺ

وینـا یـې سـره زر، سـوچ، عمـل یـې بهتـر
پـاک نفـس باوجدان د اسلام پیغمبـر ﷺ

صـورت او سـیرت یـې ممتـازو لـه پیـل
تابـان پـر آسـمان د اسـلام پیغمبـر ﷺ

شـافع د امـت د محـشر پـر ډګـر
سـردار، قهرمـان د اسـلام پیغمبـر ﷺ

خدای ﷻ مې خبر د زړه راز نه «*تحریکه!*»
لـه ځـان راتـه ګـران د اسـلام پیغمبـر ﷺ

۞ ۞ ۞

محمدعیسیٰ "غریب"

حمد شریف

بادشاهي پر کل جهان لري زما رب ﷻ
پر دُنیا و عُقبا توان لري زما رب ﷻ

دی لائق د همه وارو صفتونو
ډېر اوچت او ډېر لوړ شان لري زما رب ﷻ

پیدا کړي یې جمله ټول کائنات دي
په قبضه کې یې هر آن لري زما رب ﷻ

نسته بل عالمُ الغیب بې له خدایه
پر هر څه باندي احسان لري زما رب ﷻ

حاجت نه لري و چا ته نه محتاج دی
داسي تخت قائم مکان لري زما رب ﷻ

نه د چا نه دی پیدا نه څوک له ده سه
واحد ذات دی تنها ځان لري زما رب ﷻ

نه یې ځای چا ته معلوم نه چا لیدلی
تل پر موږ نظر عیان لري زما رب ﷻ

خود لویي او تکبر ورسره ښایي
خو تل عمر جاوېدان لري زما رب ﷻ

هم یې ځمکه هم آسمان واړه تابع دي
د محمد ﷺ په شان جانان لري زما رب ﷻ

د هر حکم یې تابع جوړ سه «**غریبه!**»
یوه ورځ لکه مېزان لري زما رب ﷻ

۞ ۞ ۞

محمدعیسیٰ "غریب"

نعت شریف

تــاریکو لــره رڼــا یــې محمــده! ﷺ
تــورو شــپو لــره سـبا یـې محمــده! ﷺ

سـتا را تلـل خـو ضـروري وه بـې لـه شـکه
د خوږمنــو زړو دوا یــې محمــده! ﷺ

خــورا ګرانــه زنــدګي وه دلتــه هلتــه
افتخــار د کــل دنیــا یـې محمــده! ﷺ

د ظلمــت د تیــارې جــال وو غوړیــدلی
د خلاصـون زیـری ریـښتیا یـې محمـده! ﷺ

بــرملا خلــک دښــمنان وو یــو لــه بلــه
انــسانیت لــره پیــدا یــې محمــده! ﷺ

په ژونــد لــونې ښــخولې دې ناســيالو
د پــوهۍ ســره همــراه يــې محمــده! ﷺ

چې ته راغلې سپين ميدان سو او رڼا سوه
پــه دارينــو کــې اعلــی يــې محمــده! ﷺ

نــه دی يــو مــين پــر تــا «**غريب**» جانانــه!
خــوښ زمــا او د هــر چــا يــې محمــده! ﷺ

۞ ۞ ۞

محمدعیسیٰ "غریب"

مناجات

خدایه رسوا او شرمنده مي نه کې
ستا په غضب باندي اخته مي نه کې

چي د رحمته څخه دي لري نه سم
په ژوند محتاجه او مانده مي نه کې

د تکبر او له غرور مي ساتې
مشرک کافر یوه شېبه مي نه کې

چي په نېستي او هستي نه وي شاکر
په داسي خلکو کي شمېره مي نه کې

ستا له غصې او قهره ډېر وېرېږم
چي ګنهکار مجرم بنده مي نه کې

پــه دیــن دنیــا مــي ښائــسته کــړې ربــه ج
ســتا لــه محبــت څخــه ګوښــه مــي نــه کــړې

تــه پــه دارینــو مــي کامیــاب کــړې خدایــه ج
قبــر کـــي تـــوره تاریکـــه مـــي نـــه کـــړې

یــم پــه امیــد «غریــب» پردیــسه یــم ډیــر
د یــار بــې دیــده د مــرګ شــپه مــي نــه کــړې

۞ ۞ ۞

محمداسماعيل "شريعت يار"

نعت شريف

ســوی یــم پــه مینــه کــي پــه زړه نــا کراره
یــو دیــدن دي غوا ړمــه د ښــکلو ســرداره

خـــدای یـــو زړه ماتـــه راکـــړی ګـــوره
درمـــي کـــی تاتـــه پـــه ســـر نـــسکوره
وم نـــــــا خبره د عـــــــشق لـــــــه زوره
اوس یـم د منـصور پـه شـان لـوړ پرسـر د داره

کـــار او کـــردار مـــي د لېونـــو ســـو
ذکـــر او فکـــر ســـتا پـــه یـــادو ســـو
لکـــه مجنـــون ژونـــد پـــر بیبـــانو ســـو
غوا ړمـــه دا ســـتا رضـــا ځـــم پـــر دغـــه لاره

بښــــکلا زینــــت دی پـــــر تــــا تمامــــه
ځکــــه عاشـــق ســـوم پـــر تـــا ګلفامــــه
ســـتا پـــه بېلتـــون کـــي ســـومه سرســـامه
تـــه رحمـــت بللـــی یـــې پـــاک پروردګـــاره

کـــــه مزمـــــل دی کـــــه مـــــدثر دی
ســتا پــه هــر نــوم کــي نغــښتی تــاثیر دی
پــــه مدینــــه کــــي زمــــا زړه اســــیر دی
تــل ســتا پــر وجــود بانــدي یــم شــکرګذاره

ســـترګي مـــي ســـرې دي ژاړم خمـــاریـــم
ســـتا ملاقـــات تـــه پـــه انتظـــاریـــم
ملنـــګ د دردي «**شـــــریعت یـــار**» یـــم
یـــو وار مـــي دروغـــواړه یـــا خیرالابراره

۞ ۞ ۞

محمدالدين "همدرد"

نعت شريف

وې تـــاريکيـــو تـــه رڼـــا رســـوله!
زمـــونږ محمـــد رســـول الله رســـوله!

دا ستا پـه روی مخلـوق جهـان پيـدا شـو
زمـــونږ د ديـــن او د دُنيـــا رســـوله!

دا ستا صـفت پـه پـاک قـرآن کـې شـوی
د کائينـــــاتو رهنمـــــا رســـــوله!

تـــه لـــوی ښـــوونکی د نـــړۍ لپـــاره
وې پـــه قريـــشو کـــې رڼـــا رســـوله!

ستا شفاعت دې خدای ج نصيب کړي زمونږ
تـــه هـــر مـــؤمن تـــه يـــې شـــفا رسـوله!

د ګنـــاهونو ګنهکـــاره «همـــــدرد»
وايـــې ســـلام او درود پرتـــا رســـوله!

۞ ۞ ۞

محمدالله "کمال"

د دیدن آرمان

ډېـر را تـه خـوږ دی د دلبـر د لیـدو تمـه لـرم
د هغـه ښـکلي د زړه سـر د لیـدو تمـه لـرم

هـره خبـره یـې د شـاتو لـه خـوږو خـوږه ده
د محبـت د پیغمبـر د لیـدو تمـه لـرم

داسي انسان چي انسانیت یې دار مدار ګڼلو
د هغـه سـتر خیـر البـشر د لیـدو تمـه لـرم

چي ټـول جهـان تـه یـې د مهر ورانګـي و وېشلې
د صـداقت نـوراني لمـر د لیـدو تمـه لـرم

خدایه! یو ځل یې د دیدن خواږه په خوب کي را کړه
د عـشق د داسـي سـتر رهبـر د لیـدو تمـه لـرم

۞ ۞ ۞

محمدالله ”کمال“

سپېڅلی پېغمبر

د محمد صلی الله علیه وسلم د مبارک مېلاد په مناسبت

هغه وخت چې په تور تم کې دا نړۍ وه
مــــروره تـــرې د امـــــن ښــــا پېرۍ وه
زېـری وشـو چې څـراغ بـه شـي روښـانه
هغه وخت چې هـري خوا تـه ترورږمـۍ وه

پـه نفـرت هغـه ګـړی کفـن شـو څیـري
چـې روښـان د محبـت مینـي څـراغ شـو
چې انـسان تـه تـول تیـاره جهـان رڼـا شـو
چې جهـان د انـسانیت یـو ښـکلی بـاغ شـو

د مـــانیو پاچاهـــان يـــې ســـلامي کـــړل
د فقيـــــر و ملنګـــــانو پـــــه لـــــښکرو
او بنـده يـې د بنـده لـه قيـده خـلاص کـړ
د يـــــزدان پـــــه ازلـــــي نرمـــــو خبـــــرو

چـې حـبش غـلام سـردار د قبيلـې شـو
او د ظلـم د سـردار غـرور يـې مـات کـړ
چـې د عـدل د نظـام تـاداو يـې کېـښود
د سرکـښو د سـالار غـرور يـې مـات کـړ

چـې کـالبوت تـه يـې د روح بخـری ورکـړ
او ژونـدون يـې پـه مرګونـو بريـالی کـړ
چـې د زغـم د بنيـاد تيـږه يـې پـر ځـای کـړه
او انـــسان يـــې پـــه غمونـــو بريـــالی کـــړ

چـې د شـاه او د ګـدا تـر مـنځ واټـن يـې
بـس د سـر د يـوه وېښته هـومره نـری کـړ
چـې غـلام تـه يـې اختيـار د زړګـي ورکـړ
او پـه تـوره کـي يـې تېـز لکـه زمـری کـړ

دا هر څه چې وو پېرزو د لوی خالق وه
چې سپېڅلی پېغمبر نړۍ ته راغی
چې تیاره زړونه په نور کاندي روښانه
محمد ﷺ خیرُ البشر نړۍ ته راغی

۞ ۞ ۞

محمد اياز "ملنګيار"

نعت شريف

آينــه مخيــه ګــل اندا مــه د رحمــت عــالي مقا مــه
د نبيــانو پــېش امامــه دا زمــوږ عرضــونه واخلــه

د حکــيم ناصــر حبيبــه(ص) د زخمــي امــت طبيبــه
پــه نظــر د محبــت دي حــال تــه ګــوره د امــت دي
موږه خلاص کړه له دې دامه د رحمت عالي مقامه

د ملحــد لــه ظلــم و زوره مــوږ وتلــي يــو لــه کــوره
پــه دښــتو خــواره واره يــو د فــراق پــه اور پاخــه يــو
څــه بــه وايــم لــه ناکامــه د رحمــت عــالي مقامــه

د ابليس دښمن له توره خلاصون نشته بې له پوره
ته مو خلاص له مصيبت کړه د ګناه مو شفاعت کړه
د عمــل لــه انتقامــه د رحمــت عــالي مقامــه

بې مثاله بې نظيره اې نظيره اې بشيره
د تورتم د وخت مثاله د عالم رحمت حاله
د الله د مينې قامه د نبيانو پيش امامه

د ښتن مصطفىٰ نوره غمجن زړونو ته سروره
ته غمخور د ټول امت يې پوه معلم د هدايت يې
له شروع نه تر انجامه د رحمت عالي مقامه

د عالي حُسن نعمته اميدوار ستا له رحمته
د الفت مينې اثر را، پيالې ډکې د کوثر را
«*ملنګيار*» ته ستا له جامه د رحمت عالي مقامه

۞ ۞ ۞

محمدتميم "عزيزي"

د خدای ﷻ قدرت

يــوه ورځ مــي پــه ځيــر وکتــل آســمان تــه
توجـه مـي شـوه د خپـل رب ج ولـوی تـوان تـه

چي آسمان يې دی په ستورو ښايسته کړی
پـوره حُـسن يـې سـپوږمۍ تـه هـم ورکـړی

بيـا يـې سـتوري او سـپوږمۍ دي ځلـولي
په ډېر لـوی شـان او شـوکت يې ترتيب کړي

ټولـــه شـــپه پـــه ځلېـــدو وي تـــر ســـهاره
زېبـا کـــړي يـــې وي مځکـــه، اســـمان واړه

بيـا سـهار مـي توجـه شـوه د لمـر څـرک تـه
چـي راپورتـه شـو مـشرق نـه و مغـرب تـه

تــوره شــپه پــه ســپيني ورځــي شــول بدلــه
تـــاريکي پـــه روښـــنايي شـــوله بدلـــه

تـــر غـــرو بـــه پـــوري دغـــه روښـــنايي وه
وروســته بيــا شــوه ســپينه ورځ پــه شــپه بدلــه

«**عزيزي**» پـه سـوچ کـي ډوب شـو و دې شـان تـه
چـــي کتـــل يـــې تـــر ســـهاره و اســـمان تـــه

چـي يـې وينـو دغـه ټـول د خـداي قـدرت دی
که يې لمر دی که سپوږمۍ ډېر لوی نعمت دی

۞ ۞ ۞

محمدحسن "حقيار"

حمد شریف

انځور د فن یې سترګو کې زما زړه ویستلی دی
دا خدای نه دی نو وایه خدای یې څومره ښکلی دی

په تمه د ثواب یې ښکلوم ورېښمیني زلفې
غلاف د کعبې هم ورېوري چا مښلی دی

بانه مې مقتدیان د ښکلي مخ محراب ته ټیټ شول
دې نور کې یې جانانه ستا تصویر لیدلی دی

خپل بوی او حُسن تا کړلو بلا لښتي د ګل ته
سلام ته د ازغي کله بورا راغلی دی؟

لیدو سره مې ستا د سترګو "کسي" کوه طور شول
ګوره بختوره! تا یې خال کتلی دی

ستا ستر ګو کړې جانانه زما سترګي وړې سترګي
احساس يې د مړښت راته پخوا وژلی دی

له دومره معرفت نه دي توبه چي زغم يې نه وي
استاد د فرښتو دي په لويي رټلی دی

احساس مي د سجدو شو طغياني د تندي بحره!
بېړۍ ته د تقدير دي کوم ساحل ليدلی دی؟

تنها زه غلام نه يم د غاټول د ښکلي داغ
اشنا مي خپل ښايست خپله په زړه داغلی دی

دا څومره تعجب چي يار کړي مينه زه غرور!!
له ځانه بېل اشنا وايه چې چا زغملی دی

له عالم ناسوت نه د لاهوت مقام ته وخوت
ستا عرش شو ورته فرش يار مي ترې پورته تللی دی

توحيد يې زمزمه د هر يو تال د موسيقۍ
ښکاري! د زړه مارغه دي د «***حقيار***» ويشتلی دی

۞ ۞ ۞

محمدحسن ''حقيار''

نعت شريف

په رښتيا د حق ډېوه يې محمده! ﷺ
د عاشق د زړه تسله يې محمده! ﷺ

ستا راتلو سره د حق رڼا خپره شوه
تياره ورکه شوه جلوه يې محمده! ﷺ

شو د ظلم تغر ټول له دې دنيا نه
د مظلوم د زړه ناره يې محمده! ﷺ

انسانيت ته د خلاصون سوغات تا راوړ
نمونه، مثال قدوه يې محمده! ﷺ

ستا له ياده ناروغان صحت ومومي
د سحر نسيم وږمه يې محمده! ﷺ

ته قسیم، نسیم، جسیم، يې هم وسیم يې
هم ښکلا هم تجله يې محمده! ﷺ

هم اول يې هم آخر يې پيدا شوی
د آغاز، انجام نقطه يې محمده! ﷺ

که موسیٰ (ع) پر کوه طور د خدای ﷻ کلیم وو
ته پر عرش د خدای مېلمه يې محمده! ﷺ

اُمیدوار ستا شفاعت ته زه «***حقیار***» یم
زه عاصي ته مي تکیه يې محمده! ﷺ

۞ ۞ ۞

محمدکريم"امين"

حمد مبارک

هغه ستا دي د غه ستا دي ټول دي خپل دي
دا هم ستا دي زما روح دی که غزل دي

دا د هغې ازل وېش او تسلسل دی
چې هر څه دي آن چې تلل دي که راتلل دي

ته هغه يې هم جنت دوږخ پر ځای دي
ټول پر ځای دي يو زموږ زړونه بدل دي

ژوند د ځان پېژندګلوي د محبت دی
بندګي د معرفت ته رسېدل دي

ته خالق يې تور انجام د فرهاد سپين کړې
لايزال يې اټکلونه دي ازل دي

۞ ۞ ۞

محمدنایب"احمدي"

نعت شریف

د ښو اخلاقو یو جهان وو هاشمي جانان مې
څه رحمدله مهربان وو هاشمي جانان مې

و انتها ته رسولی یې د حلم ژوندون
د صبر ستوری پر اسمان وو هاشمي جانان مې

د جنګ په حال کې لاکوله و دښمن ته دعا
عجب بنده د رب منان وو هاشمي جانان مې

ؤ رحمةاللعالمین او لوی رهبر د نړۍ
پر ذوالجلال باندي ډېر ګران وو هاشمي جانان مې

وو عبادت یې طبیعت او له الله ج بېړیدی
د دین خدمت کي به ستومان وو هاشمي جانان مې

خدای ج یې قرآن کي خصلتونه بهترین بللي
د «**احمدي**» د زړه درمان وو هاشمي جانان مې

۞ ۞ ۞

محمدنبي "اُمید"

نعت شریف

ترنامه دي صدقه سم محمد ! ﷺ يې زمو رهبر
د الله عزوجـــــل يـــــې نــــــازولی پیغمبــــــر

د اُمت په غم غمجن وې غرونه هم دي شاهدان
ډېري سترې دي ګاللي وې غم خورد هر بشر

چې فرقان پر تا نازل سو منوره سوه دُنیا
تغرتول د جهالت سو، سوه رُڼا پر لرا و بر

و منزل ته به رسېږو که مو پل وو ستا پر پل
نورو لارو کي ښکاره سته ښويېده او لوی خطر

منکران دي بدبختان، بادوي دي پر سر خاوري
بې له شکه پيروان ستا په اِخلاص دي مظفر

ستا د مینې مینان د غلیم تر تېغو خېږي
یا په خوښه ستا په عشق کې لوبې کاندي په خپل سر

ږو مبی اصل دي تبلیغ و او دعوت ورسره مل
لا هنوز چې سرکښان وه بیا دي کړه زېر او زبر

که وجود دي رحلت کړی و خوندو ته د بقا
د سلام ګل بڼ په تا دی لا ترا وسه معطر

دا مي عهد او پیمان دی ولاړ به نه سم پر بل لور
«اُمید» ستا په اطاعت کې یمه ستا د دین عسکر

۞ ۞ ۞

محمدنعیم ”افغان“

رڼا د محمد ﷺ

چې په لمر او په سپوږمۍ کې ښکلا ستا ده
محمده! ﷺ ټول جهان کې رڼا ستا ده

د میلاد په شپه انوار پر مکه اوري
په رنګین رنګین ماښام کې ځلا ستا ده

د کِسرا ماڼۍ له شرمه راچپه سوه
لګیدلې پرې د حُسن برېښنا ستا ده

تاج او تخت د شفاعت دی ستا په برخه
د کوثر رڼه چینه هم پیشوا ستا ده

دا حضرت عمر ؓ به ولې فاروق نه وي
منل سوې یې په حق کې دُعا ستا ده

د «***افغان***» د زړه ځیښبه یې ور صفا کړه
«خواخوږي د دین مطلب دی» وینا ستا ده

۞ ۞ ۞

ملاعبدالصمد ”بېوس“

غزل ليکم

ستا د کرم په تمنا يم چې غزل ليکمه
مشغول په حمد او په ثنا يم چې غزل ليکمه

ته يې غني او مستغني استغنا تاله ښايي
بې تاله بل په استغنا يم چې غزل ليکمه

د سمې لارې خواست کوم له چېې ما ورغوره
لګيا په سوال د اِهدِنا يم چې غزل ليکمه

د اوښکو سېل پر مخ رامات سې ستا له وېرې څخه
د اوښکو ډنډ کې په شِنا يم چې غزل ليکمه

د زړه ټوټو نه په کښو غوړونو اورم مُدام
د زلزلو سره اشنا يم چې غزل ليکمه

د عشق د سوز ګداز غالبه سي پر روح او پر زړه
په خپل موجود، وجود فنا يم چي غزل ليکمه

د حقيقت مېلان ګڼمه سرمايه د حيات
بينا په حق، نور نابينا يم چي غزل ليکمه

په زړه کي څرېکي، جوړي ورښکي کړي په ټول بدن کي
ګواکي تنا يم يا برېښنا يم چي غزل ليکمه

دومره کي ډوبسم چي احساس مي بې احساس کړي احساس
لکه پابند د پنج بنا يم چي غزل ليکمه

نې د تکوين، نې د تدوين، اِدِعا کاندم کله
نه په دې کار سره دانا يم چي غزل ليکمه

۞ ۞ ۞

مولوي احمدشاه "حقوقي"

حمد مبارک

شـــنه ونـــه او کـــه غـــر دی
کـــه اســـمان، شـــمس او قمـــر دی

ټـــول تـــسبيح د ســـبحان وايـــي
کـــه عـــرض او کـــه جـــوهر دی

ثنـــا خـــوان د خپـــل خـــالق دی
کـــه ســـاکښ د بحـــر او بـــر دی

د ثنـــا پـــه برکـــت يـــې
ټـــول جهـــان ښـــه منـــور دی

پـــه رنګونـــو ويـــاړل نـــه شـــته
تقـــوی د پـــر ښايـــسته زيـــور دی

د نــــسب تـــوپير هـــيڅ نــه کـــا
مـــؤمن هـــريـــو بـــاخبر دی

زه خوشـــحاله «**حقـــوقي**» يـــم
تـــوراو ســپين يـــو برابـــر دی

۞ ۞ ۞

مولوي احمدشاه "حقوقي"

د ډنمارک د پیښي په اړوند
حبیب ﷺ ته تسلیت

حبیبه(ص)! شـان سـتا لـه هـر چانـه لـوړ دی
پـه دې دنیـا لـه هـر پادشـاه نـه لـوړ دی

تـه خـو پـه خـو ب بانـدې ویـده یـې هلتـه
د قــدم نقــش دې لــه دنیــا نــه لــوړ دی

قــول دې لمــر او د ســپوږمۍ پــه مثــال
ســتا هــر عمــل مقتــضٰی نــه لــوړ دی

پمــن ډنمــارک کــه رســموي عکــسونه
عــالي مقــام ســتا لــه قــضا نــه لــوړ دی

ستورو په څېر ښکلي ملګري لري
حضرت بلال رضي دې له کسرٰی نه لوړ دی

د بشریت د مینې ستر لاربنود یې
رسوله ﷺ ستا بخت ابتداء نه لوړ دی

ما «**حقوقي**» د پښو خاورې شمېر کړه
شفاعت ستا له هر پیشوا نه لوړ دی

۞ ۞ ۞

مولوي احمدشاه "حقوقي"

نعت شريف

هغـــه طاهـــا او هـــم ياســـين دى
هغـــــــه رحمـــــــــةاللعالمين دى

تحفـــه د رب ﷻ چـــې مـــصطفىٰ دى
د دې امـــــــــــــــت د درد دوا دى

هغـــــه امـــــام المرســـــلين دى
هغـــه طاهـــا او هـــم ياســـين دى

بنـــكلى محبـــوب چـــې عربـــي دى
هـــم قريـــــشي او هاشـــــمي دى

زمـــا زړګـــى چـــې پـــرې مـــين دى
هغـــه طاهـــا او هـــم ياســـين دى

د هـــــريتـــــيم لپـــــاره پـــــلارؤ
هـــــم د مـــــسکين د زړه قـــــرارؤ

چـــــې اولـــــين او آخـــــرين دی
هغـــــه طاهـــــا او هـــــم ياســـــين دی

زمـــونږ رســـول ﷺ خـــو مـــصطفیٰ دی
رب ذو الجـــــلال تـــــه مجتبٰـــــی دی

حـــــضرت شـــــفيع المـــــذنبين دی
هغـــــه طاهـــــا او هـــــم ياســـــين دی

اســـــمان او ځمکـــــه کـــــې يـــــاد يږي
پـــــه محمـــــد ﷺ بانـــــدې نـــــو ميږي

خـــوږ «**حقـــوقي**» تـــه لـــه ګبـــين دی
هغـــــه طٰـــــهٰ او هـــــم ياســـــين دی

۞ ۞ ۞

مولوي خالص "نبي خېل"

نعت شریف

ورځمـــه مـــصطفٰی خیرالبـــشر مـــدني تـــه
لاس اچـــوم لمـــن د پیغمبـــر مـــدني تـــه

ورځمـه پـه زارو، زارو بـه هلتـه کړمـه نـارې
چې ای د خدای رسوله! شولې ورانې زموږ چارې
د خدای پـه در کـې وکـوه سوالونه پـه څـو وارې
چې سم کړي مونږه بیا د پاک اسلام پـه سمه لارې

راتـاو کـړې قـافلې زمـوږ رهبـر مـدني تـه
لاس اچـــوم لمـــن د پیغمبـــر مـــدني تـــه

ورځمـــه نـــه تـــم کیـــږم، وســـیله نـــه لـــرم بلـــه
روضې د محمد ﷺ کې به ناري وهم، چې هله
نـــښتي نـــن ســـبا مـــسلمانان دي یـــو تـــر بلـــه
خدمت کوي کافر تـه، خپـل وطـن کې لاپخپلـه

لښکرې زموږ اړې دي افسر مدني ته
لاس اچوم لمن د پيغمبر مدني ته

ورځمه چې تنګ شوی يم، زړګی خو مې نور چوي
چې ګورم مسلمان ته د کافرو ميندې روي
په دې فاني دنيا کې ترې جوړ شوي دي تور سوي
کافرو نه دوی مخکې د دوزخ په لمبو سوي

ورځمه ناوختيږي، وړم خبر مدني ته
لاس اچوم لمن د پيغمبر مدني ته

ورځمه خو که پرې مې يږدي نږدې خپلې روضې ته
لاسونه به کړم وړاندې، د روضې ښکلې پنجرې ته
باران د اوښکو سربه «**نبي خېل**» کاندي سينې ته
وسله مې پکار نه شوه ځکه راغلم وسيلې ته

سوغات کې مې راوړی، ځکه سر مدني ته
لاس اچوم لمن د پيغمبر مدني ته

۞ ۞ ۞

مولوي خالص "نبي خېل"

نعت شريف

پــه درکــې دې منلــي مخلــصان دې نــازولي
پوهېږمــه ای ربــه ج چــې دوســتان دې نــازولي

یــو لــک څلرویــشت زره زیــات وکــم پیغمبــران
اسـمان د نبـوت کې ځلانـد سـتوري دي یکـسان
پــه دوی کــې اولــوا العزم رســولان دې نــازولي
درځار شمه ای خدایه! چې دوستان دې نازولي

موسٰــی (ع) دې نــازولی پــه امــسا، یــد بیــضا
د ګـور مـړي ژونـدي کـړې، دعیسٰی (ع) پـه دم دعـا
بللــي لامکــان تــه مهمانــان دې نــازولي
پوهېږمـه ای ربـه ج، چـې دوسـتان دې نـازولي

چې زر کاله څوک بت ته په سجده وي پرېوتلي
که یو ځلې توبه کړي ستا په درکې شي بناغلي
قـدیم رحیمـه خدایـه! بنـدګان دې نـازولي
خاونده مهربـان یـې چـې دوسـتان دې نـازولي

جنت حورې غلمان دې کړل، نصیب د شهیدانو
بـري او سـر لـوړي دې کـړل پـه برخـه د غازیـانو
د دیـن پـه شـمع سـوځي پتنګـان دې نـازولي
یـاران دې نـازولي او دوسـتان دې نـازولي

هر څو دې «***نبي خېل یونس خالص***» دی ګنهکار
توبـه مـې ده خاونده یمـه تاتـه توبـه ګـار
نـازېږي حافظـان د خپـل قـرآن دې نـازولي
یـاران دې نـازولي او دوسـتان دې نـازولي

۞ ۞ ۞

مولوي خالص "نبي خېل"

نعت شریف

ستا حُسن ته دلبره یم حیران، ګوته په غاښ
یو زه خو حیران نه یم، ټول جهان ګوته په غاښ

چې تللې لامکان ته د نبیانو شوې امام
د هر اسمان ملکو وکړو تاته احترام
ملګری دې جبریل در ته ولاړ و لاس په نام
شیدو او د شرابو دې کړ نوش د پیو جام

شول ځکه کائنات، ځمکه آسمان ګوته په غاښ
دوزخ او جنت هم، جن و انسان ګوته په غاښ

منمه خدای ورکړې وې موسٰی (ع) ته معجزې
همسایې اژدها شوه، اژدها وې یې خوړې
فرعون او قارون سره وسلې وې، هم پیسې
دا لویه معجزه وه، ټول یې کړل ذرې، ذرې

قارون ځمکه کې ښکته شو روان ګوته په غاښ
فرعون د ایمان کاوه ارمان ګوته په غاښ

د ګور مړي ژوندي شول، د عیسیٰ(ع) په دم دُعا
یوسف علیه السلام د حُسن نه وه، انتها
ایوب(ع) غوندې صابر به، په دنیا نه شي پیدا
بې مثله سلیمان علیه السلام و، شهنشاه

خو دي ستا لوړ مقام ته، ټول نبیان ګوته په غاښ
ستا حُسن ته هک پک ماه تابان، ګوته په غاښ

«**خالص**» یم ګنهکار، خو توبه ګار یمه راغلی
شیطان، نفس و هوا یم، هرې خوا ته ځغلولی
که ستا په شفاعت، د خدای کرم مې شي ملګری
بدي به مې نېکي، عملنامه کې شي لیکلی

په ورځ کې د محشر به شي، شیطان ګوته په غاښ
لعنت به په ځان وايي، کافران ګوته په غاښ

۞ ۞ ۞

مولوي خالص "نبي خېل"

نعت شریف

ستايم کـه دې ستايم، کـه دې نـه ستايمه، ستايمه
ستايم چې دې ستايم، خو چې څنګه به دې ستايمه

سـتايمه خاونـده، تـه څـښتن ځ زه دې بنـده يمـه
سـتا پـه سـتايش کـې ببرتـه پـاتې شـرمنده يمـه

وايـم، کـه څـه وايـم نـو دا سـتا ثنـا بـه وايمـه
سـتا پـه سـتايش لويـه څـښتنه ځ ژونـدی پايمـه

تـه احـد صـمد يـې، لـم يلـد ولـم يولـد يـې تـه
تـه يـې لـم يـزل او لايـزال الـی الابـد يـې تـه

ستا په در کې پروت یم په سجده، لاس په دعا یمه
نه لرم اسره بله، بس تا ته په ژړا یمه

ته رحیم رحمان یې امید ونه شي بس تا وته
بې له تا نه خدایه هیله وکړمه بل چا وته؟

ډېر یم ګناهکار، خدایه تول ګناه ګناه یمه
بیا هم ستا بنده یم چې دې ستایم، خود ستا یمه

ډېر دې له عذابه خدایه زه یمه په ترهه کې
تا به څه لیکلي وي ازل کې، زما برخه کې

زیات مې امید ونه دي، چې هومره بې پروا یمه
ستا د مرحمت په هیله ژوند کوم هوسا یمه

تا چې راته راکړلو توفیق د بندګۍ خپلې
زه شوم هیله من الی الابد د زندګۍ ښکلې

هیڅ نه یم که څه هم، زه به هر څه ځان ته وایمه
ته که خلوص راکړې نو «***خالص***» به په رښتیا یمه

۞ ۞ ۞

میرویس "ملګری"

نعت شریف

چې په نوریې منور ټوله جهان دی
په نازېږو نازولی د سبحان دی

شفاعت به مو په ورځ د محشر وکړي
د امت غمخوره ډېر پر الله ګران دی

زه قربان یې تر روضه سمه سل ځله
ټول عالم یې و دیدن ته ور روان دی

که یې اسم مبارک څوک پر خوله راوړي
پر ویلی مو هر وخت درود او سلام دی

که ور وغواړي میرویس وخپل حضور ته
د «**ملګري**» پر زړه دغه یو ارمان دی

۞ ۞ ۞

میرویس "ملګری"

نعت شریف

تـه يـې سـردار د ټـول عـالـم زه دي ګـدا يـم
درود او ســـــلام در بانـــــدي وايـــــم
کـــه نـــصيب وکـــړه يـــاري
درځـــم پـــه عـــذرو زاري
پـر در بـه سـتا سـم سـوالي
کـه دي نظـر وسـو پـر مـا بيـا نـو باچـا يـم
درود او ســـــلام در بانـــــدي وايـــــم
د خپـــل امـــت شـــفاعت
وکـــړه پـــه ورځ د قيامـــت
چـي يـې نـصيب سـي جنـت
شـپه تـر سـهاره پـه دې فکـرو پـه سـودا يـم
درود او ســـــلام در بانـــــدي وايـــــم

ژاړو بــه ســتا پــر روضــه
تــه مــو امیــد یــې د زړه
نــازېږو ســتا پــه نامــه
چې هېر مې نه کړې زه غلام دې د درګاه یم
درود او ســـلام دربانــــدې وایـــــم

اې نــــازولې نبــــې!
میــرویس دی ســتا امتــې
بخــښنه کــوه یــم عاصــې
«ملګری» تـل فـدا ، فـدا تـر خپـل پیشوا یم
درود او ســـلام دربانــــدې وایـــــم

۞ ۞ ۞

مینه "انتظار"

نعت شریف

څو مره خوږ يې څو مره ګران يې محمد ﷺ نبي سروره
نــازولی د ســبحان يــې محمــد ﷺ نبــي ســروره

اولـين هـم آخـرين يـې ستا تـر نـوم دي صـدقه سـم
هم رسـول يـې هـم جانـان يې محمـد ﷺ نبـي سـروره

يـې لايـق د صـفتونو تـر تـا جـار مـي سر او مـال سـه
د خـوږ منـو زړو درمـان يـې محمـد ﷺ نبـي سـروره

پـه قـرآن کـي صـفتونه ستا ، بې شمېره الله ﷻ کړي
پـه نبيـانو کـي سـلطان يـې محمـد ﷺ نبـي سـروره

ستا پـه مـخ الله ﷻ پيـدا کـړه واړه مځکـه اسـمانونه
تـه پاچـا د ټـول جهـان يـې محمـد ﷺ نبـي سـروره

۞ ۞ ۞

نذیراحمد"سهار"

نعت شریف

يـو څـوک راغـی پـاس لـه خدایـه
د رڼــا وړي یـــې تـــوی کـــړل
د تیـــارو لاســـونه لنـــډ شـــول
او پـه ژونـد يـې خلـک پـوی کـړل

د اســـلام د رڼـــا حـــوض کـــي
تـور حبش هـم پـه رنـګ سپین شـول
د تـــوپیر کرښـــي شـــوې رنګـــي
درسـت راتـول پـه يـوه آئـین شـول

۞ ۞ ۞

نقيب الله "دلسوز، حقاني"

نعت شريف

قربـــان دي ســـم د مـــدينې جانانـــه
پرمـــا يـــې ګـــران د کلمـــې جانانـــه

ســـتا کلـــی کـــور راتـــه يـــاد يږي هـــر دم
د بېلتانـــه ســـختي شـــپې جانانـــه

ليـــل و نهـــار ســـتا د ديـــدار پـــه تمـــه
ارمـــان مـــې يـــې ارمـــان مـــې يـــې جانانـــه

در وبـــه لـــو يږم پـــه عقبـــا ګرېـــوان تـــه
زمـــا شـــفاعت بـــه هـــم کـــوې جانانـــه

«***حقـــاني***» خـــاوري ســـتا قـــدم تـــه يمـــه
څـــه ارمانونـــه نـــور لـــرې جانانـــه

۞ ۞ ۞

نقیب الله "دلسوز، حقاني"

حمد شریف

چې سرکښته کړي و رب ﷻ لره مهم دی
دا بادار مې هم کریم دی هم رحیم دی

دا خالق او هم رازق او هم لایق دی
هر مسلم ودې واحد لره تسلیم دی

که تکلیف دی که نصرت د ده رضا ده
عبادت یې پر مؤمن باندې لازِم دی

د هر دوست د هر قریب یې خادمان یو
پر موږ پوره او پر موږ باندې یې تعظیم دی

«***حقاني!***» څوک فقیري څوک ګدایي کړي
قبلوه یې د لوی رب ﷻ مو دا تقسیم دی

۞ ۞ ۞

نقیب الله "حقمل"

د جانان وطن

ما نه لري چې دی پروت، وطن د یار دی
مدینې پسې زړګی زما بیمار دی

هلته تل وي خوشبویي او رڼاګاني
همېشه وي پسرلی ګلې ګلزار دی

مُدام جوړ د بلبلانو پرې چغار وي
هر طرف ته دي ګلونه او بهار دی

تسلي د زخمي زړونو چې پرې کېږي
هغه شین ګنبد او ښکلې یې منار دی

د حبیب ﷺ ښکلې روضه مې نه هېرېږي
هم انځور مې په زړګي کې د مزار دی

پرې بایللی خپل زړګی نقیب «**حقمل**» دی
دیدن غواړي له وختونو انتظار دی

۞ ۞ ۞

نقیب الله "حقمل"

نعت شریف

پــــه مدینــــه کـــي مـــي جانـــان دی
ورځم به کله
پـــه زړه مـــي ښــکلی شـــان ارمـــان دی
ورځم به کله
ورځـــي حاجیـــان چـــي کـــال پـــه کالـــه
لـــه خدایـــه ﷻ غوارمـــه وصـــاله
لـــري ســـپین مـــخ، مـــاهِ تابـــان دی

وي مـــــدینې لارو کوڅـــــو کـــــي
نـــه بـــه خپـــه وي پـــه مـــزو کـــي
د رحمتونـــــو پـــــرې بـــــاران دی

ښـو مره ښایئـسته مـو پیغمبـرﷺ دی
مــخ یـــې ځلیـــږي لکـــه لمـــر دی
پـه انبیـاوو کـي بـالا او قـدردان دی

ســتا شــنې ګنبــدي، منــارې تــه
حبیبــه(ص)! ســتا ښــکلې روضــې تــه
د مــدینې ښــار پــه مــا ګــران دی

«***نقیــب حقمــل***» ډېــر ګناهکــاریــم
د ســـپارش دي اُمیـــدواریـــم
چـــې شـــفاعت کـــړي مهربـــان دی
ورځم به کله
پـه زړه مـي ښـکلی شـان ارمـان دی
ورځم به کله

۞ ۞ ۞

ننګیالی "بخرکی"

نعت شریف

مـــوږ پـــه تـــا بانـــدي نـــازېږو
ســـــتا پـــــر لاره روانېـــــږو
لاربښـــود تـــه يـــې د وګـــړو
تـــــــردي لاره قربـــــــانېږو
ســـتا پـــه نـــور دنيـــا روښـــانه
هـــم بـــه ســـتا پـــه نـــوم يـــادېږو

هـــم لاربښـــود يـــې و انـــسان تـــه
هـــم شـــفيع و مـــسلمان تـــه
محمـــد ﷺ خـــتم النبيـــين دی
اولـــــين او آخـــــريـــــن دی
هـــم پـــه ده بـــه مـــوږ نـــازېږو
هـــم پـــه ده بـــه ســـتا يل کېـــږو

نازولی د الله دی
بې له شکه مصطفیٰ دی
د الله پېرزو پر تا ده
دا تر لمر لا هم صفا ده
زموږ و تا ته عقیدت دی
د الله پر تا رحمت دی

موږ ته داسي همت را که
هم مو ته پر حق روان که
بنده ګان وي تل عاجزه
خو په زړه کي وي عزیزه
موږ به تل په تا اباد یو
پر دنیا او پر عقبا یو
که هر څو مره ګناه کار یو
خپل نبي(ص) ته وفادار یو
زه «***بخرکی ننګیالی***» یم
هم په ده به بریالی یم

۞ ۞ ۞

نوراجان "بهیر"

حمد شریف

خدایه ستا ویلي خبري څومره ښکلي
تري قربان شه د دنیا ټولي غزلي
شپه ښایسته، د چا د نور له برکته
ستوري مسک دي، ورته خاندي سپوږمۍ غلي
ځمکه فرش په پرخه پرخه رڼاګانو
ستا ښکلا پرې څاڅکي، څاڅکي وریدلي
د ګل د ګل په پاڼه پاڼه کي دي وینم
که بورا وای، ټولي پاڼي مي زېښلي
مابوسه د خدای ﷻ له تورو ده اخیستې
ځکه ما یې د کتاب پاڼي لوستلي
چي ستا شان پکي ستایلی وي، لوی ربه
«بهیر» هغه کلمې وایي سپېڅلي

۞ ۞ ۞

نوراجان "بهیر"

نعت شریف

ګـل يـې! بلـبلان د چمـن، سـتا د مـخ مـين دي
سـوي لـوي، تورلـوغړن، سـتا د مـخ مـين دي

خدای ﷻ ستاد وجود رنګونه، ټول پکي کرلي دي
دا پــه کاينــاتو مــين، ســتا د مــخ مــين دي

مينــي نــه منکــر هــم، سـتا د مينــي لېــوني دي
غــم دي وړي د زړه پــه لمــن، سـتا د مـخ مـين دي

۞ ۞ ۞

نوراجان "بهير"

خپل محبوب ته!

هره ورځ مې زر څېرې مخ ته تېرېږي
تورې، سپينې، غنمرنګې
هره ورځ مې سترګو سل ځوانۍ ليدلې
قد ميانه، ټيټې او دنګې
هره ورځ لس داسې ګل مخونه وي چې
شي مې سترګې څو شېبې پسې ملنګې
خو د خداى ﷻ په دې ښايسته ويړه دنيا کې
يو د خداى ﷻ په نور لړلى
ما لا هېڅ نه دى موندلى
بې له تا چې ته مې خوښ يې
ته مې هم نه يې ليدلى

۞ ۞ ۞

نوراحمد "فطرت"

د حضرت محمد ﷺ آخري خطبه

پـر غونـډۍ د عرفـات وروسـتۍ خطبـه وه
پیغمبـر ﷺ اُمـت تـه کـړی دا خطـاب دی
زه پـه تاسـو کـي دا دوه شـیان پرېږدمـه
زمـا لاره ده، د خـدای ﷻ لخـوا کتـاب دی

دیـن، دُنیـا دواړي پـه ده سـره سـمېږي
خونـدور دی سراسـر ډک لـه عبرتـه
بـې لـه ده بـه د خیـر لاره پیـدا نـه کـړئ
د کتـاب سـره بـه شـناخت سـاتئ اُمتـه

د کـوچ ورځـي مـي نـژدې شـوې زه پـوهېږم
لا موقـع ده روغ صـورت دی ګرځـندی یـم
دا وصـیت نـو بایـد ښـه پـه غـور واورئ
ګُمـان نـه کـوم چـي کـال تـه بـه ژونـدی یـم

پـه احـسان سـره راځـئ د دوی پـر لـوري
لاس بـه نـه اُوچتـوئ پـر هغـو بانـدي
نارينـه کـه حـق لـري پـر خپلـو ښځو
ښځي هـم لـري حقـوق پـر مـړو بانـدي

پـه هـر ځـای کـي بـه همداسي سـره اوسـی
لکـه نـن چـي دلتـه ناست یاست ګڼـه ګوڼـه
خامخـا بـه یـو تـر بـل سـره جـاریږئ
مؤمنـان پـه کلمـه یاست سـره وروڼـه

زه د خـدای ﷻ لـه قهـره تاسـي بېرومـه
درتـه وایـم دا یـو ډېـر زورور ذات دی
لازم دا پنځـه کارونـه شـول لـه نـن نـه
لمـونځ، روژه ده کلمـه، حـج او زکـات دی

د حرامـي نفقـې نـه لیـري ګرځـئ
پـه غلـط کاروبـار مـه وهـئ لاسـونه
زه پـه خپلـه نـن تـر هغـه ګټـه تیـر شـوم
چـي عبـاس پـه سـود ورکـړي وو مالونـه

بــې لــه دې چــې خاونــد كــړې اجــازه وي
خپــل ځانونــه بــه لــه داســي مالــه ګــورئ
پــه ناحقــه بــه هــيڅ نــه ورورړی لاســونه
دا حــرام دی دې پــر بــه ليــري ځنــي ښــورئ

د رب ﷻ لاره د رســـــول ﷺ طريقـــــه دا ده
د دې خلګــــــو آزادي بهتـــــره كـــــار دی
نــور نــو هــيڅ غــوره خبــره تــر دې نــشته
د مريـــانو ســـره ښـــه ســـلوک پكـــار دی

يــو انــسان د بــل انــسان پــه قــدر پــوه كــړه
پــه قــرآن كــي بيــان شــوې دا كيــسه ده
قدرمنـــه پـــه مثـــال ده وينـــه ســـتا ســـو
لكـــه نـــن ورځ عرفـــات يـــا دا مكـــه ده

نـــسل، ژبـــه، علاقـــه كتـــل ښـــه نـــه دي
عجـــم وګنـــئ ســـكه د عـــرب ورور هـــم
پـــه تقـــوٰی كـــي يـــو پـــر بـــل ســـبقت پكـــار دی
ســـور پـــر خـــړ بهتـــره نـــه دی ســـپين پـــر تـــور هـــم

ډېره ښه غوره خويه ده بايد وشي
معافي ده بهترينه طريقه بس
دا دی زه لومړی بخښم د خير لپاره
وينه هم بېخي د زوی د "ربيعه" بس

چې پر لار د پيغمبر ﷺ قائمه اوسي
دا وګړي بهترينه د جهان دي
هر سړی به يې رڼا له کوره ويني
صحابه رضي الله عنهم په مثال ستوري د اسمان دي

دا حاضر دي غير حاضرو ته حق يوسي
ضروري ده سره ولاړ سئ لري لري
نن چې څه درته بيان پر دا ميدان شو
مکلف يا ست رسوئ به دا خبري

سوي چيغي په اُمت شوې سره ګډې
په ژړا دي اصحابان رضي الله عنهم ځای د ارمان دی
نو يو سوال بيا پيغمبر ﷺ له خلکو وکړی
آيا ما در رسولی ټول قرآن دی؟

اصحابان رض په فکر ډوب دي سره ګوري
هر سړی متوجه په دغه باب شو
په وړو وړو کي ټولو پورته کړو لاسونه
په هو هو کي بدرګه د سوال جواب سو

۞ ۞ ۞

نورالباري "افغانمل"

نعت شريف

نـن کنايـه او رمـز تـرې باسـم سـپينه، سـپينه کـوم
د محمــد ﷺ ســره تــر کچــي زياتــه مينــه کــوم

محمد ﷺ نه ورکاوه ځای په خپل سپېڅلي زړه کي
زه هـم لـه کينـي څخـه ډېـره زياتـه کينـه کـوم

ستا د صورت او د سيرت سره رب ﷻ مينه لري
زه د سـيرت لــه مخــي مينــه دي حــسينه کــوم

زه چــي هــر څــه و وايــم ډېــر وي د ادنــا درجــې
خــو چــي خبــره د حــديث کــوم، مُهينــه کــوم

تــا د ايمــان پــه اُبــو زړونــه د ګنــاه لــه خيــرو
صـفا کـړه خـود بـه دي سـتاينه اې امينـه کـوم

د شـفاعت پـه کيلـي خـلاص کـړه راتـه ور د جنـت
پــه ډېــر ادب د غــه غوښــتنه نازنينــه کــوم

۞ ۞ ۞

واصل "حسنیار"

حمد شریف

څــومره هــستي لرمــه خــدای ﷻ لــرم
ځکــه پــه ډېــرو زړو کــي ځــای لــرم

د سیند په مینځ کي نور له تندي مري
زه پــر ســر ســتوری د همــای لــرم

چــي تــر شــتمنو هــم شــتمن ښــکارم
ســتر ګي مــړې او زړه بــډای لــرم

د آزموینــو پــه بټیــو کــي ژونــد
ولــي بــې ځایــه هــوی او هــای لــرم

ســپرلیه! راکــړه د ځــوانۍ لــه شــوره
«واصــل» تــر ټولــو ښــه اشــنای لــرم

۞ ۞ ۞

پای

ترعرشه تله پر شوندو يې دعا نه ځايېده
په زړه د آمِنې کې نن مسکا نه ځايېده

میلاد يې مبارک شه محمد ﷺ هغه نامه
په درسته دُنياګۍ کې يې معنٰى نه ځايېده

د ستورو يې ديدن ته سترګې سپينې تښتېدې
سپوږمۍ هم په جامو کې د رڼا نه ځايېده

له ترهې رپېده بدل لات و منات وکه عزٰى
په زړونو د بتانو کې درزا نه ځايېده

ګلونه له درانه خوب نه بلبلو ويښول
وزرونو د بلبلو کې نڅا نه ځايېده

له بار د برکته يې اوړې خوږې درنې
په څانګو د خُرماوو کې خرما نه ځايېده

د نشت خواته په منډه وه روانه ورک کېده
په غره کې هم د جهل اژدها نه ځايېده

ماشومې جينکۍ دي او نانځکې ودوي
شرنګ شرنګ وو په بنګړو کې يې شرنګا نه ځايېده

ډالۍ مې درته اوښکې کړې د ټول افغانستان
په سترګو د «کاروان» کې نور ژړا نه ځايېده

[پيرمحمد کاروان]

Download from:aghalibrary.cm